

Adept

VIII.1

Revija sodobnih gledaliških in filmskih ustvarjalcev

2022

UVODNIK

2

Bog mi je priča

5

Dušan in Marina

30

Goran

52

Interpretacija Sanje

88

Dramakurbija

116

UVODNIK

Drage bralke, dragi bralci!

Pred vami je nova izdaja revije Adept, ki jo študentje AGRFT pripravljamo že osmo leto. Tudi v tokratni zimski številki vam predstavljamo izbor do sedaj neobjavljenih besedil mladih, še-ne-veljavljenih dramatičark in dramatikov. Naš namen je, da umetniškim stvaritvam, ki redno in neprestano nastajajo – v okviru pouka dramskega pisanja na AGRFT, na dramskih delavnicah, platformah ali pač samoiniciativno v dnevnih sobah mladih umetnikov in umetnic – nudimo prostor za objavo in priložnost, da najdejo svojo pot do občinstva.

Besedila, ki so objavljena v pričujoči izdaji, je uredniški odbor izbral med teksti, prispelimi na javni natečaj. Letos smo v odziv na natečaj prejeli sedemnajst umetniških del trinajstih avtoric in avtorjev; objavljamo jih pet. Prejeta natečajna besedila so vsebinsko in formalno zelo različna, kot so različni tudi avtorice in avtorji, ki so jih poslali. Med besedili najdemo vse od realističnih družinskih dram do poetično-alegoričnih fragmentov in samoironičnih scenarijev za kriminalke; med avtorji lahko tako prepoznamo povsem nova imena kot tudi uredništvu že znane in tudi že objavljene »stare mačke«.

Peterica za objavo izbranih tekstov je v tem smislu dokaj reprezentativen vzorec besedil, prispelih na natečaj. Čeprav smo (po naključju) večinoma izbrali avtorice in avtorje, ki jih v Adeptu še nismo srečali, pa to ne velja za vse. Večina izbranih besedil je (po naključju) nastala v okviru ur dramskega pisanja pod mentorstvom red. prof. mag. Žanine Mirčevske, a ne vsa. In kot se je v zadnjih letih večkrat zgodilo, so bili teksti (po naključju) ponovno večinoma delo dramatičark (v nasprotju z dramatikami), a prav tako ne vsi. Tudi kar se tiče besedil samih, je med njimi težko in morda sploh nebistveno iskati vzporednice – tako vsebinske kot formalne. Namesto na silo potegnjenih vzporednic tako za vsako od objavljenih besedil ponujamo kratek *logline*. Upamo, da vas bo inspiriral in pritegnil k branju.

Besedilo *Bog mi je priča* avtorice Brine Jenček ponuja v krščansko motiviko usidrano sanjsko-ekspresionistično soočanje najstniškega protagonista s svojimi seksualnimi travmami, z Bogom in s samim seboj. V besedilu *Dušan in Marina* Jake Florjančiča se realizem pretvarja v poetičnost in simboliko, prek katere tematizira partnerski odnos, očetovstvo, moške fantazme in patriarhalno posesivnost do ženske. Tajda Lipicer v besedilu *Goran* obravnava na več ravneh tabuizirano temo seksualnega samoodkrivanja avtističnega dečka in prikazuje, kako lahko dobronamerna zaskrbljenost povzroči več škode kot koristi. Ela Božič v besedilu *Interpretacija Sanje* prepleta elemente scenarija, dramskega besedila in *ready-made* Youtube komentarjev, da pove zgodbo influencerke, ki je pripravljena storiti praktično karkoli, da se povzpne po družbeni lestvici, besedilo *Dramakurbija* Helene Šukljan in Mance Lipoglavšek pa je humorna in samoironična, a vendarle brutalno iskrena osebna izpoved dveh študentk dramaturgije o svoji izkušnji s fenomenom (študija) dramaturgije in vseh frustracijah, samoobtoževanju, porazih in zmagah, ki s tem pridejo.

Vsem avtoricam in avtorjem, ki ste nam poslali svoje tekste, tudi tistim, besedila katerih tokrat nismo objavili, se še enkrat najlepše zahvaljujemo za sodelovanje. Bralke in bralci, vam pa želimo, da ob branju tekstov v novi izdaji Adepta uživate vsaj toliko, kot smo uživali mi.

Manca Lipoglavšek

v imenu uredništva Adept

Bog mi je priča

Brina Jenček

ZAČETEK

1. PRIZOR

Abraham teče. Teče skozi gozd, ki mu ni videti konca. Njegova polt je bledična, koža nežna, skoraj otroška, izraz nedolžen. Nanj se spuščajo tema, vlaga, praznina. Duši ga. A je predaleč, da bi nehal teči. Zato teče. Teče stran. V bistvu beži, če smo natančni. Beži pred demoni in skušnjava. Beži pred sabo.

Ni več sam. Tam je Eva. Njena dolga bele obleka drsi po tleh. Njene krvavo rdeče ustnice kličejo po ljubezni. Lepa je. Sijoča.

EVA

Ne morem te več čakati. Predolgo sem te. Abraham, oprosti. Ničesar ti ne zamerim. Ne več. Ker razumem. Res, prosim te, verjemi. Ampak govorila sem s terapevtko. To zame enostavno ni več zdravo.

Abraham se ne ozira. Še vedno teče.

Mlada sva. Zaljubljena. No, nekoč sva bila. Ali pa sva to samo mislila. A sploh veš, kaj pomeni ljubiti? Jaz nisem več prepričana. Res nama je bilo lepo ... in tega najinega časa ne bi zamenjala za nič na svetu ... Ampak ... očitno je postalo, da si želiva različnih stvari. Svet ponuja toliko lepega, toliko za raziskati, poskusiti, doživeti. Midva pa sva kot živa mrtveca.

Strah naju hromi pa vse te omejitve, prepovedi, ves ta greh. Dovolj imam greha. Poln kkkkkurac ga imam! Vau, res je osvobajajoče. Ja, poln kurac imam takega življenja.

Abraham trzne ob vsaki kletvici kot pes, ki je navajen na udarce. Vsak kurac nov udarec. Malo pospeši. Na licih se mu nabirajo prve kaplje znoja. Ne more ji pogledati v oči. Zašepeta:

ABRAHAM

Prosim, nehaj.

EVA

Kurac! Pizda! Jebemti! Fak!

ABRAHAM

Eva, nehaj. Mučiš me.

Nima smisla. Nihče ne sliši. Glasov v svoji glavi ne moreš utišati z lepimi besedami. Mogoče bi moral raje enega skaditi. Eva je povedala, kar je želela. Takrat tudi nisi hotel slišati.

EVA

Hočem več od življenja! Hočem se te dotakniti brez slabe vesti. Se dotakniti sebe. Uživat v užitku. Hočem pobegniti od doma, se na skrivaj splaziti na žurko in popiti toliko alkohola, da se bom zjutraj zbudila brez spomina, hočem preklinjati kot razbojnik, hočem biti prostaška, predrzna, nevljudna, nepokorna. Hočem kričati na vse grlo o svojih grehih, ne pa jih šepetat v spovednici tem starim prdcem. Hočem si tetovirati svojega želvaka na roko. Hočem si pobarvat lase na roza. Ne, še rajši bi si kar pobrila lase! Mami bi zadela kap, mogoč bi se me kar odrekla, oči pa zagotovo ne bi več

spregovoril z mano. Po moje bi me kar v klet zaprla, da slučajno soseda Marjeta ne bi vidla, v kaj se je spremenila »naša pridna Eva«. Pa še v cerkev me ne bi spustili. Ha! Še ena plus točka zame, se bom končno normalno naspala v nedeljo. In potem bom kosila travo, Gospod pa bo mogoče za spremembo počival kak drug dan.

Eva je jezna. Vedno manj bela. V Abrahamovih očeh vedno manj čista. Toliko časa je tlačila vse to v sebi, da sploh ne more verjeti, da je sposobna povedati kaj takega. Abraham tega še ni pripravljen povedati. Zaenkrat tega niti slišati ne more. Ušesa si maši, vsaka beseda je kot nož v hrbet.

ABRAHAM

Ne blati njegovega imena, Eva. Pusti mi vsaj to. Minilo te bo in ti bo žal.

EVA

Ne bo.

ABRAHAM

»Zaupaj v GOSPODA z vsem svojim srcem, na svojo razumnost pa se ne zanašaj. Na vseh svojih poteh ga spoznavaj in on bo uravnaval tvoje steze.« (Prg 2,5–6)

EVA

Ne delaj mi tega, Abraham. Skupaj sva bila v tem, ne bodi zloben. Še vedno sva lahko prijatelja. Razen če ...

ABRAHAM

»Se mar volk družijo z jagnjetom? Tako tudi ne grešnik z bogaboječim.« (Sir 13,17)

Pazi, no, Abraham. Mar nisi okruten? Tudi to je greh, ko smo že pri tem. Ampak Abraham še vedno teče.

EVA

A se sploh slišiš? Govoriš kot robot. Kot nekdo brez lastnega uma in možganov. Človeka sva iz mesa in krvi. Poglej me! Poglej me, sem rekla. Dotakni se me. Daj svojo roko na moje prsi. Slišim, kako ti bije srce. Kot da bo vsak hip eksplodiralo. Vem, da si tega želiš. Zakaj si ne pustiš biti človek? Ne moreš mi lagati, predobro te poznam.

ABRAHAM

Ne. NE. NE! Očitno me ne poznaš, nihče me ne pozna. Ne razumeš. Tega enostavno ne morem. Ne vem, kako ... Ne znam ... Ne smem ...

Pa ne da se tu skriva nekaj več? Se Abrahamu krha oklep?

EVA

V redu je. Jaz tudi ne vem, kako točno vse to deluje. Ampak skupaj ... skupaj se lahko učiva. Raziskujeva. Vem, da bova uživala!

ABRAHAM

Ničesar ne veš, grešnica izgubljena.

Ups, lažni alarm. Abraham zopet v elementu.

ABRAHAM

Nočem se dotikati tvoje umazane kože. Od tebe veje sprijenost. Nisem si mislil, da si taka.

EVA

Kakšna?

ABRAHAM

V mojih očeh si bila svetnica. Namesto avreole pa zdaj okoli tebe vidim samo demone. »Trdovratno srce se obteži z bolečinami, grešnik sklada greh na greh.« (Sir 3,27)

EVA

Ha, greh na greh. Je dotik res nekaj tako grešnega? Sploh če prihaja iz ljubezni. Abraham, tega ne bi počela kar s komerkoli. Zaljubljena sem vate, obožujem te in mislim, da bi naju seks lahko samo še bolj zbližal. Sem zato, ker si želim užitka, res umazana? Kurba? Cipa? Lahkoživka? Reci mi to v obraz. Reci mi kurba, Abraham!

Tišina. Abraham tega ne zmore. Majica se mu od mrzlega potu lepi na kožo. Če bi mu izmerili srčni utrip, bi namerili 150 utripov na minuto. Malce upočasni tek. Mogoče mu je vseeno žal. Mogoče so mu besede le prišle do srca?

EVA

Prosim. Skupaj lahko začneva znova. Stran od vseh, ki jih pozna. Vpisala se bova na faks daleč stran in bova lahko živela, kakor bova hotela. Nihče naju ne bo poznal, nihče ne bo govoril, kdo morava biti, kako morava živeti. Lahko bova šla na punk koncerte. Igrala računalniške igrice za dva igralca. Hodila bova v kino. Pa v gledališče. Oblekla bom bleščečo obleko z dekoltejem in obula škornje s peto. Prijel me boš pod roko in vsi naju bodo občudovali. Spila bova deci penine in se hahljala med hojo domov. Ko bova prišla domov, ti bom brala dekadence pesnike. Božala te bom po laseh. Življenje bo lepo.

Eva preseče pogleda maničnega Abrahama. Abraham zre predse. Ni mu vseeno. Ustnica se mu trese, v očeh pa se mu nabirajo drobni biserčki. Solze. Abraham jo pogleda. Drugačna je kot nazadnje, ko jo je videl.

Sredi gozda se zdi močnejša. Mirnejša. Neomajna. Njena bela obleka je že močno umazana. Prav zapacana. Morda tudi raztrgana. Vseeno je lepa.

EVA

In ko boš pripravljen, nič prej, se bova spoznala, kot so se spoznavali v Bibliji. Z roko ti bom zdrsela po obrazu. Po vratu. Ključnici. Ramenih. Vse do konic prstov. Niti koščka tvojega telesa ne bom izpustila ob ljubkovanju. Objela te bom tako močno, da bova pozabila na vse demone okoli naju ... Potem te bom prvič zares poljubila. Na usta. Najina jezika se bosta dotaknila in se prepletla, kot bosta prepleteni najini telesi v objemu. In v objemu boš čutil, kako se moje telo prilega tvojemu. Čutil boš moje prsi. Slekla bom svojo obleko. In pred tabo stala povsem gola.

Rojstvo Eve. Abraham diha vedno globlje in vedno težje. Vdihi so vedno krajši, vedno bolj pohlepni, kot bi kisika nenadoma zmanjkalo. Ko Eva sleče modrc, jo zakrivajo samo še njeni dolgi temni lasje. Obsijana je z rumeno svetlobo. Kot Venera v školjki. V rokah ima liziko v obliki srca. Približa jo ustnicam. Počasi, čutno, dražeče. Iz Abrahamovega grla se izvije krik groze.

ABRAHAM

Neeeeeee!

Velik pok, gozd zastre črnina, Evina podoba se razblini.

2. PRIZOR

Abraham spet teče. Kot da nikoli ne bi nehal. Ozre se čez ramo, da bi se prepričal, da mu nihče ne sledi. Gozd se mu zdi še vedno strašen, brezizhoden. Poln skrivnosti in šepetajočih dreves. Nad njim začnejo krožiti ptice. Najprej samo tri, kmalu pet, deset, sto. Njihovo petje se prelevi v vreščanje. Vedno glasnejše so, skoraj oglušujejo.

ABRAHAM

Prosim, Bog, ki si v nebesih, reši me mojih muk. Ne zmorem več. Pa še te trapaste ptice. Kam lahko pobegnem pred nekom, ki ima krila? Lahko tečem za vedno, one pa bodo neutrudno letale za mano. Kaj so to? Krokarji? Mogoče vrane? Ali pa galebi? Ne vidim dobro. No, na ptice se tudi ne spoznam. Upam samo, da niso jastrebi. Ali pa orli. Pa krokarji raje tudi ne, nekaj zloveščega je na njih. In jaz?

»Podoben sem pelikanu v puščavi, postal sem ko skovir v razvalinah; brez sna sem in vzdihujem

kakor osamela ptica na strehi; neprestano se mi rogajo moji sovražniki,

ti, ki divjajo zoper mene, kolnejo z mojim imenom. Pepel je moj kruh, ki ga uživam,

svojo pijačo mešam s solzami zaradi tvoje jeze in togote,

ker si me vzdignil in nato vrgel; moji dnevi so kot senca, ki se daljša,

sušim se ko trava.« (Psalm 102, Molitev o nesreči)

No, no, Abraham. Tako hudo pa spet ni. Se ti ne zdi, da delaš iz muhe slona?

Bog, zakaj me tako preizkušaš? Vidiš, kako zvest sem ti? Upiram se skušnjavi. Težko je. Res je težko. Zakaj me skušaš zapeljati? Mi na pot postavljati ovire, mi zamajati vero vate? Ali je to delo samega hudiča? Ne cenim te tvoje igrice, karkoli že to je ... A moja vera ostaja trdna. Samo znamenje rabim, da delam prav. Prosim. Naj sledim tem pticam? Tako so glasne, da komaj slišim svoje misli.

Nisi tega hotel? Vedno nižje letajo. Abraham je obkrožen z njimi kot sredi vrtinca. Kot ptičji princ. Ali mrhovinasta žrtev. Še vedno teče. Ptice letajo z njim. Iz množice usklajenih ptic izstopi ena, drobna, rahlo oguljena.

PTICA

Kam tečeš tako zagnano, ko vendar ostajaš na istem mestu, fante?

ABRAHAM

Blede se mi.

PTICA

Morda.

ABRAHAM

Čakaj, kaj si mislila s tem? Seveda se premikam.

PTICA

Ne bodi tako prepričan. Noge ti bodo počasi začele poganjati korenine.

ABRAHAM

Kakšna neslana šala je zdaj to, Bog? Ptica, ne bodi smešna.

PTICA

Lahko ti povem šalo, par jih imam na zalogi. Hočeš raje tisto o kuri ali balonu?

ABRAHAM

To so stare šale. Sploh pa nisem pri volji.

PTICA

Saj nikoli nisi. Šale pa so vseeno smešne. Zakaj je šla kura čez cesto?

ABRAHAM

Da bi prišla na drugo stran.

Ha, ha! Meni se zdi kar smešna. Abrahamu očitno ne. Rabi sekundo, da zazna dvojni pomen. Njemu se prav nič ne muči na drugo stran. Je morda že na oni strani? Rahlo pospeši in zamahne okoli sebe, da bi se znebil ptic.

PTICA

Auč. Kaj pa te je prijelo? Saj je bila samo šala. Lahko ti povem še tisto o paradižniku.

ABRAHAM

Nehaj! Proč! To se ne dogaja. Ne morem razmišljati trezno zaradi vašega prhutanja in vreščanja.

PTICA

Si prepričan, da smo me edini razlog za to? Mogoče bi moral prisluhnit.

ABRAHAM

Saj poslušam! Poslušam Njega, ki me vodi! »Če v tvoji sredi vstane prerok ali sanjavec sanj in ti napove znamenje ali čudež in se znamenje ali čudež, o katerem je govoril, zgodi, pa reče: „Pojdimo za drugimi bogovi, ki jih ne poznaš, in jim služimo!“ ne poslušaj besed tega preroka ali tega sanjavca sanj! Kajti Gospod, vaš Bog, vas preizkuša, da bi spoznal, ali ljubite Gospoda, svojega Boga, z vsem srcem in z vso dušo. Za Gospodom, svojim Bogom, hôdite in njega se bojte; njegove zapovedi izpolnjujte, njegov glas poslušajte, njemu služite in njega se držite!« (5 Mz 13)

PTICA

Mogoče pa ti On pošilja znamenja, ki jih ne znaš prebrati. Mogoče te Njegova roka vodi v drugo smer.

ABRAHAM

Ne govori neumnosti. Saj si samo navaden ptič. Kaj ti veš o Gospodu? Kaj veš o meni? Pusti me že pri miru!

PTICA

Vem več, kot si misliš. Ampak kakor hočeš, fante, samo ne reci, da ti nismo hoteli pomagati.

Ptica se zopet pridruži svoji jati. Abraham odpre usta, kot bi želel še nekaj povedati. V resnici noče ostati sam. In v resnici noče slišati svojih misli. Se zopet spominjati. Ampak prepozno je za pokoro. Ptice so že odletele. Odletele daleč, neznano kam. Abrahamovo dihanje je edino, kar razbija popolno tišino.

ABRAHAM

Žal mi je. Prosim. Res mi je žal. Vrnite se ... Z vami bi šel. Vzemite me s sabo!

3. PRIZOR

Nič ne traja večno. Abraham, nič se ne boj. Tišina ni najhujše, kar se ti lahko pripeti. Še želel si boš tišine. In vedeti moraš, da včasih tudi dobri ljudje trpijo. Vsak bije svoje bitke. Ni se ti treba kriviti za tuje spodrsljaje. In ne moreš pričakovati, da te bo neka stara knjiga rešila vseh tegob. Življenju ne moreš pobegniti. Vsaka šola pač nekaj stane. Ojoj, se je že začelo. Oddaljeni zvoki. Stoki, če smo povsem natančni.

LJUBICA

Ja. Ja. O, ja, mucek bucek. Še. Tako, ja.

OČE

Ja? Ja?

LJUBICA

Ja. Ja.

OČE

Hočeš še malo? Porednica!

LJUBICA

Ja, našeškaj me, pacek moj. Res sem bila poredna.

ABRAHAM

Ne, ne, ne. To se ne dogaja. To se ne dogaja. Ne spet! Aaaaaaaaaaaaaa!

Abraham zvokov, pardon, stokov ni vesel. Vreščanje ptic bi se mu trenutno zdelo kot blagoslov za ušesa. Med tekom si zatiska ušesa. Poskuša preglasiti zvoke, ki so ušli iz zaklenjene skrinjice njegovih spominov. V gozdu je nenadoma polno živali. Dva zajčka ležerno jesta deteljo. Ovce so razkropljene naokoli. Tiger je velik krvav zrezek. Zebra se valja po luži. Končno pa Abraham zagleda tudi izvor mučnih zvokov, pardon, stokov. Zagleda velikega debelega prasca, ki naskakuje malo manjšo prasico. Njuna podoba je skoraj človeška. Abraham v njiju vidi znana obraza. Nekoč znana. Prašiča prenehata s kruljenjem, iz omame ju zdrami Abrahamom krik. Skočita na dve nogi, in meja med živaljo in človekom je vse manjša. Abrahamu se obrne želodec, beži brez prestanka. To se ne bi smelo zgoditi. Pa se je. Moralo se je.

LJUBICA

Aaaaaaaaaaaa!

ABRAHAM

Aaaaaaaaaaaa!

OČE

Abraham!

ABRAHAM

Ne morem še enkrat skozi vse to. Res ne.

Ljubica Abrahamovega očeta, prasica, če želite, se poskuša prekriti s figovimi listi. Povsem gola je. Živalska. Divja. Prepotena. Smrdeča od vonjav seksa. Abrahamov oče tudi. Njegov kosmat ud ponosno binglja sem in tja. Z rokami poskuša objeti Abrahama, a Abraham samo teče. Gnus. Bes. Nemoč. Strah. Sram.

OČE

Abi, Abi, oink, oink, tega ne bi smel videt. Abi, res mi je žal.

ABRAHAM

A se ti zdi?

OČE

Abi, mali, počak me, no. Sej ne boš mamici povedu, a boš? Z Zvezdo, oink, sva se igrala zdravnika. A veš. Dej, dej, sej si priden fant, a ne? Abi ...

ABRAHAM

Misli si, ti zguba. Nisem bil tako naiven, kot si mislil. Sem povedal mami. Uničil si nam družino.

OČE

Ne, Abi, no, ne bodi hud! Vse je okej. Nič ne joki. Oči te ma rad. Pa tvojo mamico tudi. Najraj vaju ma! Oink.

LJUBICA

Ja, tenks, res.

OČE

Ne zdej, Zvezdana!

Kdaj, če ne zdaj? Kdo, če ne ti? Nam je usojeno, da se zgodovina vedno ponavlja?

ABRAHAM

Nisem več star 6. Ne imej me za bedaka. Že takrat sem vedel, da si navaden ničvrednež, zdaj pa ti lahko povem samo besede Gospodove: »Če kdo prešuštvuje z ženo drugega moža, če kdo prešuštvuje z ženo svojega bližnjega, morata umreti prešuštnik in prešuštnica.« (Lv 20,10)

OČE

Abraham. Abi, ne govori tko, no. Vse se bomo zmenl, boš vidu. Oči te ma rad.

ABRAHAM

Ti si vse, kar je narobe s človeštvom. Sram me je, da sem tvoj sin. Sram me je, da se ne moreš kontrolirat in moraš naskočit neko naključno povprečno cipo, ker se ne moreš brzdat. Žival si, ti sploh nisi človek. Kaj šele oče. Ja, prav srečen sem, da mi te ni treba več gledat v svojem življenju. Srečen, res. Ta tvoj nagnusen obraz, na katerem prav piše, kakšen pokvarjenec si. Gnil človek, da grehi prav smrdijo od tebe. In potem si drzneš onegavljat se s to vlačugo v svoji zakonski postelji? Ti nič ni sveto? Plačal bi si neko sobo, da te ne bi bilo treba zalotit tvojemu šestletnemu otroku, kako otresaš s svojo debelo svinjsko zadnjico in se pačiš od užitka v grehu. Ti mami ni bila dovolj? Vse ti je dala. S prstom ti ni bilo treba mignit. Sama je skrbela zame, me hodila iskat v vrtec, skrbela za stanovanje, za tvojo usrano rit. Pomivala, prala, sesala, kuhala, garala. In vse to je delala z nasmehom. Nikol pa si ni opomogla od tega. Uničil si jo. Še eno leto je jokala čisto vsak večer. Bravo. Si srečen? Si? Je bilo vredno fu... fu... fukat s sodelavko?

Abraham je nehal teči. Oče in njegova ljubica Zvezdana sta malo v šoku. V resnici je tudi Abraham v šoku nad svojimi besedami. Ležale so mu na duši dolga leta. Očetu od dogodka ni mogel pogledat v oči. Mogoče je to izvor njegovih travm. Ali pa samo dokaz za njegovo prepričanje, da je seks vedno samo recept za propad in bi bilo bolje, da bi vsi na svetu svoje nagone raje zatrli. Mogoče so samo začetek konca. Bomo kmalu izvedeli.

OČE

Abraham. Žal mi je, naredu sem veliko napako. Čist sem zajebu. Oink. Mogoče boš enkrat razumu.

ABRAHAM

Mislím, da ne bom. Razumem samo, da človeka nagoni uničijo. Kaj potem ostane od razuma, vrednot, ljubezni, duha? So meseni užitki res vredni izgube vsega tega? Zame niso.

LJUBICA

Ampak, mali, res ni tko simpl. Zalotu si naju v res bedni situaciji in za to sva kriva sama. Čist noben drug. Sam stvari res niso tko črno-bele v lajfu. Včasih neke ljubezni minejo, rodijo se nove, včasih jih je tudi več naenkrat. In to je v bistvu ful lepo. Človek ni stvar, ne morš ga kupit al pa ga najet s pogodbo. V življenju in smrti. Do konca svojih dni. Ma to so pravljice, srček. Enih stvari ne mormo kontrolirat. Zakaj bi se odločil, da bomo celo življenje počel iste stvari z istimi ljudmi znova in znova? Pa zakaj bi vztrajal v enih stvareh, k nas ne osrečujejo? Tvoj fotr zna bit res ena pizda. Prepričevala sem ga več mescev, da bi vama moru povedat, kako se počut in kaj sploh hoče. Res si še taka mala štručka. Ni vama zmogu tega nardit. Sam je zato vse še bol zafuku, a vidiš, res se ne splača razmišlat tko ozko. Veš, kako si še mlad, veš, kaj vse te še čaka. Ne bodi tko zategnjen, no. Bog te ziher gleda od zgori pa si misli, kva ta mulc dela sam s sabo.

Ni daleč od resnice.

Morš nehat tolk travmirat pa izkoristit ta lep obrazek, dokler ga še maš! Vsi delamo napake, pa to še ne pomeni, da se bomo večno cvrli v peklu.

ABRAHAM

Ne, točno to pomeni! »Zakaj če Bog grešnim angelom ni prizanesel, temveč jih je pahnil v pekel in izročil breznu teme, da se prihranijo za sodbo, /.../ more Gospod pobožne iz preskušnje reševati,

krivične pa hraniti za kazen na sodni dan, zlasti tiste, ki gredo v grdi poželjivosti za mesenim uživanjem in prezirajo gospostvo.« (Petrovo pismo 2)

Cvrita se!

Zvezdano in Abrahamovega očeta zajamejo zublji. Nemočno krulita. Vonj po pečenem odojku bušne Abrahamu v nos. Na bruhanje mu gre. Mogoče bo to dovolj, da si vsaj nekaj časa ne bo privoščil zrezka. Ogenj je vsepovsod. Boj se svojih želja, pravijo. Pa ne kar tako. Abraham zopet začne teči. Ubežati mora zubljem. Za sabo sliši krike trpečega očeta in Zvezde. Za hip se ustavi, za bežen hip celo pomisli, da je pretiraval in da si nihče ne zasluži takšnega trpljenja, da bi jima mogoče še uspel pomagati. A le za hip. Trenutek šibkosti, si misli. In že spet teče.

4. PRIZOR

Kaplja. Še ena kaplja. Dež. Abraham bi najraje zajokal od sreče. Mrmra si molitev in teče. Plameni počasi ugašajo pod težo tekočine, ki pada. Gozd zopet zaduha. Začne se redčiti. V daljavi sliši bučanje valov. Abraham iztegne roki v nebo kot v kakšni romantični komediji. Samo da to ni rom-com. Odpre usta, da bi osvežil svoje saharsko grlo. Bljak. Spači se. Preseneti ga kiselkast okus. Opazi, da je tekočina gostejša, rahlo belkasta, rahlo sluzasta. Lepljiva. Saj veste. Pada in pada, dokler Abraham ni do kolen pogreznjen v tekočino. S težavo se premika. Bolj kot teku je to podobno čofotanju. Obdan je z meglo, ne vidi niti prstov na roki. Postane oprezen, sliši glasove. Lepe glasove. Ženske glasove. Angeli? Je to Marija? So to nebesa? Noge ga same nesejo v njihovo smer. Zdaj je že jasno, da gre za pesem. Sanjski preplet glasov. Harmonije iz drugega sveta. Pljuskanje vode. Meglice objamejo Abrahama.

SIRENA 1

Abraham.

SIRENA 2

Ne boj se, Abraham.

SIRENA 3

Abraham, tukaj smo.

ABRAHAM

Ne vidim vas. Ničesar ne vidim. Kdo ste?

SIRENA 1

Kdo hočeš, da smo?

ABRAHAM

Am ... No ... Ne vem ... V bistvu niti nimam časa ...

SIRENA 2

Pridi, pridi, ljubček, še malo.

ABRAHAM

Me vidite?

SIRENA 3

Vidimo, dragec.

SIRENA 1

Hočeš ti videt nas, Abraham?

ABRAHAM

Ja, prosim. Ne, ne. Ne morem. Ne smem. Ampak ta pesem. Nikoli še nisem slišal česa takega.

SIRENA 2

Oh, ljubček, sploh ne veš, kaj vse boš še slišal.

Končno. Zagleda vir teh božanskih glasov. Pred njim so tri lepotice. Morske deklice? Vile? Čarovnice? Sirene? Kar hočete. Oblečene so pomanjkljivo, tako da je več odkrito kot skrito. Abraham zardi, moral bi pogledati stran, pa ne more. Moral bi se obrniti in zbežati, dokler bi lahko, a ne more. Teče proti lepoticam. Strmi v čudežna bitja pred sabo. Telo se odziva, četudi se razum noče. Mravljinci. Električna. Vzburjenje. Sirena 1 mu ponudi roko. Abraham, neumnež, jo sprejme.

SIRENA 1

Pokazale ti bomo nekaj, česar še nikoli nisi videl.

SIRENA 3

Dolgo smo te čakale, ljubček.

SIRENA 1

Naj te pozdravim s poljubom.

Sirena 3 ga poljubi, Sirena 1 se igra z njegovimi lasmi, Sirena 2 poje. Abraham hlepi po še enem poljubu. Sirena 3 raziskuje njegovo telo s svojimi dolgimi prsti. Čisto počasi začne slačiti njegovo majico. Abraham je kot odvisnik, ki je dobil svojo prvo dozo. Hoče še. A ko se ozre naokoli in opazi svoje razgaljeno telo, se za hip strezni. Hoče se skriti. Noče, da ga vidijo golega, da vidijo njegovo koščeno telo. Neročno mu je.

ABRAHAM

Oprostite. Oprostite. Prosim. Pustite me. Am- bi lahko dobil nazaj svojo majico?

SIRENA 1

Česa te je sram, Abraham? Nič se ne boj.

SIRENA 3

Sprosti se, dragec. Res si seksi!

ABRAHAM

Očitno je prišlo do pomote, mislim, da sem zgrešil pot in da čakate nekoga drugega. Jaz sem božji človek. In punco imam. Oziroma – imel sem jo. Ne, ne, pustite moje hlače. Samo hlače mi pustite.

SIRENA 1

Tvoje telo nam pravi, da uživaš? Zakaj se potem pritožuješ? Nihče ne bo izvedel. Oči Boga ne segajo v te kraje. Svoje ljube Eve pa si se tudi znebil. Bomo me poskrbele zate. Samo prepusti se. V varnih rokah si.

ABRAHAM

Ne! Rekel sem ne. Nisem tak človek. Nikoli ne bom. In ne omenjajte mi več Eve.

SIRENA 3

Dragec, nikar se ne razburjaj. To ti res ne pristaja.

SIRENA 1

Dodale te bomo v svojo kolekcijo.

ABRAHAM

Ne razumem. Ničesar ne razumem. Nehajte se me že dotikat.

Z rokami si poskuša prekriti ušesa, a njegove roke zgrabi Sirena 2. Močnejša je, kotse zdi. V njegovo zapestje zasadi nohte in mu pokaže svoje ostre zobe. Sirena 1 mu medtem kleče slači hlače. Pripravljena je na akcijo. Erekcijo, ekstrakcijo in eksterminacijo.

ABRAHAM

Na pomoč! Na pomoč!

SIRENA 3

Ne deri se kot jesihar, ti mali spaček, hočem reči ... raček. Najprej te ne bo nič bolelo. Srečen boš.

SIRENA 1

Joj, kako boš srečen. Kot še nikoli nisi bil.

SIRENA 2

Ampak nekam majhna izgleda ta tvoja brizgalka.

SIRENA 1

Tic tac bombonček!

ABRAHAM

»O Bog, moj Bog si ti, željno te iščem,
po tebi žeja moja dušo;
moje telo medli po tebi
na suhi, izčrpani zemlji brez vode.« (Ps 63,2)

SIRENA 3

Saj vidiš, da je še čisti otrok.

SIRENA 1

No, no, ampak rdeč puh oznanja drugače. Očitno je vendarle že pravi moški.

SIRENA 3

Ampak tako koščen! Bolj borna bo tale naša pojedina.

SIRENA 2

Samostanska, haha!

SIRENA 1

Mene zanima samo sok. Mmmm.

SIRENA 3

Ja, kar pripravi se, ljubček, ko boš prispeval svoj sok, bo tvoja naloga končana.

SIRENA 1

Žal pa bo končano tudi tvoje življenje.

SIRENA 3

Pa saj si to želiš, a ne? Saj ne bi mogel živeti s takšnim grehom, hehehe.

ABRAHAM

Pustite meeeeeeeeeeee. Nočem umreti. Nočem umreti. Nočem umreti.

Abraham zbere vse svoje moči, da ugrizne Sireno 2 in zbrca s sebe Sireno 1 in 3. Da bi se znebil prelepih siren, si zatiska ušesa in teče, kar ga nesejo noge. V samih spodnjih hlačah je. A se nima časa skriti. Zato teče. »Najbolj pogumni med junaki bo moral tisti dan bežati nag« (Am 2, 16), tudi jaz se lahko igram to igrico. Ali ti to zdaj ni več smešno, Abraham?

5. PRIZOR

Morje sperme je pustil za sabo in Abraham končno spet normalno teče. Premóčen. Premražen. Osramočen. Telo mu drgeta, in za hip se zdi, kot da bo omagal. Da ne more več. Še malo, Abraham, saj zmoreš! Mehanični zvok korakov preglaši zvok ptic. Žarek upanja. Se bodo vrnile? Bi moral on slediti njim? Samota ga straši, hkrati pa njegovo krhko telo varuje pred neželenimi pogledi. Ne za dolgo. Tuje oko ni edino, ki ga gleda in prebada s pogledom. Nenadoma se znajde ujetnik v kletki ogledal. Ne more pobegniti svojemu pogledu, pogledu nase.

ABRAHAM

Na pomoč. Ptice? Bog? Kdorkoli? Žal mi je. Ničesar nisem mogel storiti. Prosim. Bog, odpusti mi. Počutim se umazano, izkoriščeno, skoraj predano. In nag sem. Ne, ne morem prenesti pogleda na svoje telo. Kje bi našel obleko? Boril sem se. Nisem se predal in še v omami peklenskih glasov sem našel pot do tebe, Gospod. Predan sem ti. Dajem ti svoje telo, dajem ti svojo dušo, samo reši me teh muk. Ne morem več teči. Noge me bodo izdale, tukaj notri, pod rebri čutim pekočo bolečino. »O Gospod, veliki in strašni Bog, ki hraniš zavezo in naklonjenost tem, ki te ljubijo in spolnjujejo tvoje zapovedi! Grešili smo in krivično ravnali, brezbožni smo bili, upirali smo se in smo odstopili od tvojih zapovedi in pravic. /.../ O Gospod, rdečica sramu mora oblivati obličje nam, našim kraljem, knezom in očetom, ki smo grešili zoper tebe. A pri Gospodu, našem Bogu, je usmiljenje in odpuščanje, dasi smo se mu uprli.« (Dan 9,9). A, ne? Odpuščanje je krščanska vrlina? Nikoli več ne bom pogledal za nobeno žensko. Nikoli več ne bom dopustil, da bi moje telo ukazovalo mojemu razumu. Nikoli! Tako ali tako bi se pred njimi samo osramotil. Kar slišim Evin smeh, če bi me videla v takem stanju.

Njena podoba se pojavlja in izginja v ogledalih okoli njega. Evin smeh zares zadoni v Abrahamovi glavi. Glasno, zlovešče, privoščljivo. Tako ta svet deluje. Bolj previdno bi moral izbirati misli. Za nekatere stvari je boljše, da ostanejo skrite. Brskanje po lastni glavi in drezanje v nezavedno, v vse potlačene travme, produkte domišljije, zbadljivk, družbe, lahko privede do ...

EVA

HA HA HA HA. Sploh ne vem, zakaj sem kdaj mislila, da hočem spat s tabo. Poglej se no. Revček. Buc, buc. Kako je majhen? Pa suh! Sej ga sploh ne bi čutila, če bi ga dal noter.

ABRAHAM

Ne, ne, ne, ne. Eva tega ne bi nikoli rekla.

EVA

Rabim nekoga, ki me bo lahko zadovoljil. Ti me ne bi mogel. Nikoli. HAHHAHAHA.

Nagec Abraham še vedno teče. Slišimo tuš. Razgreto debato srednješolskih mulcev.

»Teenagers scare the living shit out of me

They could care less as long as someone’ll bleed« So, darken your clothes or strike a violent pose

Maybe they’ll leave you alone, but not me, yeah!

(My Chemical Romance – Teenagers)

FANT 1

Glejta ga, preklo. Mislite, da mu Bog ne pusti nič jest?

FANT 2

Sama kost in koža. Bejbam to ne dogaja.

FANT 3

Bo treba mal v fitnes začet hodit. Pa kak proteinček kupit, ne sam cele dneve v Biblijo bulit.

FANT 1

Pa kaj si iz Auschwitza pobegnu?

FANT 2

Pičke hočjo mišice, model. Pa kurca, k je večji ko čevap, hahaha.

FANT 1

A ma kdo ravnilo? Kolk centijou mislte, da je to vse skupaj?

Ah, ja. Najstniki so res okrutna bitja. Tu ti moramo priznati prav, Abraham. Ampak to mine. Zdrži!

ABRAHAM

Ne zmorem več. Ne morem poslušat tega trikrat na teden. Ne prenesem pogleda nase. Ne morem biti vedno boljši človek.

Uf, ni še konec. Mularija končno utihne. Nov obiskovalec Abrahamovega spomina.

OČE

Dej, Abraham, jutri sem slučajno v mestu. Bova mela mal moškega druženja. Kva prauš, a? Mal ena na ena s svojim ta starim? A maš kako punco? Dej povej svojemu fotru. Mau švoh zgledaš, magnet za punce ravno nisi, a?

ABRAHAM

UTIHNI!

OČE

Mam plan, a veš. Zdej si pa tolk star, da morš postat pravi moški. Te bom pelau v Kristal. Boš končno vidu kako joškico pa par tresočih ritk. Kva prauš?

UČITELJICA BIOLOGIJE

Noben način kontracepcije ni 100 % zanesljiv. Kondomi so 99 %, kontracepcijske tabletko 98 %, nožnični prstan, vsadek, obliž ...

Kakšna seksualna enolončnica. Odprta Pandorina skrinjica. Zapri jo, Abraham!

UČITELJICA BIOLOGIJE

Kdo bo nataknil kondom na banano? Abraham?

PORNOZVEZDNIK

Pofukal te bom tako, da ne boš mogla hodit, kurba mala.

PORNOZVEZDNICA

Potisni mi svoj velik kurac v pičko, moj gospodar! Tvoja sužnja sem!

MAMA

Nočem težit, ampak a sta z Evo zaščitena?

DUHOVNIK

Poroka združi moškega in žensko v duhu in telesu. Če boste to kršili, boste plačali! Bog vse vidi. Bog vse ve! Njegovemu pogledu ne morete pobegniti! Grešnike čaka večni pekel!

SOŠOLKA

Js sem prvič seksala, ko sem bla še v osnovki. Mau me je bolel, ja, pa hotu je, da mu ga kr prvič pofafam. Pa pršlo mi valda tud ni, sej mi skor nikol ne. Ampak dobr, treba je to sam opravl, a ne. Pol me je pa tipo čez en teden pustiu.

ABRAHAM

Prosim, Gospod! Naj utihnejo! Samo skril bi se rad. Hočem biti sam. Pustite me pri miru. Radi bi se skril nekam, kjer me nihče ne bo videl, nihče obsojal, žalil, kjer me ženske ne bodo zasmehovale in spravljale v skušnjava. Ne bom tak kot vsi ostali. Ne, ne, ne, ne. Bog, edino si, kar mi je še ostalo.

»Zakaj vsa njegova pota so prava; zvest Bog je in v njem ni krivice,

pravičen je in iskren.

Pokvarjenci, nič več njegovi sinovi, sprijen in popačen rod!

Ali tako vračate GOSPODU,

bedasto in nespametno ljudstvo?» (5 Mz 3)

Si prepričan? Ne vem, če je to prava rešitev. Ampak tvoja želja, moj ukaz. Abraham se v ihti začne zaletavati v zrcalno kletko, dokler se ogledala ne razpočijo. Pazi, Abraham, da ti drobci zrcala ne pade v oko. Potem bo vse izgubljeno.

6. PRIZOR

Bum. Pristal je na trdih tleh. Ga bo vse, pred čemer bežim, ujelo?

PATER BOŠKO

Madonca, kej misliš, da je pobehnu?

PATER JOŠKO

Tui če je, sva ga doužna nafujtrat.

PATER BOŠKO

Ja, ja, malu kruha pa pršutka, pa bo.

PATER JOŠKO

Pa mal žlahtne kaplice, da si bo dušo privezo.

PATER BOŠKO

Ma kaku si se ti dobru spomnil teha, pater Joško.

PATER JOŠKO

JoJ, hvala, Pater Boško. Ti tui.

PATER BOŠKO

Samu kej misliš, da se bo zbudu? Meni zhleda malu mrtu.

Abraham odpre oči, koščki stekla so izginili. Zvit je v klopčič na tleh. Preveri svoje roke, noge, brez praske je. Pogleda navzgor in vidi vrvice za obešanje perila, do koder mu sega oko. Na njih so z lesenimi kljukicami pripete rjave tunike različnih odtenkov. Pred sabo pa zagleda dva možaka, ki zaskrbljeno buljita vanj. Kot iz risanke sta – eden dolginast, s štrlečimi ušesi in predolgimi udi, drugi njegovo diametralno nasprotje, majhen, čokat in zaripel. Njuni pleši se svetita v soncu.

PATER JOŠKO

Fju, fse je vredi. Ka je sinko, si se zgubo?

PATER BOŠKO

Ne ha taku napadat. Ha bo pubralu.

PATER JOŠKO

Maš prav, maš prav.

PATER BOŠKO

Hlej, tukej jmaš eno staro redouno obleko, da se malu pohreješ.

ABRAHAM

Oprostite, ampak ne morem ostati.

Kako da ne? Nisi tega hotel? Prosil za tako življenje? Že spet tečeš? Kam? Teče, a ostaja na mestu. Ptica je imela prav.

PATER JOŠKO

Ja taki nagec pa tui ne moreš okoli laufat.

ABRAHAM

Res mi je žal, mislim, da je prišlo do nesporazuma.

PATER BOŠKO

Ma kam se ti taku mudi. Bomo meli ravnu večerjo. Boš malo pojedu, popiu pa pole vidu, kaku se ti zdi tukej pr nas. Pole pa lahku kr ostaneš.

PATER JOŠKO

Kaki par mladih rok bi nam čist prou pršu. Toti mladi nekaj niso več tak zainteresirani u Gospoda našega pa taki način žiuleja. Tak da si ful dobrodošel!

ABRAHAM

Hvala, ampak –

PATER BOŠKO

Pole pa mamu večernu molitu pole pa tihe urice. Veš, kaku se jmamo duobru. Kejnede, pater Joško?

PATER JOŠKO

Čist tak je, ko si povedo, pater Boško. Mal kaj prečitaš, mal vrt poštihaš, mal se z Bogecom pomeniš in pol spiš ko bebek. Vmes mamu tui post pa par dni nič ne jemo, samo fčasih lahko kaki stari kruh, da glih ne crkneš. Kake stare knige kdaj prepisujemo, samo bol zato, ker se to tak spodobi, ko da bi blo zares treba. Pa fsak dan mamu kako mašo, vedno za neki drugi problem na sveti. Obiske mamu fsako tretu nedelo f mesci, ampak smo mi vsi bolj taki samotarji, da zuni nijamo nekih ludi pa familje pa tako. Druge dni mamu pa čisti mir. Samo ptički pa tišina. Kako dobro žiuleje. Kaj praiš? No, pa obleči se že, ka zaj čakaš?

ABRAHAM

Oprostita patra, res sta ljubezniva, ampak v bistvu. Zdaj sem ugotovil, da nisem – hočem reči, mislim, da tako življenje ... ni zame.

PATER BOŠKO

Ma kej si eden unih ... k ne verjamejo u Hospoda?

ABRAHAM

Ne, ne, ne! To naj vas ne skrbi. »Verujem, tudi če pravim: ‚Zelo sem nesrečen.‘« (Ps 116) V svoji nesreči pa vama lahko še vedno povem:

»O GOSPOD, zares sem tvoj služabnik,

tvoj služabnik sem, sin tvoje služabnice, razvozlal si moje vezi –

VSI TRIJE

– tebi bom daroval zahvalno daritev

in klical bom ime GOSPODOVO.« (Ps 116)

PATER JOŠKO

Prmedjuš, sinek, pa ti si čisto za k nam.

ABRAHAM

Ne, ne. Mislim, da nisem. Ne morem zapustiti svojega življenja. Ta vikend imam državno prvenstvo iz košarke, vesta. Čez kak mesec pa se bom vpisal na fakulteto. Čaka me maturantski ples. Pa s svojim krščanskim rock bendom bomo imeli prvi nastop. In poleti naj bi šla z mamom na Kanarske. Pa res se rad sprehajam po mestu ponoči in peljem ven sosedinega psa, ko je ona še v službi. Rad govorim, kadar hočem. Pa berem znanstveno fantastiko. Gledam filme na Netflixu, čeprav res niso ravno kinematografski presežki. Pa igram igrice na playstationu. Pa moram priznat, da tudi vrtnarim res ne rad. Pa pri hrani sem tudi preveč zbirčen. Brez maminih čuftov ne bi mogel živeti. In, in – No, zaljubljen sem.

Priznal je, da je še vedno zaljubljen! Ajajaj, kako lepo! Ne morem si pomagati, romance so moja šibka točka! PATER BOŠKO in PATER JOŠKO pa očitno tega veselja ne delita z mano. Nenadoma spremenita izraz na obrazu – dobrodušen starčevski nasmešek zamenja zlohoten skoraj maničen privih ustnic.

Res, res sem vama hvaležen, ampak redovniško obleko vama bom kar vrnil, raje sem še nekaj časa skoraj nag, kot da si nadenem obleko, ki ni moja. Bom vzel kar pot pod noge.

PATER BOŠKO

In kam boš šu?

PATER JOŠKO

Očitno čisto nobenega ne briga, kje ti okol nag kolovratiš.

PATER BOŠKO

Izhubljen si, sinko.

PATER JOŠKO

»Kdor ima rajši očeta ali mater kakor mene, ni mene vreden; in kdor ima rajši sina ali hčer kakor mene, ni mene vreden. Kdor ne sprejme svojega križa in ne hodi za menoj, ni mene vreden. Kdor najde svoje življenje, ga bo izgubil, in kdor izgubi svoje življenje zaradi mene, ga bo našel.« (Mt, 10, 37–39)

ABRAHAM

Pater Joško, bodite no –

PATER BOŠKO

»Lenoba spodnaša v mrtvilo, kdor je omahljive volje, bo lačen.

Kdor se drži zapovedi, varuje svoje življenje, kdor zaničuje njegove poti, umre.« (Prg 19, 15–16)

PATER BOŠKO

»Zato vam pravim in vas rotim v Gospodu: ne živite več, kakor živijo pogani, v ničevosti svojega uma. Zaradi nevednosti, ki je v njih, in zaradi trdote njihovega srca jim je razum otemnel in so se odtujili Božjemu življenju ...

PATER JOŠKO

... Ko so tako otopeli, so se prepustili razuzdanosti, da so z nenasitnim pohlepom počenjali vsakršne nečistosti. Vi pa se niste tako učili Kristusa, če ste ga le poslušali in se dali o njem poučiti, kakor je resnica v Jezusu ...

ABRAHAM

Kakšni razuzdanosti –

PATER BOŠKO

... Treba je, da odložite starega človeka, kakor je živel doslej in ki ga uničujejo blodna poželenja, da se prenovite v duhu svojega uma in oblečete novega človeka, ki je po Bogu ustvarjen v pravičnosti in svetosti resnice. (Ef 4, 17–23)

Abraham, to pa ti je prava recitacijska konkurenca! Se ne počutiš domače? Ali si se morda kaj naučil?

ABRAHAM

Ničesar takega nisem rekel ... Ničesar naredil. Eve se še dotaknil nisem! Ne moreta me kar tako napadat!

PATER JOŠKO

Sinko, še velik ti lahka poveva.

PATER BOŠKO

Si mislu, da si lahko ti Hristusova policija?

PATER JOŠKO

V resnici pa sam čisto taki ko fsi – grešnik!

PATER BOŠKO

»Le eden je moder, silno je strašen,

on, ki sedi na svojem prestolu.« (Sir 1, 8)

ABRAHAM

Nikoli – Nikoli nisem rekel, da sem moder. Nisem hotel –

PATER JOŠKO

Nea se zaj vun vleči.

PATER BOŠKO

Te bomo mi naučili, kaku se Bohu duobru služi!

Patra se mu približujeta, kot da bosta vsak čas planila nanj. Tik preden bi se ga dotaknila in ga spravila na kolena, Abraham vzklikne.

ABRAHAM

Razumem, Bog, razumel sem lekcijo. Končno razumem. Prosim, naj se to konča!

Naj ti bo, ko tako milo prosiš. Zdaj bi se že lahko naučil, da vsaka šola nekaj stane. Pater Joško in Pater Boško izgineta v prazen zrak, Abraham spet teče.

7. PRIZOR

ABRAHAM

Izmučen sem. Ne morem več teči.

Ah, Abraham. Očitno še vedno ne razumeš vsega. Še nisi ugotovil, da si ti gospodar tega sveta? Če nočeš več teči, lahko kadarkoli nehaš. Drugače pa boš še naprej tekel. Tekel na mestu. O, jih slišiš? Ptice se zopet približujejo. Hočeš z njimi?

Ne.

Ulala, skoraj sem izgubil upanje, da bom kdaj dočakal ta trenutek.

Evo hočem videt.

Hehe, iz tvojih ust v božja ušesa. Je to vse? Nobenih drugih želja?

Ne. Malo previdneje bom začel izbirati svoje želje. Prevečkrat sem se uštel. Dobil, kar sem hotel, in ne tistega, kar sem potreboval.

Pameten fant. Ti lahko kako drugače pomagam? Si nisi tega ves čas želel? Znaka? Pogovora? Vodila?

Vse to sem dobil. Doživel sem svoje najhujše more, a lahko rečem, da vendarle vidim luč na koncu predora. Nočem leteti s pticami, nočem se upirat svojemu telesu, ljubezni, Evi, nočem večno sovražiti svojega očeta, čeprav je kreten, nočem svojega življenja zapraviti v samostanu in svetu dokazovati, da sem boljši od njega.

Ahh, kako katarzično! Kako lepo!

Ja, res se počutim, nekako ... očiščeno. Celo pomirjeno. Mirnejši sem kot kadarkoli v zadnjih letih, odkar sem začel iskati uteho v Kristusu. Počutil sem se kot tempirana bomba, ki bo vsak hip eksplodirala. Sovražil sem vse in vsakogar. Neznosen sem bil! Kako mi je žal. Mama, odpusti mi. In Eva! Skoraj bi jo izgubil. No, sem jo že, a upam, da ni prepozno. Upiral sem se njenemu jabolku, ko pa sem vendar tako zelo lačen.

Lačen si ful drugačen.

Vidim, da je zate vse šala. Mi pa smo majhne igračke v tvojih rokah, s katerimi se igračkaš, kakor se ti zdi.

No, no. Malo pretiravaš. Za vsemi temi igračkarijami je sistem! Ne govorijo zaman, da se vse zgodi z razlogom, Abraham. Kdo pa je rekel, da se pri tem ne bi smel malo pozabavati.

Vseeno ti me ne bi bilo treba poslati me skozi pekel.

Hm, ne bodi tako prepričan. Sicer pa naj bi Churchill rekel: »If you're going through hell, keep going.« Hehe.

Duhovito. Lahko bi mi raje ... napisal sporočilo.

Ker to, da so napisali celo knjigo »mojih« misli, ni bilo dovolj?

Hmm. Lahko bi se mi oglasil ob vseh mojih molitvah in prošnjah. Odgovoril na vprašanja.

Abraham, oba veva, da ne bi imelo smisla. Ne bodi jezen.

Saj nisem.

Potem pa nehaj tako mrščiti obrvi in me gledati, kot da me boš sestrelil s pogledom. Saj mi boš odpustil. Samo malo časa rabiš.

Ne bodi tako pokroviteljski.

Prav, prav.

Zdaj, ko govorim s tabo, si nekako ...

Zabavnejši? Prijetnejši? Bolj očarljiv? Vse, o čemer si kadarkoli sanjal?

... izgubil svoj čar, sem hotel reči.

Auč.

Ne razumi me narobe, ampak –

Že v redu, Abraham. Če ti ne morem nikakor drugače pomagati, kaj potem še čakaš?

Dobro, no, saj grem. Kje bom našel Evo?

Kjerkoli jo boš iskal.

Pa me bo sploh želela videti? Precej grdo sem jo ozmerjal, ko sva se nazadnje razšla.

Nikar toliko ne filozofiraj. In ne pusti strahu in sramu, da bi te

omejevala. O, glej, glej. Mislim, da je čas, da se umaknem. Figurativno, seveda, hehe.

Ampak ... Eva!

8. PRIZOR

Praznino napolni cvetje. Ogromne jablane se bohotijo s svojimi sočnimi sadeži. Slišimo sikanje kače. Ptičje petje. Rajski vrt. Eva se približa Abrahamu. Oba sta skoraj gola. Abrahamu se naježi koža. Od strahu, mraza ali česa drugega, hehe?

ABRAHAM

Četudi šepetaš, te slišim! Bi se lahko vsaj delal, da imava malo zasebnosti?

Pardon, pardon.

EVA

Abraham.

ABRAHAM

Tako mi je žal. Ne morem se ti dovolj opravičiti.

EVA

Ne rabiš –

ABRAHAM

Ampak hočem. Nisem te hotel poslušat. In prav si imela, tudi sebe nisem hotel poslušat. Ne bi verjela, če bi ti povedal, kaj vse sem doživel. Ogromno sem se naučil o sebi. Predvsem pa sem se prepričal, da te nočem izgubit. Obnašal sem se povsem objestno in sebično. Ni izgovora za to. Strah me je, Eva. Strah in sram.

EVA

Mene tudi.

ABRAHAM

Nočem te razočarati. In nočem razočarati sebe. Nočem postati tak kot moj oče. Nočem biti navadna žival. Pa tako sem neroden! Nobenih izkušenj nimam, nobenega znanja ... Ne vem, kako se premikati. Kako se te dotakniti. Nisem mišičnjak. Moje telo je tako šib-

EVA

Čudovito je.

ABRAHAM

In moj ... penis. Mislim, da je precej podpovprečen. Tako so mi vsaj povedali. Kaj če te ne bom mogel osrečiti? Predvsem pa te nočem poškodovati. Si videla vse filme in tiste, tiste krvave rjuhe? Koliko krvi, koliko bolečine! Pa zanositev, si predstavljaš, da se nama kaj ponesreči in –

EVA

Abraham! Pomiri se. Res je vse malo strašno in novo in toliko časa so nama vbijali v glavo, da je to

prepovedano, grešno, umazano, največje zlo ever ... Ampak mislim, da to res ni tak bavbav. Sicer pa nama ni treba hitet.

ABRAHAM

Hm, ja ...

EVA

Kaj praviš?

ABRAHAM

Še vedno čutim sram. Mislim, da ga bom še nekaj časa. Ampak ... ampak pripravljen sem se z njim boriti.

EVA

Jaz pa bom ves čas ob tvoji strani.

In jaz tudi, na vseh straneh, da ne bi slučajno pozabil.

Si torej prepričan, da si tega želiš?

ABRAHAM

Ja ... Ja. Povsem prepričan. Bog mi je priča.

KONEC

JAKA FLORJANČIČ

Dušan in marina

DRAMSKI LIKI:

DUŠAN (30)

Črno las, ima sršečo črno brado.

MARINA (31)

Njegova partnerica; svetlolasa, z veliko bolečino v očeh.

ZBOR (?)

Moški, oblečeni v črne kute, kapuce imajo poveznjene na glave,
da se ne vidi njihovih obrazov.

PROSTOR:

V prvem prizoru stanovanje mladega para.

V drugem prizoru enako stanovanje, ki je potem poplavljen.

V tretjem prizoru naplavine, postavljene v mandalaste vzorce,
v ozadju pa ogromen kamnit kip Willendorfske Venere.

PRVI PRIZOR

Dnevna soba je sestavljena iz televizije in dvodelnega kavča. Pred kavčem je črna kavna mizica, za televizijo pa velika steklena okna.

DUŠAN sedi na kavču in gleda televizijo; hrusta čips iz plastične skledе, ki jo ima na trebuhu. Iz kuhinje v dnevno sobo pride MARINA, ki pred sabo potiska neokreten in zaradi starosti predpotopen sesalec. Ker se zvok sesanja poveča, Dušan prime za daljinec na kavni mizici in poveča glasnost televizije. Marina ugasne sesalec in ga nasloni na omaro, na kateri je televizija (Dušan se za malenkost vzravna, da vidi mimo sesalca), potem pa potegne kabel sesalca iz stene in ga vklopi v vtičnico v dnevni sobi.

Zasliši se zvok zvonca.

DUŠAN

Grem jaz.

Medtem se malo vzravna in odloži posodo s čipsom na mizico, a to naredi ravno dovolj počasi in s komaj opazno pavzo za govorjenjem, da se Marina že obrne proti kuhinji.

Marina stopi v kuhinjo; slišijo se njeni koraki, ko skozi pride do predsobe, kjer se oglasi na domofon. Dušan se namesti nazaj na kavč in na trebuh potegne posodo s čipsom. Marinin dialog je udušen s hrupom iz televizije.

Marina se čez nekaj trenutkov vrne in v roke vzame sesalec.

DUŠAN

Kdo pa je bil?

Zadnji del njegovega vprašanja preglasi hrup sesalca, ki ga Marina prižge. Potem ga ugasne.

MARINA

Kaj?

DUŠAN

Kdo je bil?

MARINA

Ammm aja ... poštar.

Marina prižge sesalec, Dušan pa ji z roko pomaha. Marina ugasne sesalec.

MARINA

Kaj je?

DUŠAN

Pa a ti veš, kaj je poštar? Un tip k prinese stvari? Tko pakete pa to, kartonaste škatle?

MARINA

Pri narobnemu stanovanju je pozvonil.

DUŠAN

Aha.

Dušanova replika se uduši v zvoku znova brnečega sesalca. Marina posesa še dnevno sobo, medtem ko Dušan je čips. Marina odide s sesalcem in se vrne brez njega. Ošvigne Dušana s pogledom in se usede na kavč.

MARINA

A me zajebavaš? Lih sem posesala ti maš pa drobtine povsod?

DUŠAN

Ne no, saj sem pazil.

Med govorjenjem s prsnega koša s sredincem pobere par drobtin od čipsa in jih oblizne s prsta. Marina poskuša ostati ravnodušna.

Nekaj sekund sedita v tišini. Dušan ne čuti Marinine napetosti.

MARINA

Greva danes kam jest?

DUŠAN

Pa imava dovolj denarja? Saj sva bila-

MARINA

Prejšnji mesec, ja. Kaj, a rabim čakati do rojstnega dneva-

DUŠAN

Okej no, v redu. Greva ven. Ampak če skret papirja zmanjka do plače, veš, zakaj ...

Zbaše še malo čipsa v usta in med žvečenjem nadaljuje.

DUŠAN (NAD.)

Saj si zmeraj govorila, da hočeš v Indijo ... boš mela pa ta z roko experience kar tukaj pa še cenej bo pa tetanusa ne boš fasala ...

MARINA

(suho)

Ha ha.

Še nekaj sekund tišine.

MARINA

Kam pa greva?

DUŠAN

A moreva spet skozi to?

MARINA

A?

DUŠAN

Saj je isti obrazec kot zadnjih kajisvem pet let. Ti me prashaš, kam bi jaz šel. Če rečem, da kar ti povej, mi rečeš, da hočeš, da se jaz enkrat odločim. Ampak ti že imaš eno opcijo v glavi. In pol ti jaz dam več opcij, in pol ti zmanipuliraš do une opcije, ki jo hočeš; tudi če je jaz sploh nisem omenil. Tako da dajva vse to preskočit pa samo povej, kam hočeš it.

MARINA

A si ziher, da je tole laži?

DUŠAN

Po petih letih ja, je.

MARINA

(nejevoljno)

Kitajska?

DUŠAN

Velja.

MARINA

Ko sva že pri Indiji pa Kitajski ... a kam greva ta let?

DUŠAN

A veš, koliko je še do morja ...

MARINA

Smučati sem mislila.

DUŠAN

Kaj za ven jest nimava, smučati pa takoj? Kar zabavaj se pa greva v Indijo.

MARINA

Ma dej fak of.

Trenutek tišine.

DUŠAN

Res nimava dost, no.

MARINA

Saj si lahko sposodiva od mojih tastarih. Al pa kredit.

DUŠAN

Veš da si ne maram sposojati-

MARINA

Zato sem pa rekla kredit.

DUŠAN

Za en teden ... ne vem, koliko se spleča no ... Pa še vreme je lahko v rit, pol bova pa samo v hotelu cel čas gnila ... ne vem no ...

MARINA

Daj sam poslušej se. Kam sva včasih govorila, da bova šla vse ... Ne da se mi kregat okol takih stvari, za kere-

DUŠAN

Kregat? Pa saj tole ni bilo kreganje. Pač pogovor, mal zbadanja ...

MARINA

Zbadanja?

DUŠAN

Ja, saj veš no-

MARINA

Zgleda ne vem. Zgleda mava tolk dobro komunikacijo ko par upokojencev s crknjenima slušnima aparatoma.

Dušan se nasmehne, dvigne v sedeč položaj in postavi posodo s čipsom na mizico. Na Marininem obrazu se prav tako pokaže odsev njegovega nasmeha. Dušan izklopi televizijo.

MARINA

Pa saj veš, da kmalu ne bova mogla nikamor več-

DUŠAN

Aja da res. Zgleda, veš več od mene.

MARINA

Pa kako si lahko tok zloben ...

DUŠAN

Saj nisem rekel, da si ti ... kriva ali pa karkoli ...

Trenutek tišine. Marina drži z eno roko za zapestje druge v naročju; stiska nohte v podlahet.

DUŠAN

Oprosti. Saj vem, da so dohtarji rekli, da lahko traja nekaj časa, ampak ... je res že dolgo ...

MARINA

Mislim, ne vem, kaj si pričakoval, da bo kar tkole.

Tleskne s prsti.

DUŠAN

Mrbit bi šlo pa s poštarjem hitrej.

MARINA

Še na vrata se ne morem oglasit, a kaj ...

DUŠAN

Ti se kar oglašej. Ampak jaz se pa poj ne morem, ko je otrok kle, kaj jaz vem, čigav je, če ni lih črn, ne morem nikol vedet ...

Dušan pogleda Marino in neha govoriti. Marina še vedno drži za zapestje druge roke v naročju; stiska nohte v podlahet, da se ji členki pobelijo.

Dušan se usede k njej in ji razklene roke, nato pa svoje potegne k sebi. Za sekundo sedita v tišini.

V dnevno sobo skozi okno prileti vrabec; raztrešči steklo z oglušujočim pokom in pristane na tleh. Po parketu ležijo črepinje in ptič, ki je zdaj bolj podoben perjasti drgetajoči gmoti. Poskuša dvigniti perut, a ta zgolj nemočno trza. Vrabec vreščeče čivka od bolečine.

Dušan in Marina samo sedita na kavču in ga gledata.

DRUGI PRIZOR

Prostor skoraj identičen kot prej – namesto kavča je postelja, v kateri Marina spi brez odeje. Na mestu, kamor je prej padel ptič, je zdaj rdeč madež zasušene krvi, zažrte v parket.

Dušan ga nevede obkroža, ko živčno hodi po sobi.

Stopi do postelje in prime Marino za palec na nogi; s svojim palcem jo pogladi po podplatu. Marina trzne in premakne nogo stran od Dušana. Dušan jo prime za drugo nogo in jo zopet pogladi po podplatu. Tokrat Marina zagodrnja in se obrne.

Dušan stopi na okvir postelje in pritisne z nogo, da postelja zaškripa in se premakne malo nazaj. Marina se ne odzove.

DUŠAN

In kdo je bil še tam?

MARINA

Misliš v tistih petih minutah, ko si bil na skretu?

DUŠAN

A ti misliš, da si zabavna?

Marina odpre oči in se dvigne v sedeči položaj na postelji.

MARINA

Mislim ... ob ponedeljkih, ja.

DUŠAN

(s povzdignjenim glasom)

Dve ure pred tabo sem šel domov. In ker si tok hotla ostat, me zanima, kdo je bil kej še tam.

Marina vstane in se mu postavi nasproti.

MARINA

Mislim, ne vem, kaj hočeš od mene, seznam? Par sodelavcev pa še trideset ljudi. Na kurac si mi šel že tam, ko si me hotel spraviti od drugih ljudi. Ne vem, kokrat morava imeti še ta pogovor. Ne vem, kokrat morava imet ta pogovor, da imava skos te pogovore.

DUŠAN

OK, poj pa bodva tih. Dejva sam še načrtovat pokojninski paket pa eno parcelo na britofu-

MARINA

A hočeš rečt, da so teli pogovori tist ta zanimiv, tist gorivo najine zveze? Point pogovorov je, da se kej naučiš pa poj tut spremeniš svoj vedenje.

DUŠAN

Ti a res. Kokrat ti pa poj morem še povedat, da ne rabš sogovorniku drkat roke, da te bo opazu?

MARINA

Kako se pogovarja, bi se pa rabu že prej naučit. Pri tko desetih letih. Jaz ti nimam kaj več pomagati tukaj.

Dušan stopi bliže k Marini in ji s kazalcem dvigne njeno zgornjo ustnico, da se pokažejo zobje. Potem jih začne z nohtom sredinca praskati, da se zasliši nadležen zvok.

Marina nemoteno nadaljuje.

MARINA (NAD.)

(momljajoče)

Sploh ni važno, kaj ti rečem. Lahko bi napisala vse načine, s katerimi sem te poskušala tolažiti, ko si se smilil samemu sebi čez leta. Lahko bi naredila cel seznam, ti ga zdaj prebrala doživeto in čustveno, ampak tebi to še kar ne bo nič pomenilo. Ker je pač vse v tvoji glavi. Ker dobiš te slike tja noter in jaz ne morem čisto nič, da bi jih izsilila ven.

Dušan s sredincem in kazalcem prime za Marinin sekalec in ga začne zibati (drugo roko ima malomarno položeno okrog njenega pasu, da je prižeta nanj).

MARINA (NAD.)

(še vedno momljajoče)

Ampak lahko še enkrat probam. Ni važno, kdo drug je bil tam, koliko je bilo tipov in to. Ker je vse odvisno od mene, in če si samo zaupava, nimava nobenega problema. A resno misliš, da bi zavrgla vsa ta leta predanosti pa dela samo za kaj? Enega tipa, ki pač slučajno v redu zgleda ali pa me je slučajno nasmejal ali pa sem se slučajno dotaknila njegove roke? Ni važno, koliko alkohola spijem, ni važno, koliko alkohola on spiye, ni važno, če je v prostoru 15 ljudi ali smo trije ... Nikoli te ne bi izdala tako.

Dušan začne dosti bolj agresivno zibati zob, Marina se pači od bolečine, a se ne pritožuje naglas.

V ozadju začne igrati naivna otroška glasba.

MARINA (NAD.)

(še vedno momljajoče)

Ampak saj imaš prav ... res živim za te redke momente, ko me spustiš iz stanovanja ... ko me odkleneš s ketne, ko lahko samo čakaš z njo zraven mene v roki, težiš in mi utrujaš, ampak si čisto nemočen in samo ... gledaš. Gledaš, kako ti polzim iz objema, ne, jeklenega primeža, od katerega mi izstopajo žile, škrtajo kosti. Živim za tisti redek moment, ko se lahko dotaknem drugega moškega, ko lahko v miru sanjarim, kako me podžge potem tvoj pogled, tako črn, da so ga same zenice ...

Dušan postane še bolj nasilen: Marino potegne za sabo, drži jo za zob in stopi do omare, na kateri je televizija. Iz predala vzame sukanec, ki ga priveže okoli njenega zoba.

Naivna otroška glasba postaja vedno glasnejša.

MARINA (NAD.)

(še vedno momljajoče)

Pusti me, da govorim z ljudmi, a ne vidiš, da takrat dobim odmor od tebe, ti klop zavaljeni. Sesaš na meni, piješ, me dušiš ... Zakleni me v klet, stradaj me, samo da me imaš zase-

Med Marininim neprekinjenim govorjenjem jo Dušan (še vedno za zob) zvleče do vhodnih vrat in priveže drugi konec sukanca na kljuko. Sunkovito odpre vrata.

Nenadna tišina.

Dušan drži Marino za ustnico, da se vidi zevajoča črna luknja v njenih ustih. Približa se ji z glavo, iz ust moli jezik; igrivo, kot bi bil otrok. Sunkovito jo pritisne k sebi in ji vtakne jezik v luknjo.

Marina ga odrine, a se pri tem smeji.

MARINA

Fuuuj!

Ljubeče ga boksne v ramo, Dušan pa se pogladi po njej, kot da bi ga bolelo. Potem se naredi presenečenega.

DUŠAN

Lej to!

Marina pogleda navzdol, kamor kaže Dušan, in vidi, da ji kaže krogec iz sklenjenega palca in kazalca. Dušan se zasmije, ji s prstom nariše X na ramo, jo potem grobo boksne tja in mesto še »pobriše« s celo dlanjo. Marina smeje stopi par korakov nazaj, a je Dušan takoj pri njej, prime jo za roko in ji naredi indijanski ogenj. Marina se mu izvije in mane roko.

MARINA

Degen.

Potem se obrne in začne teči, skoči na kavč in Dušan prav tako. Sinhrono primeta za dve blazini in se začneta tolči z njima, da pena leti po prostoru. Marina skoči s kavča na kavno mizico, potem pa na tla in steče naprej. Dušan poskuša isti manevar, vendar kavna mizica popusti pod njegovo težo in se zruši; Dušan nerodno pristane na tleh. Opoteče se in poskuša slediti Marini.

Takrat Marini zdrsne na krvi, zažrti v parket; pade na hrbet. Dušan priteče zraven in se vrže nanjo, grobo jo poljublja in ji grize vrat. Začneta se slačiti; Marina Dušana uščipne za bradavico in on se refleksno odmakne.

DUŠAN

Au!

Marina ga stisne k sebi; leži na hrbtu, Dušan pa je na njej. Slečeta vsa oblačila. Seksata.

Stanovanje postaja vedno bolj temno; pohištvo počasi postanejo obrisi, ko jih ovijejo sence. Ko je popolnoma temno, da sta vidna samo Dušan in Marina, se zasliši počasno klokotanje, kot od kakšnega potočka. Klokot postaja vedno glasnejši, kot od rečice, potem od reke in nazadnje od deroče reke – takrat iz smeri vhodnih vrat priteče temna voda.

Na začetku je je dovolj le, da prekrije tla; a tok postaja vedno močnejši, da je Marina že do polovice potopljena v vodo. Še vedno narašča in Marino popolnoma pokrije – tako njuna torza ločuje gladina. Vse okoli njiju se začne zeleno bleščati. Iz daljave se zasliši globok ton, odpet iz množice moških grl.

Zeleno bleščanje postaja vedno bolj močno in očitno; kmalu je jasno, da je oblikovano kot zelena krogla svetlobe, ki obdaja par. Globok ton, ki ga poje množica moških, postaja vedno glasnejši, dokler od njega ne bolijo ušesa. Krogla vedno bolj sije, vedno bolj ju ločuje od temnega prostora okoli. Postaja vedno bolj svetla, dokler ni bleščanje neznosno.

Takrat ugasne. Tema in tišina.

DUŠAN

(zasanjano)

A se spomniš, kako sva se spoznala? Povsod naokoli je zelena. Primarno zelena. Po njej so posuti rumeni cvetovi regrata; ko jih vidim, se mi usta zlepijo in prsti počrnijo od mlečka.

Stanovanje se počasi zopet osvetli; popolnoma je razmetano in napolnjeno z naplavinami. Marina še vedno leži na trebuhu, Dušan pa ima njeno glavo v naročju in ji boža lase.

DUŠAN

Ti hodiš stran od mene, siješ v modri oblekici. Probavam cukrati in cukrati podobo, a sem imun na diabetes. Stavba zraven travnika je cerkev ... svetega Florjana. Že pol leta špricam verouk in hodim s tabo v starejši razred. Učiteljica mi reče, da si predobra zame. Strinjam se z njo.

Marina stlači svoje roke, ki jih je imela prej ob telesu, v kenguru žep na svojem trebuhu, da iz njenega trebuha nastane hribček.

DUŠAN

(vedno počasneje in tišje)

In potem se začne zelena trava s cekinčki in regratom udirati v tla, pogrezati; spuščam se po stopnišču v drobovje zemlje, vse okoli mene se sveti kot smaragd. Konec stopnišča je zmeraj tik pred mano, a mu nisem prav nič bližje.

Iz daljave se potiho zasliši ponovljen Dušanov govor, kot da bi bil odmev. Potem pa odmev postaja vse glasnejši in vedno bolj je jasno, da sinhrono z Dušanom govori več moških glasov. Glasovi so globoki in grleni. Dušan govori vedno tišje in obenem drsi v ležeči položaj, medtem ko moški iz daljave govorijo vedno glasneje.

DUŠAN & ZBOR

Z vsakim korakom izgubim del tistega, kar sem imenoval jaz. Najprej izgubim svoje telo, zemeljsko lupino, ki me je s petimi kraki čutov uklenilo na svet. In potem ji sledi parazit, ki me je pital s strupom vse življenje. Parazit so bili možgani in strup logika in razum.

Moški iz daljave se pojavijo na robu sobe; postavljeni so v obroč okoli Dušana in Marine. Oblečeni so v črne kute – kapuce imajo poveznjene na glave, da se ne vidi njihovih obrazov. Vedno bolj se bližajo paru; nazadnje ju obkrožijo v popolnoma neprediren krog.

DUŠAN & ZBOR

Potem se stopnice zaključijo. Spodaj smo samo ti, jaz in tamau. Srečni v svetu zelene. Primarne zelene. Otroku govorim o dnevu, ko sva se srečala. Skupaj smo. Za zmeraj.

Dušan zdrsne popolnoma v ležeč položaj. Z Marino zaspita.

Zbor za trenutek stoji v krogu pred parom v tišini.

ZBOR

Danes je dan moje iniciacije. Vstopam v kult Velike matere. Boginja si, smisel mojega življenja. Gradil ti bom oltarje iz kamnja, ki ga bom privlekel z golimi rokami z vršacov. Prek tebe se bom odrekel smrtnosti, ker bom živel skozi potomce. Premagal sem smrt; smejim se ji v obraz, medtem ko me nemočno opazuje.

TRETJI PRIZOR

Po sobi naplavine v krožnih mandalastih vzorcih okoli para. Oba sedita, naslonjena drug na drugega s hrbti. Budna sta. Okoli njiju še vedno stoji zbor, anonimen v temnih kutah, z rokami, sklenjenimi na prsih, a zdaj so v širšem krogu, zaradi česar imata več prostora.

V ozadju se dviguje gigantski kamniti monolit v obliki Willendorfske Venere.

DUŠAN

Kako mu bo ime?

MARINA

Njemu?

DUŠAN

Otroku.

MARINA

Ne vem. Zajec za zakol.

Umakne roke iz kenguru žepa, a se Dušan obrne in jih zatlači nazaj. Potem se vrne na svoje prejšnje mesto.

DUŠAN

Kaj pa-

Marina sunkovito trzne.

MARINA

To mu ni bilo všeč. Pravi, da mu je ime Zajec za zakol. Šepeta ... in praska ... Grabi me od znotraj, buta s pestmi ... poskuša priti ven ...

Dušan sunkovito vstane in se odmakne par korakov.

DUŠAN

To ni moje ... to ni normalno ...

MARINA

Pravi, da je tujek, sramota živemu in človeštvu. On je konec ... zaključek, epilog, iztrgane strani, kjer bi moralo biti zadnje poglavje –

Dušan prebledi in stopi nazaj še par korakov; odpre usta, a iz njih ne spravi niti zvoka. Stopi tako daleč stran, da sta mu dva člana zbora takoj za hrbtom.

MARINA (NAD.)

(kriči)

AAAAA!

Marina se vrže nazaj na hrbet in ga usloči; medtem ko kriči, se prime za trebuh, da njeni členki pobelijo. Njene roke zagrabiyo kenguru žep, ki ga vleče stran od telesa, kot bi ga hotela iztrgati.

Vendar žepa ne more strgati. Še vedno v agoniji, od bolečine, ki jo trese, stegne roko proti Dušanu. Ta stoji tako daleč od nje, da mu dva člana zbora dihata za ovratnik. Odkimava, in medtem ko Marina še vedno kriči, si z rokami zatisne oči.

MARINA

(hlipajoče, s kriki in stoki)

Prosim ... pomagej mi ... Pridi sem, prosim ... Dušan, rabim te ... raztrgal me bo ... razpraskal, razgrizel ... trga mi meso, napolnil mi bo maternico s krvjo, pregrizel, razparal kožo ... Dušan ... nisem hotela ... samo hotla sem, da si srečen ... nisem hotla ... Dušan ... pridi sem ... prosim ... moraš ... moraš končat ... hočem temo, hočem nič ... ubij me ...

Marina odrezano neha kričati in hlipati. Leži pri miru na hrbtu. Oglušujoča tišina.

Po nekaj trenutkih se Dušan premakne do nje; zbor gre z njim. V ozkem neprodornem krogu stoji okoli para. Dušan obstoji.

MARINA

(tiho)

Bojim se, Dušan. Kot majhen otrok sem, ki prosi mamo, naj še ostane z njim, naj ne ugasne luči, naj ne pusti, da ga pogoltne tema ... Gledam priprta vrata in skoznja se izliva snop svetlobe, ki črta oblike po stropu in pleše, ko mimo vrat prideta moja starša ... Saj me ne bi poslušal, a ne? Ne bi naredil, kar sem te prosila ... nikol ne bi nič naredil nama, a ne?

Roke spet zatlači v svoj kenguru žep. Dušan počasi, kot bi se poskušal premikati v medu, premakne roko in jo položi na Marinino ramo.

MARINA

Saj ne bi, a ne?

Trenutek tišine.

DUŠAN

Tudi jaz se bojim ... bojim bit sam. Brez vaju dveh. Sam sem v temi, ne vidim nič, ne slišim nič ... Gluha tema. Zaderem se Marina ... Ampak zvoka ni ... Besede mi zginjajo iz glave, eno za drugo vzame vakuum ... ostane samo še beseda Marina ... Borim se, te besede nočem izpustiti, ampak ... Ni je več. Samo še sem. Obstajam. V luknji vakuuma lebdim, poskušam se potegniti ven, doseči karkoli, stegujem se, segam v praznino ... obstajava samo jaz in praznina.

Odmakne roko z njene rame in se premakne par korakov stran.

DUŠAN

Prej ... ko si rekla, da si hotla, da sem srečen. In da nisi hotla. Česa nisi hotla? Kaj si naredila?

MARINA

Vse je v redu ... samo pridi sem.

Dušan stoji pri miru.

DUŠAN

Kaj si naredila, da tako obžaluješ? S kom?

MARINA

Nič ... z nobenim. Rada te imam, Dušan, nikoli te ne bi –

DUŠAN

(agresivno)

Besede te tokrat ne bodo rešile. Zdele se mi pa ne moreš lagat pa ukrivljat resnico, kokr ti paše. Samo še enkrat te bom prašal. Kaj si naredila?

MARINA

Dušan nehej. Vse je v tvoji glavi –

DUŠAN

Kako si lahko?! Vse sem ti dal, celo svoje življenje sem ti posvetu, vse, kar sem naredu, sem naredu zate pa za ... za tamauga ... On... ni moj.

Zbor se oglasi: hrupen, hreščeč krik, ki traja, para ušesa, doni in reže zrak.

Kaj?

MARINA

Otrok ni moj.

DUŠAN

Zbor še vedno kriči.

MARINA

Nehaj, prosim.

Zbor utihne. Trenutek tišine, napet kot zatišje pred nevihto.

Skupina v kute zagrnjenih moških se premakne mimo Dušana, ki je pri miru; povsem okameni.

ZBOR & DUŠAN

Ni moj.

Zbor povsem obkroži Marino. Ducat rok se stegne naprej in jo stisne za vrat.

MARINA

Spusti ...

Zbor začne stiskati.

MARINA

(dušeče)

Ne morem ... tja ... v vodnjak praznine, v žrelo teme, ki me golta in liže in grize ...

ZBOR

Ni moj.

MARINA

(dušeče)

Ne morem tja dol ... sama ... za zmerej bit tam sama ...

ZBOR

Ni moj.

Dušan se začne počasi premikati proti zboru; spet kot da bi bil v medu.

ZBOR

Ni moj.

MARINA

Na robu stojim, na ozkem robu, okoli mene se odpira praznina ... zajeda se vame, praska, grebe in me oblizuje.

ZBOR

Ni moj.

MARINA (NAD.)

Rob je srebrna britvica, reže mi podplate, masakrira gležnje; drsi mi zaradi krvi, noge mi klecajo ...

Dušan se še vedno premika upočasnjeno, zbora in Marine še vedno ni dosegel.

ZBOR

Ni moj.

MARINA

Kje so tvoje roke, da bi me stisnile, obdale v topel objem –

ZBOR

Ni moj.

MARINA (NAD.)

(proti koncu povsem pridušeno)

kje so tvoje roke, da bi pregnale to skelečo samoto, ki se je zažrla vame ... čutim jih, njihov nežni dotik na mojih lopaticah, gladiš jih; toplo je; vonjam te, ta tvoj ...

Zbor še vedno stiska Marinin vrat; noge ji trzajo v smrtnih krčih. Nato otrpnejo. Moški stopijo stran od nje; Marina ritensko pade na tla in tam obleži z nenadnim tleskom mesa ob tla.

Zbor se počasi umika stran od ležeče Marine.

Dušan s svojimi upočasnjenimi gibi končno pride do umorjene. Poklekne in ji namesti glavo v svoje naročje, nežno ji umakne lase s čela. Potem jo objame prek ramen in se sključen začne zibati.

Nato nenadoma dvigne glavo. Obrne se in zapiči pogled v zbor, ki se še vedno premika stran od umora. Previdno odloži Marinino glavo na tla, potem pa vstane in poskuša teči proti zboru. Vendar so njegovi gibi spet upočasnjeni, in ne glede na to, kako se napreza, ne more in ne more steči.

Zbor se sinhrono obrne proti Dušanu in razpre kot pahljača, da ga obkrožijo.

DUŠAN

(kriči)

Pizde pofukane ubil vas bom zatlaču palce v oči v lobanje da bojo počile pa kri špricala povsod pankrti kurčevi moja ženo bi ubil enega za drugmu bom zadavu pa trupla zložu na kup pa sekal ud za udom pa ne bom nehau dokler ne bo sam še krvav masaker!

Še kar se nemočno počasi premika, zbor pa je čisto pri miru.

Končno jih doseže in še vedno kot v medu sproži pest proti eni od ogrnjenih figur. Čeprav jo pest doseže, se udarec premika le skozi prazne gube njene črne halje. Dušan še enkrat poskusi, postavo boksne na mesto, kjer bi morala imeti pleksus, a njegov počasni udarec spet nima nobenega učinka; obris pesti se pokaže na hrbtu postave. Dušan še večkrat zamahne z rokami, poskuša brcati, nazadnje poskuša figuro še ugrizniti (vse upočasnjeno), a vse ima enak učinek, kot če bi napadal kos blaga. Nazadnje se izčrpan sesede na kolena in skloni glavo.

DUŠAN

(šibko)

Zakaj? Bila je najboljša, kar –

ZBOR

Ker si ti tako hotel.

DUŠAN

Ne ...

ZBOR

Zmeraj vemo, kdaj lažeš.

Dušan dvigne glavo, in zbor stopi v neprediren krog okoli njega.

ZBOR

Smo kult Velike Matere. Maščevali smo nesmrtnost, ki nam je bila odvzeta. Ukradena. Oskrunjena. Zavzeli bomo, kar nam pripada. Našo rojstno pravico, zapisano v naših kosteh, krvi, spermi. Mi smo Božji bojevniki proti ženskemu spolu, za nas bodo morali izumiti besedo sekscid. Ne bomo se ustavili, dokler jih ne bo več.

Dušan se počasi dvigne na noge in stopi do postave, ki jo je prej napadal. Zagrabi za njeno kapuco in jo z velikim naporom počasi potegne nazaj, da bi razkril njen obraz.

Naenkrat tudi preostali v zboru potegnejo kapuce s sebe.

Namesto glav imajo srebrna ogledala; monolitne steklene ploskve. Vse odsevajo Dušanov obraz.

Dušan se v paniki opoteče nazaj in se zazre v enega zborista, nato v drugega. V vsakem vidi samo svoj obraz.

DUŠAN

Ne! Ne! Nikoli ne bi ... nikoli ji ne bi nič naredil ... z mano je bila varna ...

ZBOR

Zmeraj vem, kdaj si lažem. Vem tudi, kaj sem hotel. Kaj še zmeraj hočem. Tisto, o čemer govorijo vse zgodbe: nesmrtnost, ponovno rojstvo, razsvetljenje, raj. Vse izvira iz strahu pred smrtjo. Zdaj ne bom umrl, živeli bomo večno, skupaj. Kar sem hotel, se bo zgodilo.

Zbor se obrne proti Marininem truplu. Z manjšim zamikom se z njimi obrne tudi Dušan.

Izmed Marininih nog priteče voda, da se naredi luža, ki ima srebrnkast lesk. Njen trebuh se začne premikati, kot bi ga nekaj od notri pritiskalo sem in tja. Nato se umiri.

Nekaj zleze izmed njenih nog. Zasliši se dojenčkov jok.

Dušan neupočasnjeno steče k njemu. Joka od sreče, ko pride do Marininega mednožja. Razpre njeno krilo in prime dojenčka, ga dvigne nad glavo.

A dojenček ni človeški. Zasliši se njegov glasen, nečloveški krik, ki para žile in ledeni kri. Namesto kože ima luske, z njega kaplja zelena sluz; zmaličena, grda, tumorasta zver; po telesu mu poganjajo šopi srebrnih dlak. Z Marino ga veže srebrna nit. Dušan vzklikne v nejeverji in spusti stvor-otroka.

Zlomi se, panično hlipa.

Nato se obrne proti stvoru-otroku in iztegne roke; nasilno se zažene proti njemu.

Še preden bi se lahko dotaknil stvora-otroka, je okoli njega zbor. Dušan tolče po njih, a tudi udarci normalne hitrosti nanje nimajo nobenega učinka. Stvorovo dretje se meša z Dušanovim nemočnim hlipanjem; solze in sluz jima tečeta po obrazu.

KONEC

Nato pa si Dušan vendarle izbori nekaj svobode in prime otroka-stvor.

Zbor v trenutku otrpne, še vedno grabijo Dušana za ude in obleke. Ta počasi dvigne otroka-stvor nad svojo glavo. Premakne roke s stvorovih pazduh na njegovo ključnico; čez vrat ima samo en kazalec. Dušan se popolnoma napne, začne se tresti, obraz je spačen v živalsko grimaso – a kazalca ne more premakniti.

Napetost v njem popusti. Počasi, kot v transu, z zobmi pretrga srebrno nit, ki otroka-stvor veže z Marino, in ga v naročju nese do kamnitega kipa Willendorfske Venere. Zbor mu sledi. Dušan nežno odloži dojenčka na Venerin trebuh in poklekne pred kipom in stvorom-otrokom. Zbor se postavi v polkrog okoli kipa, trese jih ekstaza.

Zbor v en glas spusti božjasten, nečloveški, ekstatični krik.

Dvigne se Marinina postava. Čisto tiho vstane in se sprehodi do zbora, ki še vedno tuli svoj krik verske ekstaze. Odrine dva zborista, ki se še vedno nemoteno dereta, in mimo negibnega Dušana stopi do kipa. Z njega dvigne otroka-stvor.

Dušan dvigne glavo in zbor se zažene proti njej.

MARINA

Dušan. Dost je blo.

Marina z eno roko prime za stvorov vrat, z drugo ga drži za glavo. Obrne roki. Glavo otroka-stvora popolnoma obrne, da gleda na njegov hrbet. Stvorovo dretje utihne.

Zbor se ustavi. Z Dušanom sklonijo glave.

Stvor nenadoma spusti grozovit smeh. Iz ust mu priteče črna sluz, ki bruha iz njega s smehom. Marina se ustraši in ga izpusti; hodi ritensko iz kroga, ki ga je naredil zbor. Zbor se pridruži stvoru v smeju.

Dušan se skloni, ga ljubeče prime in dvigne. Stvor in zbor se še vedno demonsko smejeta – Dušan se joka od sreče. Marina hlipa in se trese.

DUŠAN

Moj sin ... moj sin ... moj sin ... moj sin ...

Goran

Tajda Lipicer

»Seksualnost je integralni del osebnosti vsake ženske, moškega in otroka. Seksualnost je primarna potreba in aspekt človeškosti, ki ne more biti ločena od drugih aspektov življenja človeka. Seksualnost ni sinonim za interkors in vpliva na misli, občutja, čustva, dejanja in interakcije ter posledično na naše mentalno in psihično zdravje.«

1. Svetovna zdravstvena organizacija, l. 1975

Odreči osebi seksualnost pomeni odreči ji del človečnosti.

SEZNAM OSEB:	
GORAN	12-letni avtistični deček na stopnji hude intelektualne invalidnosti in na visoki ravni avtističnega spektra, z omejenimi motoričnimi sposobnosti. Vedno je oblečen v nekaj z motivom pingvinov. Njegova najljubša barva je arktično modra. Samo on ve natanko, kateri odtenek modre je to. Rad ima tople odeje. Dokler niso žametne. Žameta se noče dotikati. Ne mara glasnih ljudi, ljudi, ki pljuvajo, ko govorijo, in počenih skodelic.
MAMA	
OČE	
RAZREDNIČARKA	
PROSTITUTKA/GLAS IZ TELEFONA	
RECEPTORKA	
DANICA	
PREPOTEN MOŠKI	
TERAPEVTKA	
SKUPINA ŠTIRIH STARŠEV	
TAJNICA	
URADNIŠKA ŽIVINA	
ANITA	

PRVO DEJANJE, PRVI PRIZOR	
	<i>V sprejemnico doma starejših občanov vstopi GORAN, ki je oblečen v brezrokavnik, poslikan s pingvinčki, na katerega je na zadrgo pripeta rumena piščalka. Ker ima deformirane prste, z zapestjem nerodno oklepa voziček, ki ga vleče za seboj.</i>
	<i>Ko se drsna vrata za njim zaprejo, Goran nekoliko poskoči in pogleda za svoj hrbet. Začne se razgledovati po prostoru. Ko ga zagleda RECEPTORKA, vstane in prihiti k njemu. Goran se ves čas med pogovorom izogiba očesnemu stiku.</i>
RECEPTORKA	
O, ti pa si najbrž Goran, ne? Jaz sem Karmen in bom danes ...	
GORAN	
Kje je Bine? Bine me vedno počaka.	<i>(Ob vsaki repetitiji, poudarku ali naštevanju z dlanmi z »zavihanimi« prsti napravi nenavađen maneuver.)</i>
Danes je sreda. Sreda, četrtek, petek je Bine, ponedeljek in torek je Manca. Ponedeljek, torek, sreda. Danes je sreda. Ob sredah je Bine. Kje, kje je Bine?	
RECEPTORKA	
Bine je na bolniškem dopustu in ga danes nadomeščam ...	
GORAN	
Danes je sreda. Bine JE ob sredah in četrtkih in petkih.	<i>(Zagleda se v dekolte Receptorke. Zgornja dva gumba njene majice sta odpeta.)</i>
RECEPTORKA	
Drži, ampak ...	<i>(Opazi njegov pogled. Svoj razgaljen dekolte pokrije s pleteno jopico, ki jo nosi čez majico. Pokrije se in pred seboj prekriža roke. Goran premakne pogled v tla. Z rahlo ostrejšim tonom.)</i>
... je včeraj zbolel, veš, zato ga ...	
GORAN	
Zbolel?	

RECEPTORKA

Ah, nič hujšega ni, Bine je pa ja trpežen, naj te nič ne skrbi.

GORAN

Ja.

(Se razgleduje po prostoru. Živčno, a nepokretno premika dlani.)

RECEPTORKA

No, danes imava ...

GORAN

Bine je pozabil svoj dežnik.

(Ker ne more popolno iztegniti kazalca, na dežnik pokaže z iztegnjeno roko.)

RECEPTORKA

Kaj praviš?

GORAN

(Nekoliko privzdigne glavo, a očesnega stika ne napravi.)

Bine je pozabil svoj dežnik. Na stojalu je Binetov dežnik. Bine vedno pride z dežnikom.

RECEPTORKA

Aha. Mmm, veš kaj, ga bova pospravila in ga bo čakal tu, na varnem, ko se vrne.

(Vzame dežnik in ga pospravi k svoji mizi.)

Prav?

GORAN

Prav.

RECEPTORKA

Torej, Goran, danes boš šel do tete Danice, saj poznaš našo varovanko Danico, ne? Tista, ki poje v triu Tetke s petke.

GORAN

Tetke s petke, ja, teta Danica. Za Danico prinesem paket z malico in 12 jajc in por. Paket z malico in 12 jajc v sredo za teto Danico. Živi na Arharjevi ulici.

RECEPTORKA

Pa sej vse obvladaš, me sploh ne bi rabil.

GORAN

Bine mi, mi pove, kam je treba it. Bine mi pove, kam je treba it vsak teden v ponedeljek. Mi pove vsak ponedeljek.

RECEPTORKA

No, prav, skočim samo v kuhinjo iskat, dokler je malica še topla, in pridem takoj nazaj. Me počakaš tu, ne?

GORAN

Ja.

(Receptorka se odpravi iskat v kuhinjo. Sam sebi.)

Bine mi prinese za teto Danico. V sredo za Danico.

RECEPTORKA

(Se vrne s koščkom potice ter z jekleno posodico za malico, ki zadržuje toploto.)

Tako. Za teto Danico.

(Položi potico ter jekleno posodico v Goranov voziček. Goran medtem s pogledom spremlja košček potice.)

GORAN

V košari je potica.

RECEPTORKA

Ja, da se bo teta Danica malo posladkala. Ob praznikih pošljemo vsem našim varovancem še kak košček sladkega. Sladica gre itak samo v srce, a ne?

(Se zasmije.)

GORAN

(Se razburi in ponovno začne s togim kriljenjem rok.)

V košari je potica. V košari za teto Danico. Teta Danica hoče paket z malico in 12 jajc. Paket z malico in 12 jajc za teto Danico. Teta Danica ni naročila potice. Teta Danica je naročila 12 jajc in paket z malico. Brez potice. Ne vem, če bo hotela potico.

RECEPTORKA

To je samo manjša pozornost z naše strani, ker je bila ravno velika noč, veš.

GORAN

A.

RECEPTORKA

Kot eno darilo ...

GORAN

Darilo.

RECEPTORKA

Ja.

(Tišina.)

Bo vse štimalo?

GORAN

Ja.

(Se obrne in odide brez pozdrava. Dvorišče hiše DANICE. Na dvorišče s svojim vozičkom prihiti Goran. Ročaj jeklene posodice z malico si nadane pod komolec. Poskuša iztegniti prste, da bi pozvonil, a mu ne uspe. Sledi nekaj neuspelih poskusov, a sčasoma se zvonec le oglasi. Ker ni odgovora, poskusi pozvoniti še enkrat. Posodica ga pri tem ovira, zato jo odloži in s kazalcem nerodno pritisne na gumb. Pozvoni še enkrat. In še enkrat. Opazi, da so vrata rahlo priprta. Pokuka skozi. Na stežaj jih odpre in si ponovno zavihti posodico.)

GORAN

Dan. Teta Danica?

(Vstopi na hodnik z oranžnim Meblo pohištvom iz 70-ih let. V podobnem stilu je urejena tudi dnevna soba. Na pult odloži posodico ter se odpravi po jajca. Pri

dvigovanju jajc na pult si pomaga tako, da izdelek prime z obema zapestjema. Iz sosednje sobe zasliši krik. Z ducatom jajc med zapestji odhiti v sobo. Vdre v spalnico. Na postelji je naga Danica, nad njo pa mlajši PREPOTEN MOŠKI. Goran ob pogledu nanju iz rok spusti jajca, da se razbijejo. Danica zakriči.)

DANICA

Goran!

(Goran presenečeno zavzdihne, obstoji kot okamenel in gleda. Izmenično gleda Danico ter Prepotenega moškega. Danica se pokrije z rjuhami.)

DANICA

Goran, no, pojdi ven!

(Goran se strezni in odhiti ven.)

PREPOTEN MOŠKI

A niste rekli, da ste danes sami doma?

DANICA

(Med oblačenjem.)

Kateri dan je danes?

PREPOTEN MOŠKI

A?

DANICA

(Glasneje.)

Kateri dan je danes!?

PREPOTEN MOŠKI

Amnn ... ne vem, torek ... ne ne ne, sreda!

(Goran v daljavi piska na svojo rumeno piščalko in teče, kolikor ga nesejo noge.)

MAMA sedi v dvorani Centra za pomoč otrokom s posebnimi potrebami in motnjami v mentalnem razvoju. Sedi na enem od stolov, ki so postavljeni v krožno formacijo. Na njih sedijo starši. V večini so to mame.

Nasproti Mame sedi starejša TERAPEVTKA. No, naziv si je nadela sama, čeprav nima za to delo formalne izobrazbe, opravljen ima le 25-urni tečaj, s katerim si je pridobila licenco za opravljanje skupinskih terapij za starše z otroki s posebnimi potrebami in motnjami v mentalnem razvoju. Terapevtka je starejša, tik pred pokojem, oblečena v oblačila z zbledelimi rožastimi vzorci in v pleten brezrokavnih neskladnih barv.

MAMA

Nihče nam zares ne pove, kako se s tem spopasti.

TERAPEVTKA

Kako to mislite?

MAMA

(S poudarjanjem kazalnih zaimkov, kot da bi na nekaj namigovala.)

Mislím ... saj vsi vemo, da bodo naši otroci stopili v puberteto in da jim bodo pač tu pa tam hormoni malo poskočili, nihče pa zares ne pove, kako se s tem spopasti.

TERAPEVTKA

(Pokroviteljsko.)

Mhm, morda vas na tistem srečanju ravno ni bilo, ampak naše srečanje v marcu smo namenili vajam za sproščanje in umiritev. Če se otrok razburi, priporočam 6. vajo, ki je dihalna vaja in ...

MAMA

Ne. Ne mislim tega. Mislim ... ah, mislim na njihove druge potrebe.

TERAPEVTKA

?

Ja, jaz ne vem, kako se s tem spopadat. Moj sin je avtist, je star 12 in ravno prihaja v tista leta, ko pač ... opaža stvari in čuti stvari, ampak ... mislim, ne more nič zaradi slabih motoričnih sposobnosti, mislim pač te svoje napake na rokah.

(Premor.)

Včasih je slišat res čudne zvoke iz njegove sobe, ampak vem, da si ne more pomagat. Niti do ... raznih spletnih strani ne zna prit. Sem mu zato sama kupila Playboy, da bi pač ...

(Vsi udeleženci vključno s Terapevtko se ob tej Mamini izjavi zgroženo zdrznejo. Neodobravajoči pogledi z vseh strani prebadajo Mamo.)

MAMA

(Defenzivno. Kot da bi iskala potrditev pri ostalih starših.)

A nam kdo pove? A nam kdo kdaj pove, kako se soočit s tem.

(Terapevtki.)

Brez zamere, ampak ne vem, če se je kdaj načelo TO temo. Moj mož pravi, da saj bo že prišel čas tudi zanj za to. Ampak kdaj? Midva mu tega ne moreva omogočiti, slepo verjet, da bo prišel dan, ko ga bo punca pogledala in si mislila, joj, s to osebo pa hočem bit ...

(Šepetanje v dvorani.)

Ne vem, saj ne pravim, da se to ne more zgoditi, prosim, ne me razumet narobe, ampak kdo pravi, da moj otrok samo zaradi tega, ker je takšen, kot je, ne bi smel tudi pri tem imeti enakih možnosti kot njegovi sovrstniki. Vsaj pri ... pri tem, da se o teh stvareh pouči.

(Atmosfera v zraku se nekoliko pomiri. Čeprav so ob njeni prvi izjavi nekateri starši zapustili prostor, ostali prisotni poslušajo Mamo z vse večjo poslušnostjo in strinjanjem. Nekateri celo kimajo.)

MAMA

Čutim, da mu je vse bolj ... vse bolj mu je hudo in stvar je vse bolj kritična. Saj je moj otrok, pa ja bom vedela, kaj se dogaja z njim. Sam tega pač ... ne more počet ... ker nima, mislim, njegove roke ... pri opravljanju katere koli potrebe še zdaj kdaj potrebuje pomoč.

(Tišina.)

No, saj ne vem ... mogoče sem pa samo preveč črnogleda ...

EDEN OD STARŠEV

Moja je sicer zdaj stara 10, ampak se stalno sprašuje prav o ... o teh zadevah. Poleg tega, kje se bo šolala, kaj bo delala, ali bo lahko kdaj živela sama, a bo kdaj sploh samostojna, se sprašujem tudi to. Zdravniki so sicer rekli, da obstajajo načini in izjeme, ampak ...

DRUGI OD STARŠEV

Hja, vedno je govor o izjemah. In potem upaš, da bo tvoj otrok tudi eden od teh Temple Grandin in ne vem koga še, ampak realnost pač ni taka.

TRETJI OD STARŠEV

Moj Miha je sedaj star 15 let. Že prijatelje težko dobi, kaj šele, da bi se z nekom tako povezal .... in vedno se govori, kako je zaupanje ključna stvar, ampak pri njih je pa to še KAKO ključno.

ČETRTE OD STARŠEV

Na internetu je pa tudi en kup člankov, kako ozavešcat svoje otroke o tem, kako se o tem z njimi pogovarjat, bla bla bla, ampak kaj jim potem to pomaga. Jaz mislim, da jim tudi ta primanjkljaj onemogoča, da bi se njihovo stanje mogoče kaj izboljšalo ...

(Mnenja staršev se vrstijo, dokler v dvorani ne zavlada trušč.)

TERAPEVTKA

(Zaploska, da bi jih preglasila.)

Mi v centru se zavedamo resnosti težav, s katerimi se soočate, ampak moram žal opozorit, da program ni namenjen temu. Žal. Mi nismo dovolj usposobljeni za to ...

(Mami.)

Ampak pred kratkim sem zasledila, da se je na Ministrstvu za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti nedavno formiral nek ... program, ali nekaj takega. Nekaj v zvezi s terapijami v zvezi s spolnim življenjem mladine in ljudi s posebnimi potrebami. Ampak žal ne vem podrobnosti. Mogoče ne bi bilo slabo, da se obrnete nanje.

(Se nasmehne, kot da bi se s tem skušala opravičiti.)

PRVO DEJANJE, TRETJI PRIZOR

Mama in Goran sedita v šolskem kabinetu Goranove osnovne šole. Na vratih visi plakat z naslovom »10 pravil lepega obnašanja«, na steni, ob kateri sedita, pa vrsta rumenih plastificiranih A4-papirjev, na katerih se vrstijo gesla: »Dobro jutro, dober dan, jaz pozdravim prav vsak dan«, »Ko se sprehajam po hodniku, nisem hitrejši od učiteljic in učiteljev« in tako dalje.

Skozi vrata vstopi Goranova RAZREDNIČARKA z debelim šopom ključev v rokah. Žvenketajoč zvok Gorana ob njenem prihodu vidno zmoti in si zato prekrije ušesa, Mama pa ga pri tem popravi in nakaže, naj se drži vzravnano. Razredničarka se usede za mizo ter pred sabo prekriža dlani.

RAZREDNIČARKA

O, lepo pozdravljeni, gospa Zlobec!

MAMA

Lepo pozdravljeni!

(Se rokujeta.)

RAZREDNIČARKA

Lepo vaju je videt, tudi tebe Goran, upam, da si dobro. Si dobro?

(Goran prikima.)

Ja, super, saj bomo hitri. Če že na začetku popustiš, potem ni nič, ane? Ane, ja. Ja. Torej, sicer imamo za takšne pogovore namenjene govorilne ure, ampak jaz sem si mislila, da bi bilo ta problem dobro predebatirati čim prej, ja, da se tudi v začetku vzpostavi temelje za uspešno nadaljevanje, ja, torej o tem nedavnem incidentu.

MAMA

Kakšnem nedavnem incidentu?

RAZREDNIČARKA

Aha, ne vemo torej, okej. Ja, Goran je sošolko v ponedeljek ozmerjal. Ja, ozmerjal jo je, kar je punco postavilo v zelo neprijeten položaj. Saj veste, punce so v teh letih zelo občutljive, predvsem, kar se tiče njihovega videza.

MAMA

Kaj pa si ji rekel?

GORAN

Teji so čez poletje zrasli ...

RAZREDNIČARKA

Rekel je, da se ji vidi, da so ji čez poletje zrasle prsi. Ne, nič se razburjat. Saj za mlade fante je to normalno, da se takšne stvari opazijo, ane, ane, ja ...

(Neiskren, narejen smeh, ob katerem začne pospešeno ter pokroviteljsko mežikati. Nemudoma se nazaj zresni.)

Mhm, saj razumete, dekle je to spravilo v res neprijeten položaj. V takšnih situacijah se potem takoj začne kazanje s prsti, zafrkavanje, skratka punco je to stigmatiziralo.

GORAN

Mihi so zrasli lasje. In Eva je prerasla svoje najljubše kavbojke. Svoje najljubše kavbojke in jih ni več v trgovinah, jih ni več in jaz sem prerasel majico s klovnom-pingvinom ...

MAMA

Gospa razredničarka, saj vidite, jaz res mislim, da Goran s tem ni mislil nič slabega.

RAZREDNIČARKA

(Zopet enak neiskren nasmešek.)

Glejte, kaj je mislil pri tem, ve le on sam, ane, ja ...

MAMA

Ja, pa saj slišite, da on sploh ne gleda na to na tak način, no ...

RAZREDNIČARKA

(Jo s povzdignjenim glasom prekine.)

Gre se za to, da je punca zaradi tega že dva dni doma, noče iti v šolo, tudi njeni starši pričakujejo ... neke vrste odziv na to.

MAMA

Brez zamere, ampak ... saj takšne stvari se najbrž res ... pogosto ... pričakovat ne vem kakšne sankcije za to se mi zdi res ... nepotrebno. Sploh pa, saj vidite, da sploh ni tako mislil. Goran je pač ...

RAZREDNIČARKA

Ja, je pač zelo poseben fant in mi ga imamo vsi zelo radi. Naša šola je ena izmed redkih, ki nudi otrokom s posebnimi potrebami prilagojene programe, večjo učno pomoč in prilagoditve, se pa od njih pričakuje,

(Pokaže na plakat na vratih.)

da se upošteva pravila lepega obnašanja, ja, ane?

(Zopet tisti neiskren smeh.)

MAMA

(Zavzdihne.)

Hvala za opozorilo. Se bova z Goranom pogovorila doma.

(Se že hoče odpraviti. Vzame torbico v roke. Goran vstane.)

RAZREDNIČARKA

Ja, glede tega. Ko smo že tu. Pogovarjala sem se z gospo Breznik, našo socialno delavko, in obe sva istega mnenja, da bi Goran morda potreboval ... kakšno prilagoditev več.

MAMA

Prosim?

(Spusti torbico na tla, Gorana pa privleče nazaj na stol.)

RAZREDNIČARKA

Kot sem že omenila. Goran je poseben fant in vsi ga sprejemamo takšnega, kot je. Ampak včasih zelo upočasnjuje dinamiko celotnega razreda.

MAMA

Do zdaj je vse izdelal, pač z malo slabšimi ocenami kot ostali, ampak ...

RAZREDNIČARKA

Že, že, ampak ne sodeluje kot ostali, no, ne, saj ne more, ves čas se ...

(Poskuša z nekoliko tišjim in milejšim tonom.)

... se nekaj zvija, spušča zvoke, da ga nihče ne razume, in vse to je pač ... moteče.

(Goran si živčno mane roke.)

Sprva je bilo vse normalno, sošolci so tudi zelo prijazno in požrtvovalno privolili, da mu bodo posodili zvezke s snovjo, ker ne, sam ima težave s pisanjem, ampak potem se je pa najbrž sprostil, ja, mogoče celo preveč ...

(Goran se začne zvijati na stolu, odkimavati in se praskati po glavi. Mama mu položi dlan na njegovo roko, da bi ga pomirila.)

... Ostale spravlja v neprijeten položaj, sploh pa izobrazba ostalih pač ne more trpeti, saj razumete, dobre temelje moramo vzpostaviti že na začetku.

(Mama Gorana še vedno miri. Razredničarkine besede letijo mimo nje.)

Zato smo ocenili, da se na naše okolje žal ni sposoben prilagoditi in da bi se lažje prilagodil med njemu podobnimi.

MAMA

(Ob tej besedni zvezi zastrže z ušesi. Osuplo.)

Prosim?

RAZREDNIČARKA

Imam krasna priporočila za razne izobraževalne usta-

MAMA

Kaj naj bi to pomenilo »med njemu podobnimi«?

RAZREDNIČARKA

Vsi potrebujemo prilagoditve in to je popolnoma normalno, samo nekateri pač malo ...

MAMA

(Posmehljivo in s povzdignjenim glasom.)

»Šola s prilagojenimi programi« Ha! Kaj, a je to neka nova tržna niša ali kaj? A dobite potem več točk ali kaj jaz vem česa, a imate te super prilagojene programe samo zato, ker potem lepše piše na papirju? A? Ko pa se dejansko prikaže nekdo, ki bi mu koristilo samo malo več pozornosti, pa rep med noge in dejmo ga strpat med »njemu podobne«.

(Goran ob Maminem povzdignjenem glasu postaja vse bolj nemiren. Njegovo zvijanje na stolu postaja bolj intenzivno.)

RAZREDNIČARKA

Prosim, gospa, ne se ... glejte, saj jaz razumem vašo stisko.

MAMA

Šola s prilagoditvami, da se potem lahko prilagajate tem ... malomeščanskim ritim, ki jih pač malo moti, ker moj sin vsake toliko malo zagodrnja? In ker jih spravlja v »nelagoden položaj«? Ma dejte no, vas lepo prosim, a se vi sploh poslušate?

RAZREDNIČARKA

Gospa, prosim, dajte se umirit, bom morala varnostnike poklicat, če ...

MAMA

Če kaj? Če se postavim za svojega otroka? Če sem edina, ki vidi, da so ti vaši »prilagojeni programi« samo en bulšit, da se potem lahko malo važite okrog? Samo toliko, da se ne počutite potem totalni fašisti?!!

(Goran iz razburjenja vstane s stola. Razredničarka pritiska na pozivnik. Mama prav tako vstane, ga prime za roko in skuša umiriti, medtem ko nadaljuje pogovor.)

Samo nekaj vas vprašam, tko, mama mami, se vi ne bi enako postavili za svojega otroka?

(Tišina, Razredničarka se izogiba očesnemu stiku.)

Neverjetno! Neverjetno res! Zataknite si ta svoj prilagojeni program nekam!

(Vstopi varnostnik. Mamo želi prijeti za ramo.)

Bom sama! Pridi, Goran, greva. Vse je okej.

(Gorana z eno roko objame okrog ramen, se obrne proti vratom in pred izstopom pogleda Razredničarko.)

Vi ste tisti, ki ste neprilagojeni!

PRVO DEJANJE, ČETRTE PRIZOR

MAMA

Katarino sem morala dve uri prepričevati in jo prosjati, da ni poklicala policije!

OČE

Zakaj pa je hotela poklicati policijo?

(Glasovi, ki prihajajo iz sosednje kuhinje, preglasijo risanko Pingo, ki se predvaja po televiziji.)

MAMA

Ne vem, mogoče zato, ker se je šlatal in baje razkazoval na balkonu, ki gleda direkt v sobo njene hčerke. In še po tistem, kar je bilo s tisto drugo sošolko v šoli. Fak res.

(Slika na televiziji zamrzne, iz televizije je slišati samo še beli šum. Goran si z rokami pokrije ušesa. Začne tipkati po TV-upravljalniku in menjati programe.)

OČE

A je bila doma?

MAMA

Kdo?

OČE

Ja hčerka.

MAMA

To sploh ni point tega.

OČE

Bova pač malo bolj popazila nanj.

MAMA

Ma dej.

OČE

Ja, kaj. Jaz sem itak z dopusti v dobrem, ker že od predlani nismo nikamor šli, tako da lahko vprašam, da grem kak dan prej iz službe, pa ga malo popazim, pridem prej iskat v šolo, al pa kaj. Se bo že umiril, no, zdaj je pač prišel v to starost, ko grejo hormoni tako.

(Z rokami oponaša padajočo in sunkovito naraščajočo vijugo.)

Sej smo bili vsi enkrat taki.

MAMA

Ne psplošuj stvari.

OČE

Če je pa to normaln del odraščanja.

MAMA

A lahko ne uporabljaš te besede? Prosim?

OČE

(Kot da bi nekoga oponašal.)

Če ga midva ne tretirava kot normalnega, ne bo nikoli normalen. Še v centru so tako rekli.

MAMA

Tisti centr je poln starih bab, ki preživijo 6 ur na dan s takimi otroki in potem mislijo, da vejo o njih vse, kar je treba vedet.

OČE

Vseeno. Mogoče imajo pa kak nasvet. Tiste vaje zadnjič so se mi zdele kar fajn.

MAMA

Zadnjič? Zadnjič, ko si ti šel tja, je bilo kake 3 mesece nazaj, tako da ...

(Pavza.)

Mogoče mu midva lahko poskusiva razložiti ...

OČE

Jaz ne bi preveč silil vanj s tem.

MAMA

... ali pa dobiva neko bolj ... bolj konkretno pomoč.

OČE

Sej bo šlo mimo.

MAMA

... nekoga, da mu pokaže ...

(Pavza.)

A misliš da ... ma ne ...

OČE

Kaj?

MAMA

Ne vem, da bi mogoče ... veš, ko sva mu kupila tisto revijo?

OČE

To je bila tvoja ideja. Ampak ja.

MAMA

No, da bi mu priskrbela nekaj v tem smislu, samo da bolj ... 3D ...

OČE

Prosim, nehaj s takimi. Midva mu morava pomagat, ne pa ga spodbujat pri tem! Sploh pa ne z nekimi sumljivimi praksami, pa kaj je s tabo no?!

MAMA

Če več kot očitno čuti te neke ... nove potrebe, ki so mu pač ... neznane ... pri tem, mislim, tega mu ne moreva, pač midva mu ne moreva pri tem zares pomagat ... lahko mu pa olajšava pot –

OČE

Tebi se je res zmešalo. Ko bi vsaj poslušala mojo mamo ...

MAMA

Ja, ker se problem rešuje tako, da človeka pošlješ stran, da nekdo drug skrbi zanj ...

OČE

Kolikokrat ti moram povedat, da oskrbni dom in zavod nista isto! To je isto, kot da bi rekel, da sta ... amn ... da sta oskrba na domu za starejše in dom za starejše ista stvar ...

MAMA

Tvoja mama je z mentaliteto še vedno v predpredvojnem času, ko je bila edina opcija za otroke, kot je Goran, to, da je sploh niso imeli!

OČE

(Sarkastično.)

Ja, kaj, a maš ti kako boljšo opcijo?

MAMA

(Povsem resno.)

Danes obstajajo tudi alternativni pristopi, veš.

OČE

Nehaj s takimi. Sploh nočem slišat o tem, razumeš?! Samo še en jezn sosed mi manjka, ker bo slišal neprimerne zvoke. Res se mi ne da tega.

(Si začne oblačiti jakno.)

MAMA

Kam pa greš? Nisva še zaključila!

(Oče ne odgovori.)

Kaj, a greš spet zbijat svojo agresijo na tistih bowling žogah?

OČE

(Užaljeno.)

Krogla, ne žoga ...

(Pavza. Medtem ko si zavezuje čevlje.)

... in ne, če že hočeš vedet, dobil sem kupca za tisto staro mamino pohištvo, tako da ti za terapije vsaj ta mesec ne bo treba skrbet ...

(Oče odvihra ven. Mama zmaje z glavo, se zastrmi in si začne grizljati nohte. Šele sedaj zasliši, kakšni zvoki prihajajo iz dnevne sobe. Slišati je kot »uhh«, »ahhh«, »jaa« v kombinaciji s pornoglasbo.)

MAMA

Šit!

(Prihiti v dnevno sobo, kjer vidi Gorana, ki strmi v televizijo. Njegovo mednožje je mokro. Mama vzame TV-upravljalnik in izklopi televizijo. Gorana spravi ven iz sobe v kopalnico in mu pomaga sleči hlače. Umije ga, mu pomaga obleči čista oblačila ter ga spravi v njegovo sobo. Mama se vrne v dnevno sobo in se usede za mizo z računalnikom. Zapre stran z bovling stavami. Začne brskati. V brskalnik vpiše »ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti: spolnost, posebne potrebe«.)

DRUGO DEJANJE, PRVI PRIZOR

(Mama ob receptorski mizi na Ministrstvu za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti.

Za mizo sedi TAJNICA, mlajša ženska, ki pregleduje šop papirjev. Mami s prstom kaže na neizpolnjena okenca na papirjih ter jo očitajoče gleda izpod zelenih okvirjev svojih očal.)

MAMA

Ampak saj sem izpolnila vse.

TAJNICA

Gospa, podpisati in priložiti morate OBA dokumenta, ne samo B1, ampak tudi B2, poleg tega pa nimate potrdila kvalificiranega terapevta.

MAMA

Imam, je priložen v mapi.

TAJNICA

Tole?

(Pokaže na spet kup papirjev.)

MAMA

Ja, ožigosano in podpisano.

TAJNICA

Gospa, to niso prave kvalifikacije.

MAMA

Prosim?

TAJNICA

Niso prave kvalifikacije.

MAMA

?

TAJNICA

Svetovalni center Zarja za duševno zdravje otrok se ne kvalificira med kvalifikante, ki lahko potrdijo urgentnost in s tem utemeljenost vaše zahteve.

MAMA

Pa saj je vse izpolnjeno. V okencu je utemeljeno, zakaj moj sin potrebuje to nego, in zraven so tudi izvidi njegovega zdravniškega pregleda.

TAJNICA

Za potrditev potrebujete kvalificirano ustanovo, ki izpolnjuje vse potrebne kvalifikacije. Svetovalni center Zarja za duševno zdravje otrok ni na našem seznamu kvalifikantov.

MAMA

A bi lahko ponovno preverili, prosim?

TAJNICA

Če lahko dobite podpis kvalificirane osebe, vam lahko odobrimo zahtevo za 60-urno rehabilitacijsko terapijo.

MAMA

Prosim?

TAJNICA

(Naveličano zavzdihne.)

Najdite kvalificirano osebo, žig in ponovno pridite sem.

MAMA

Ne, ne, tisto potem, mislim prej, nekaj glede te neke terapije.

TAJNICA

Ja, zahtevo ste oddali za rehabilitacijsko terapijo.

MAMA

Ne ...

TAJNICA

Kako prosim?

MAMA

Oddala sem prijavo za odobritev sredstev za pomoč pri spolnem razvoju. Ta sredstva, no, za koriščenje potem pri tej zasebni terapevtki.

TAJNICA

Potem pa morate podpisati ta obrazec.

(Izpod mize iz predalnika privleče dodaten šop papirja. Mama podpiše vsak list papirja posebej. Tajnica nato še vsakega posebej ožigosa.)

Kar stopite naprej skozi tale vrata, prosim.

DRUGO DEJANJE, DRUGI PRIZOR

(V veliki staromeščanski sobi z veliko okni sedi nasproti Mame URADNIŠKA ŽIVINA za svojo masivno leseno mizo. Srednje star moški; suh, visok, pedanten. Pred seboj ima zapisnik, kopijo vseh Maminih priloženih dokumentov. Ves čas si nekaj zapisuje. Mamo, ki sedi na stolu nasproti njega, premeri od nog do glave. Kasneje je med zasliševanjem ne pogleda.)

URADNIŠKA ŽIVINA

Koliko je kandidat star?

MAMA

A, moj sin? 12.

URADNIŠKA ŽIVINA

Ste v zakonski zvezi? Živite v skupaj s partnerjem?

MAMA

Da.

(Krajši premor.)

In da. Živimo skupaj.

URADNIŠKA ŽIVINA

So v vaši družini prisotne dedne bolezni?

MAMA

Ne.

URADNIŠKA ŽIVINA

Imate v družini zgodovino duševnih bolezni ali motenj v mentalnem razvoju?

MAMA

Ne, razen sina.

	URADNIŠKA ŽIVINA
Imate redne prihodke?	
	MAMA
Da.	
	URADNIŠKA ŽIVINA
Ste kdaj prej potrebovali socialno pomoč.	
	MAMA
Umm, če prav razumem, je ta terapija mogoča z državnimi sredst-	
	URADNIŠKA ŽIVINA
Imate utemeljene razloge za oddajo prošnje?	
	MAMA
Ja, moj sin je na stopnji hude intelektualne invalidnosti in na visoki ravni avtističnega spektra. Poleg tega pa ima zelo nizke motorične sposobnosti, sploh na predelu rok in dlani, in pri opravljanju vsakodnevnih nalog, tudi male in velike potrebe, včasih še vedno potrebuje pomoč.	
	URADNIŠKA ŽIVINA
Obiskuje terapije?	
	MAMA
Samo občasno, zdravniki so rekli, da se s prehodom v puberteto potem možnosti za izboljšave zmanjšajo. Je socializiran, samo ...	
	URADNIŠKA ŽIVINA
Je bil kdaj registriran v dom z oskrbo ali podobno ustanovo?	
	MAMA
Ne.	
	<i>(Jo z dvignjenimi obrvmi pogleda. Premeri od nog do glave. Si zapisuje naprej. Nastopi neprijetna tišina. Mama si na stolu živčno mane roke in se zagleda skozi okno. Opazi pajka, ki plete svojo mrežo. Pajkova mreža postaja vse večja in večja. Zdaj se vanjo ulovi žuželka. Želi ubežati, a njene nožice so se zapletle v mrežo. Pajkova mreža se trese. Pajek prihaja žuželki vse bolj blizu ...)</i>

	URADNIŠKA ŽIVINA
Povejte še ... zakaj menite, da bi vam morali odobriti sredstva. Kot vidim, vaš obiskuje, oziroma je do nedavnega obiskoval, šesti razred osnovne šole, v domu za ostarele pomaga kot prostovoljec ... ne deluje mi kot težaven otrok.	
	<i>(Žuželka je ujeta. Pajek jo začne ovijati s plastjo niti.)</i>
	MAMA
S socializacijo je imel v preteklosti res velike težave, a jih je ravno z vključevanjem v družbo uspel nekoliko preseči. Prostovoljstvo mu zares daje občutek samostojnosti in tudi terapeuti so potrdili, da so bile ob tem v njegovem razvoju in tudi vsakdanjem obnašanju vidne velike izboljšave. In verjamem, da bi bilo tudi v tem primeru tako. Zaradi oviranih motoričnih sposobnosti si pri spolni zadovoljitvi sam ne more pomagati. Kar pomeni, da je do neke stopnje njegov mentalni, psihofizični razvoj omejen. Zato sem mnenja, da bi mu spolna terapija izjemno izboljšala situacijo, no, da bi se mu lahko stanje nekoliko izboljšalo. Podobno kot se mu je pri prostovoljskih akcijah. Ozdravljen ne bo nikoli, ampak te stvari mu lahko resnično izboljšajo zdravstveno stanje.	
	<i>DRUGO DEJANJE, TRETJI PRIZOR</i>
	<i>(Mama v kuhinji, po telefonu.)</i>
	MAMA
Temu oni pravijo spolna terapija, in upaš, da ti bojo vsaj državni organi pri tem pomagali, in prideš tja in pride ženska, stara ne vem, kolk, ene 55 sigurno, in pride v beli halji in v plastičnih rokavicah ... mislim, kot da si ... pa sploh ne bom rekla, kje.	
	<i>(Pavza. Nerazločen glas iz telefona.)</i>
Ma ja. In ljudje, ki jim sredstev ne odobrijo, plačujejo za eno terapijo 300 in več evrov, si misliš, da ljudje dejansko plačujejo za to, ker drugače pač itak nimajo kaj ... ma naj se grejo ...	
	<i>(Pavza. Nerazločen glas.)</i>
Ne dolgo, sem po prvih parih minutah rekla, da nočem nadaljevat ...	
	<i>(Pavza.)</i>

Ja na začetku si še lahko zraven, kao za podporo, ampak je bilo že na začetku ... ma too much. In ta njen odnos ... mislim, kje dobijo te ljudi ... hladna, niti predstavila se ni Goranu. Kot da ga ni, kot da je samo neko ... neko truplo.

(Pavza.)

Glej, če bi ga videl, bi ti blo vse jasno.

(Glas po telefonu. Tokrat traja nekoliko dlje časa. Mama ostreje.)

Ja, vem, vem, no, saj zdaj mi lahko to očitaš in mečeš naprej, ker si itak VEDEL, da se bo to zgodilo ...

(Pavza.)

Jaz res mislim, da bi morala poskusit še s tistim ... saj veš.

(Iz telefona kričeči glasovi. Mama odmakne telefon nekaj centimetrov stran od ušesa.)

Če bi te toliko skrbelo za svojega sina, kot te skrbi za to, kaj bojo rekli sosedge in kaj je rekla tvoja mama ... Če bova delala tako kot vsi ostali ... ne moreva delat tako kot vsi ostali ... če bova delala kot vsi ostali, bova tudi sama kot vsi ostali in nič se ne bo nikoli spremenilo ... ja, tudi jaz ga poznam, veš, in sem definitivno bolj ... daj nehaj spet s tem... ja, s tem ignoriranjem problema, kot da bo šlo čez noč mimo ... ne, ne mislim, da bo prerasel ... ja, prav, pa odlagaj s tem, jaz ne bom.

(Prekine. Se razgleduje okrog in premišljuje. Začne brskati po svojih žepih. Ne najde tega, kar išče. Odvihra na hodnik, brska po žepih svojih jaken. Najde zmečkan listek s številko, ki jo vtipka v telefon. Postoji. Nerazločljivo si zamrmra besede, kot da bi vadila. Pritisne tipko »kliči«. Na drugi strani se oglasi odrezav ženski glas.)

GLAS IZ TELEFONA

(Medtem ko žveči žvečilko.)

Mnja?

(Tišina.)

Halo-oo?

(Mama prekine klic.)

DRUGO DEJANJE, ČETRI PRIZOR

(Doma na vratih pozvoni. Mama odpre vrata in vstopi PROSTITUTKA, ženska z druge strani telefona z odrezavim glasom.)

MAMA

O, dober dan, ja, Magda.

(Ji ponudi roko.)

PROSTITUTKA

Jucy Lucy.

MAMA

Jucy Lucy, heh, nekam nenavadno ime.

(Prostitutka glasno žveči in se narejeno nasmeji.)

Ja, kar naprej, kar za mano, amn, moj sin je ...

PROSTITUTKA

Ja ja, plačilo najprej.

MAMA

Ja, seveda, amn, samo po denarnico skočim.

(Prostitutka se ta čas razgleduje po hiši. Da žvečilni iz svojih ust in ga zalepi pod mizo. Mama pride nazaj z denarnico.)

PROSTITUTKA

Hud kamin.

MAMA

Hvala, moj mož ga je izdelal, ko smo gradili hišo, ampak smo ga morali zaradi Gorana zgradit ...

(Smeh iz nelagodja medtem ko brska po denarnici.)

PROSTITUTKA

Ja, čisto štekam, froci, pizda.

MAMA

(Med brskanjem po denarnici.)

Hja, a, a, a mate tudi vi ...

PROSTITUTKA

(Odrezavo.)

Amn ... ne?

MAMA

Tako, 200 vnaprej, ne?

PROSTITUTKA

250. Za bencin.

MAMA

Aha, ja seveda, se opravičujem, tako, še 50.

PROSTITUTKA

Tenks.

(Si spravi denar v torbico in jo odloži na mizo.)

No?

MAMA

Aa ... ja seveda, amn prva vrata na levo ...

(Prostitutka se odpravi, Mama pa odcepeta za njo.)

Aa, gospodična, gospodična ... vam čisto zaupam, da znate opravljat svoje delo, ampak amn... v bistvu, če bi mu lahko samo malo pokazali, ker ... ni še zares ... in je v takih letih da ... mogoče kaj bolj ... amn, lažjega za začetek ...

PROSTITUTKA

Ja ja. Nipke. Mam najmanj 2-krat na tedn take fore.

MAMA

Okej, hvala vam, res vam hvala. Če bi rabili kaj, pa pokli-

(Zaloputne z vrati. Mama živčno čaka. Ne ve, kaj bi sama s sabo, zato se usede na kavč, začne kvačkati ter popisovati svoje izdelke v prodajni katalog. Seansa v sobi še vedno traja. Skrbna, kot je, začne s pripravljanjem toasta.)

(Mine nekaj časa. Iz Goranove sobe se zasliši krik in takoj za tem pridušen trk. Prostitutka plane iz sobe z odrgnino na roki in zgoraj brez.)

PROSTITUTKA

A ste vi faking prfuknjeni tle, al kaj? Pizda! Ženska, lah bi mi povedala, da maš sina, ki je faking retardiran!

(Z mize vzame svoje stvari in odvihra ven.)

TRETJE DEJANJE, PRVI PRIZOR

(Mama na kavču v dnevni sobi, noge ima položene na klubsko mizico, na kateri je kupček njenih preteklih katalogov. Pregleduje naročila in kvačka. Tokrat izdeluje 3D-orhidejo v roza in rumenih odtenkih. Skozi vhodna vrata vstopi oče.)

OČE

(Iz ozadja.)

Oooj!

(Loputanje vrat.)

MAMA

(Zavzdihne.)

Ooj.

OČE

(Prisede k Mami na kavč.)

Kako si?

MAMA

Fajn.

OČE

(Gleda, kaj počne.)

To imaš novo naročilo?

MAMA

Ja, neka ženska hoče dekorirat svoj hodnik v kvačkane orhideje.

OČE

(Se zasmije.)

No, če ti že prave ne uspevajo ...

(Mama ga očitajoče pogleda.)

Oprosti, hec ... Oprosti.

(Tišina.)

Kar je bilo zadnjič s tisto ...

MAMA

Res ne bi še enkrat o tem. Kar je, je.

OČE

Okej.

(Tišina.)

OČE

Veš ... zadnjič sem nekaj brskal ...

MAMA

Prosim, glej, res ne bi zdaj o tem.

OČE

Ne ne, poslušaj ...

MAMA

Ne res, ne bom se šla teh premestitev. Goran ostane tu in pika.

OČE

Ne, ena organizacija je, ki se ... ki ima pač, mislim je prostovoljna organizacija in se ukvarja s takimi stvarmi ...

MAMA

S kakšnimi stvarmi?

(Odloži kvačkanje za trenutek.)

OČE

Glej ...

(Ji pomigne, naj mu sledi iz kuhinje do računalnika v dnevni sobi. Z gesto mu nakaže, da mora dokončati izdelek.)

Daj, saj samo na hitro.

(Mama zavzdihne, vstane in mu sledi. Oče odpre zavihek na internetu in začne predvajati posnetek.)

Sicer je to neka ameriška terapevtka, pač po njej je bil posnet film in vse, ampak no sej, poglej:

GOVORKA NA POSNETKU

»Ljudje se osredotočajo na ‚penis in vagina‘ tip spolnosti in to je spolnost zanje. Spolnost zame pa je poljub, objem, stisk, pogovor, ko si zaupaš svoje sanje in fantazije. Spolnost definiramo na zelo omejen način, tako da ljudje mislijo, da spolnost zajema le penetracijo, interkors in to je to. Pri mojem delu mi je osebno zelo nagrajujoče, ko vidim, da sem s svojim delom človeka osrečila, mu pomagala pri samospoznavanju, oziroma ko vem, da sem mu pomagala najti pot do samega sebe. To je zame zelo izpolnjujoče.«

OČE

Nekaj podobnega imajo tudi v tujini, ampak dovolj blizu nas, mislim pač take podobne neodvisne organizacije, in jim kar gre.

MAMA

Kje si to ... kdaj pa si ...

OČE

Po tistem zadnjič s tisto ... gospodično ... Mislim, ne bi bilo zastonj. In saj veš, take stvari se hitro razvejo, ampak ... ampak se tudi hitro pozabijo, od tistega pohištva pa sva tako ali tako kar nekaj dobila, tvoj prejšnji katalog pa je bil tudi eden od boljših ... pa še s temi orhidejami ... tako da to bi bilo vsaj za potne stroške ...

(Mama ga nemo gleda.)

Lej, še vedno mislim, da se lahko stvari uredijo tudi po naravni poti in da mogoče ni pametno toliko silit vanj in ga vlačit v te neprijetne situacije, ampak ne vem, če misliš, da je to res tko nujno ... je mogoče tudi to ena od opcij.

(Tišina.)

No, saj se lahko najde tudi kakšno drugo stvar, ampak to sem uspel najt v tem času in sem ti mislil pokazat.

MAMA

(Potihoma.)

Hvala ...

TRETJE DEJANJE, DRUGI PRIZOR

(Mama in Goran sedita na klopci v večjem parku. Mama se razgleduje levo in desno. Čakata.)

(Približevati se jima začne mlajša rjavolasa ženska.)

ANITA

Živjo!

(Jima začne mahati. Mama opazi, da je to tisto, kar sta čakala. Vstaneta in se namenita proti njej.)

Ja, res lepo, da se lahko končno spoznamo!

(Se rokuje z Mamo.)

Anita. Ti si pa najbrž Goran, ne?

(Goran prikima.)

Jaz sem Anita. Res maš dobro majco.

(Pokaže na majico s potiskom cesarskega pingvina.)

GORAN

Hvala. Je moja najljubša majica. Majico s klovnom-pingvinom sem prerasel.

ANITA

(Z navdušenjem.)

Jaz sem enkrat videla pingvina v živo, sicer tega manjšega kot ta na tvoji majici, pa ne vem, kako se jim reče, ampak so bili res srčkani.

GORAN

Magellanovi pingvini. Verjetno so bili Magellanovi pingvini. Zrastejo samo do 75 centimetrov. Nič več ne zrastejo. Nič več kot do 75 centimetrov.

ANITA

Ja, res so bili čisto majčkeni in tako smešni, ko hodijo.

GORAN

Pingvini imajo krila, ampak ne morejo letet.

ANITA
Ja, takšni, malo nenavadni ptiči, a?

GORAN
So ptice, ampak ne morejo letet, lahko samo plavajo. Si tudi pri plavanju pomagajo s krili, ker ne morejo letet z njimi. S krili lahko samo plavajo.

ANITA
So pa zato toliko boljši plavalci!

GORAN
Ja. Večina drugih ptic ne zna plavat.

ANITA
Povejta, a gremo na en sladoled?
(Goran se razveseli.)

Mislim, ker smo ravni pri takih arktičnih zadevah.
(Pomežikne Goranu.)

Pa mi lahko po poti še več poveš o pingvinih, no, ali pa o sebi, kakor boš želel.

GORAN
Ja. O pingvinih.

ANITA
Pa pejmo.

(Goran obstane, mama in Anita se začneta premikati.)

MAMA
Goran, vse okej?

GORAN
(Mami, potihoma.)

Grem lahko sam? Lahko grem sam in ti me počakaš. Me počakaš tu.

(Anita in Mama se spogledata. Anita veselo prikima.)

MAMA
Ja ... ja, seveda.
(Mama se usede na klopco. Pomaha Goranu. Anita in Goran se odpravita.)

ANITA
Povej mi, Goran, a si imel kdaj kako punco?

GORAN
(Mu postane nerodno in se zasmije.)

Ne.

ANITA
(Se zasmije.)

Vse ob svojem času, ne?

(Mama na klopci opazuje, kako se Anita in Goran počasi oddaljujeta, njun glas postopoma potihne.)

Konec

And the freaks have stormed the White House

I moved into a lighthouse

It's on a scenic quay

It's oh so far away

(Pavement, 1997)

INTE•RPRETACIJA SANJE

Ela Božič ●

Komentarji Sanjinih vlogov so resnični komentarji na resničnih vlogih resničnih slovenskih youtuberk. Prav tako so ohranjena resnična imena avtorjev komentarjev.

PRVI PRIZOR

INT. OTROŠKA SOBA – VEČER

Sanja sedi pred belo steno. Obrne se in se zazre v otroško risbo anatomsko precej iznakaženega slona. Stegne se proti risbi, jo sname z žeblička in odloži na mizo. Zazre se v kamero.

SANJA

(agresivno)

Ojlaaaa

Sanja se spači, si s prstom obriše pobeglo maskaro in se zazre v zaslon.

SANJA

Oj-

Namršči se in si pramen las zatakne za uho.

SANJA

Lepa afna lepa afna lepa afna

Zamiži, rahlo odpre eno oko in z onohtenim kazalcem pritisne na sprožilec.

SANJA

Aloha in dobrodošli nazaj na kanalu
Interpretacija Sanje!

Dons bi mela eno tako fino poletno temico, ampak tko no, pač men se to zdi res ful pomembno za razvoj slovenske znanosti. O čem govorim? Seveda o samonapihljivih supih.

SUP je ubistvu kratica za »Stand Up Paddle Boarding«, ki se je prvič pojavlo že tko tisočletja nazaj na vseh možnih kontinentih. Ampak dejansko ta današnja oblika origin- originira iz Havajev. V 40-ih letih 20. stoletja je bil en John Ah Choy bl str in ni več mogu ful vstajat pa se usedat gor pa dol na surfu

in je pol zato začel stat gor in se poganjat z veslom za kanu. Njegova sinova sta začela to tehniko uporablat k sta turiste učila surfat in kmal je dobila ime »Beach Boy Surfing« ker so bli oni »Waikiki Beach Boys«. V 90-ih so pol supanju dejansko dovolil postat šport in leta 2007 je začela izhajat prva SUP revija, »Standup Journal«.

Dons je to ful trendy šport za vse starosti, oblike, velikosti, rase.

Na supu lahko... lahko supaš, lahko... delaš... jogo, lahko ribe loviš... lahko... potuješ?

Ampak ta sup-game se je popolnoma spremenu, k je vanga vstopu Tomo Nowak, slovenski izumitelj, ki je sup prilagodil našemu času in točki evolucije, na kateri smo. Podjetje SUPRISE! je iz supov naredu skorej umetno inteligenco, čuteča bitja, k se sama od sebe napihnejo zarad mini motorčka. Kokr veste mene res res fascinira umetna inteligenca, pač to je simulacija človeških inteligenčnih procesov v mašinah in predvsem računalnikih. Glavna stvar umetne inteligence, oziroma mi temu rečemo »ej aj«, je da vsrka res velik informacij, jih analizira in jih pol uporabi, da lahko predvidi prihajajoče dogodke. Se pravi ful ji je pomembna rast in razvoj in js se nekak ful povežem s tem ker men je to tud ful pomembno.

Tomo Nowak je na idejo za visokointeligenčne supe pršu, ko se je enkrat pelu po morju in so ga ful bolele roke. In ta fascinantna zgodba še ni končana – zdej razvija tud koncept za samozložljiva vesla.

Tkoda dejte si zdej v teh toplih dnevih mal tko vzeti kšn sup pa it na Kolpo al pa kšno drugo rekico kjer ni tok migrantov in se pustite razvajati samonapihljivmu supu, ki opravi vse namest vs. No, sam se napihne pač, ostalo je pa normalno.

7 komentarjev

Tadeja Murovec

Zanimivi video

Maja Kramberger

Ti imaš kakega fanta

slavica ivančič

Koliko stane

Tevž Tavčar

Kok s hot

Gal Meh

Z

masa hancic

Ful dober video Lepa si in Lepo stanovanje maš

Sanja Sanja

Nocem bir hater, ampak zdi se mi da si mal prevec obsedena na mateeialne stvari, mogoc pa to sam igras

Svetla pisarna v petem nadstropju nebotičnika – poslovni prostori podjetja, ki je izumilo samonapihljive supe, SUPRISE! Skozi okna pada svetloba na SANJO, privlačno 32-letno blondinko, ki zleknjena boža zebrasto preprogo. Poleg nje TOMO, šef, v čigar pisarni se nahajata, ki se muči z zapenjanjem hlačnih gumbov.

TOMO

(Zadovoljno premeri zapete hlačne gumbe, nato se odkašlja.)

Tole je zadnjič.

SANJA

Tomo, to rečeš vsakič. Se slišva juttr po peti.

TOMO

(Se prevali na trebuh in dvigne na komolce.)

Ne, resno. Zdele je zadnjič. Ne morem te več švercat.

SANJA

Švercat? Ampak kaj boš brez svoje socialne analitorke in grafične posredovalke? Podjetje za samonapihljive supe ne more brez socialne analitorke in grafične posredovalke. Tvoje besede.

TOMO

Sanja... a si že kdaj slišala za socialno analitorko?

(Sanja se namršči. Oprijet roza pulover si potegne čez zadnjico.)

A si že kdaj slišala za grafično posredovalko? (*Zavzdihne in se skobaca na kolena.*) Veš, da je ta supgame ubijalski. Mislš, da bo pol k boš mel eno tako genialno idejo kt so samonapihljivi supi kr konc ampak kr ni konc. Kr pridejo novi izumitelji z novimi idejami za nova prevozna sredstva. Kdaj si nazadnje slišala koga k se zgovarja od supov? Supi so bli tko tri leta nazaj. Takrt so vsi petdesetletniki s krizo srednjih let razlagal kok se radi vozjo po Krki pa kok ne rabjo delat vaj za hrbet pa kok je supanje kt droga. Ampak faking električni skiroji, Sanja. To ns je ubil. In zdej so električni skiroji z eno gumo v grobu ker se vsi petdesetletniki kobacajo na električna kolesa. In zdej me je res res strah da bojo električne rolke. Res me je strah.

(Sanja stegne roko in Toma nerodno pogladi po mastnih laseh. Tomo se nenadoma zgane in Sanjo zgrabi za roke.)

Ful cenm tvoje analitorske in posredovalne sposobnosti Sanja in ful si mi zvesta že vsa ta leta in ful si riba sam... Jani si mal škakljiva. Ne morem tvegat in zgubit otrok. Jabolko je zdej že 13, dejansko se ji začenjajo razvijat možgani in te bo enkrat sam izvohala. In ona je... nekaj vse kar mam. Če se sup-game ne izide.

SANJA

Električne rolke so-

TOMO

Ampak sej bi se loh skrivala še naprej mislm sej si loh kupm burner phone pa se tm zgovarjava pa loh ti kupm drug stanvane pa ene madžare gor napiševa sam...

sam tko res ne morem več ker kr čutm kako se...

kako se kvarm? Kt... štrudl. Počas postajam mrzu in trd in vse teži me je odlept od posode in morš res ornk z nožem spodi da me dol spraskaš in... *(Zavzdihne.)*

Zanč sm ubil muho. Še nikol nisem ubil muhe. Komarje ja, to so štir palčke vn iz ene palčke in k ga ujameš si je zaslužu umret. Ampak muhe pa nikol. Pa je dedi zmer meu un muhomor v obliki rožic al pa čebelc in zmer so pol tiste krvave nogce dol visele. Ampak js nikol nisem ubil nobene muhe. Preveč so mi ble... človeške. Mislm, v primerjavi s komarji. Take velke mesnate učke so mele. Zanč sm pa... (*Glas se mu zatrese.*) stal v kopalnci in se gledu v špegu in začutm nek ugriz na

spodnji polovici levga stegna tm uzadi in sam primem in stisnem in neki zaškrta in pol zlezem z roko pod pižama hlače in ven potegnem speštano muho taka čist zelena je bla pa čreva so ji ven gledala se mi zdi- *(Popolnoma prebledi.)* -in js sm sam okamenelo strmel vanjo in jo kt v transu spustu v wc in potegnu vodo in strmel v valove k so jo počas odplaknl.

Fak.

SANJA

Kvarm se. Kt... štrudl.

TOMO

Ok-

SANJA

A vidš une požarne štenge?

TOMO

Ja.

SANJA

No, če bi Jana padla po teh štengah od une zgorne rumene ograjce do une spodne rumene ograjce, a mislš da bi ji pomagu vstat?

TOMO

Najbrž?

SANJA

TOMO

Najbrž! »Najbrž«. Ampak vidš, včasih bi reku »stoposto«.

SANJA

(Nekaj časa premišljuje.)

Okej...

TOMO

Ej...

(Stegne roko in Sanjo prime za podlaket.)

Ful si huda, nej ti noben ne reče drgač. Sej si ful luštna pa srednje mlada. Je še velik šefov k rabjo nekaj zapolnt cajt. Loh te... priporočim. En Kris je zdej ful na vzponu z nekimi igrcami...

SANJA

A mi pol sam posreduješ mail od unga facebook modela k si neki govoru?

TOMO

Zuckerberga? Ja... dobiš.

(Tomo se skobaca na svoja petinštiridesetletna kolena, zasopihan vstane.)

Nikol ne pozab – res si riba. Čau Sanja.

(Tomo odide proti vratom, se nenadoma ustavi in obrne.)

Sanja?

SANJA

Ja?

TOMO

A se ti da sam Luna mal sprehodt k more lulat pomoje?

SANJA

Ja itak.

TOMO

Tenks.

(Tomo odide. Sanja še zadnjič poboža zebrasto preprogo, vstane, si zopet povleče pullover čez zadnjico in zapusti pisarno.)

DRUGI PRIZOR

INT. OTROŠKA SOBA – VEČER

Sanja vstopi in zaklene vrata z drobno ključavnico. Previdno stopa skozi talno oblogo plišastih zadev, action manov in barbik in sede za mizo na oblazinjen gamerski stol. V ozadju se na računalniškem zaslonu predvaja posnetek ognja, ki gori v kaminu. Sanja ima čez ušesa poveznjene velikanske slušalke, na mizo je pritrjen velikanski mikrofoni. Z grozljivo dolgimi nohti nekajkrat nežno potapka po mikrofoni in se sladko nasmehne.

SANJA

Hejla, interprer... interpretartorji!

Dons mam za vs en tak ful fun video. Pač men je res... amm... pomembno, da v življenje vnesem tud mal zabave. Work hard, play hard. In zdej že par dni komej čakam da vm povem za svoje novo odkritje - aplikacija Eating Eel! Kokr veste mam js fuul rada inovacijo in to je ubistvu razvilo slovensko podjetje, pač res noro. Tukej gre za umetno inteligenco, ubistvu je nekak bistvo tega v hranjenju take animirane jegulje k tko sama ugotovi da je lačna in da bi jedla. No in pol maš ful enih različnih opcij za hrano, tko ful je realistično, maš lohka fast food, kitajsko, mehiško, sushi, kmal bojo dodal tud iransko k je

to zdej baje dost big deal. Za Slovence je pa tud da lahko vzameš prekmursko gibanico, k jo lahko dobiš v paketku »Slovene dishes« k trenutno stane sam 4.99 €. Ker ubistvu maš znotrej igrce posebno denarno valuto, eureels, k jo ubistvu dobivaš z resničnim dnarjem, in pol z njimi kupuješ vse te slastne prigrizke za svojo jeguljico. Drgač so pa na voljo prou tko dejanske znamke hrane, eden od sponzorjev je mcdonalds tkoda lahko tud kupš happy meal za svojo happy jeguljo.

In zdej sm ful ful vesela da vm lahko povem, da po novem sodelujem z Eating Eel in prou posebi za vs sm se zmenila za to, da sam vtipkate kodo »Sanja20« in dobite 20 % popust ob nakupu aplikacije ampak ne pozabt da ta akcija velja sam do petka. Tkoda... komej čakam da skupej jeguljimo!

167 komentarjev

koko pro

ej ti mas res ful dobre videe

nared enga o avtih

x4xTremeG 420

Srednja žalost

slavica ivančič

Koliko stane

Tadeja Murovec

Lej za tako super telo, pa visoka si lepo zgledas.

marija osojnik

Sanja kaj je bilo s tabo in tomažom zakaj sta se ločila

Julia Jeršič

Živjo upam da te ne morim preveč ampak ker vem da se spoznaš na apple (ipad iphone...) me zanima če bi mi lahko nekaj pomagala.

Že na tik toku se videla ogromnooo posnetkov ko ljudje ustvarjajo

Večinoma jih ustvarja na ipadu APK Procreate in me zanima kater Ipad mi priporočaš če sem beginner in tudi nemislim preveč zapraviti ker se mi zdi nesmiselno zato pa te prosim ce mi lahko odgovoris

Oprosti za dolg komentar ampak res bi bila full happy ce bi mi pomagala

BTW si the best youtuberka na svetu love youuuu

Pa privoščim ti PS5 ker si ga zaslužiš

sandi bradač

Koga to briga kaj si kupila, oziroma kaj si dobila. Eni si ne morejo privoščiti tako dragih stvari ti pa kar naprej neki novega. Sicer ti nisem fovš. Take stvari bi lahko podarila v dobrodelne namene.

Svit Polančič

Probaj igrat xbox

tea smid

sanja cas gre naprej in tudi tvoja kariera. bres tomaya vsaj zamene si ista bila usojena zelo sta bila cute par ampak kar je je glaj bodi pozitivna in vesela se vidimo v naslednjem video sanja adijo

Irena Martinjak

ful maš lep mikrofona

Manca Turk

Super video, super povedano... Všeč mi je kr si povedala po resnici, in ušeč mi je kr tud povedala da če teb neb biu ušeč ga tud neb nam prodala :)

Poslovni prostori podjetja Eating Eel, bornega poskusa replikacije aplikacije Talking Tom, slovenske zgodbe o uspehu. Velika soba, ki med drugim vključuje številne džabuzle z najstniki, pingpong mizo in avtomat s solatami. Sanja je locirana v rožnati džabuzli, kjer se trudi sedeti kar se da elegantno s prekrižanimi nogami in v oprijetem krilu. Poleg nje se komaj viden nahaja KRIS, nesrečen mladostniški milijonar, ki je zdaj že večinsko pogreznjen v džabuzlo.

Sanja se s težavo ter škripanjem džabuzle obrne h Krisu, se mu nasmehne in mu s kremplji popravi skuštrane zuckerberške kodre. Kris se ne odzove.

SANJA

Ej... Pač ljudje nimajo tok radi jegulj. So what. Važn je da veš svoje napake in se zdej lohka premakneš naprej. In sej maš ogromno ekipo, tko tri razvijalce, in veš kaj hočeš in zdej mamotud neko demografiko že nabrano tkoda naslednjič sploh ne bo panike sam mogoče neki mnj sluzastga, tko kšno luškano stvar, tko-

KRIS

Prašička?

SANJA

Amm... mislm ja lahko, js sm sicer bla bl tko »ovčka« al pa »konjček« pač tko neki kar ne živi v blatu pa k ne spominja na koline. Ampak lej, mamocajt, bova že pač našla kar prtegne kogarkol že js res ne vem kdo igra Talking Toma a je to tko za otroke sam sej otroc ne znajo lih govort? Pač a vidš tm so tko kužki pa mucki pa oblačila mogoče bolš kt da hranš jeguljo mislm ne vem kokr se ti zdi drgač.

KRIS

Sanja js faking ne morem več. Zakaj se nism mogu js spomnt Talking Toma? Karkol zdej nrdim je slabš in ne doseže več tega genialnega proizvoda.

SANJA

A dej no. Kris, poslušej-

(Zdrsne z džabuzle, se odplazi h Krisu in ga prime za roko.)

Ti si ful pameten in ful neki posebnega in tko delaš to kar je prihodnost pač razvojna podjetja so res prihodnost in k boš čez dva mesca milijarder bomo pil šampanjc in igral call of duties in se bomo vsi smejal in prodajal merch k bodo gor ovčke al pa konjčki al pa-

KRIS

Prašički?

SANJA

-al pa al pa prašički ja in ti boš prehitel Dončiča in boš najbogatejši najmlajši Slovenec al karkol že

in bo res noro.

KRIS

Js sam ne razumem zakaj more bit tok težko tko včasih si sam pršu v eno pošto in so bli vsi tko »na službo« in zdej se pa čuti tak pritisk da morš neki ustvart in js sam ne vem sanja js ne znam tega js sm res tko type b oseba a veš tko kaos pa to in pol sm pač mislu da vzamem eno genialno idejo o govorečem mačku in jo nardim svojo in posebno in zanimivo in privlačno in od kle pol ta ideja o jedoči jegulji in mam vs ta dnar od očija in sm naredu res vse tko kupu sm ping pong mizo za delavce pa redno mam team buildinge v escape roomu enigmarium ampak ne vem sanja mislm da to ni to mislm da bi mogu nazaj v-

SANJA

NE!

(Kris prestrašen pokuka iz džabuzle.)

Šola je pa tko največje pranje možganov Kris, a res mislš da je Elon Musk tm kjer je zarad šole a? Al pa Jeff Bezos? Al pa Bill Gates?

(Kris previdno odkima.)

Ne, ne, seveda ne. To so velikani, to so ljudje, k majo visok IQ, k so ustvarjeni za uspeh. In ti si tud del te superiorne rase. Teb je usojena veličina. In sej veš kaj je reku Gandhi: »When you’re sad, stop being sad and become awesome instead.« In tko je res. Izklop žalost, izklop javnost, izklop družino. Vse, kar je važn, se zgodi med temi štirimi stenami z wallpaperjem z motivom iz Gospodarja prstanov.

KRIS

Rd mam Gospodarja prstanov.

SANJA

Ej sej vem pikec sej vem. In tud vem kaj rabš zdele. En brainstorm session ane?

(Kris žalostno pokima. Sanja ga previdno potreplja po glavi in karseda elegantno vstane.)

Bom poklicala une tvoje najstnike.

(Sanja zapusti sobo. Čez nekaj napetih trenutkov vstopita SKRIVENČEN NAJSTNIK in STRAŠLJIVA NAJSTNICA, ki za sabo vlečeta vsak svojo džabuzlo.)

SKRIVENČEN NAJSTNIK

a si-

STRAŠLJIVA NAJSTNICA

kaj

SKRIVENČEN NAJSTNIK

a si vidla

STRAŠLJIVA NAJSTNICA

kaj

SKRIVENČEN NAJSTNIK

dior

STRAŠLJIVA NAJSTNICA

kje

SKRIVENČEN NAJSTNIK

o moj faking bog na sanji

STRAŠLJIVA NAJSTNICA

aja ne

SKRIVENČEN NAJSTNIK

pač ne mi kr neki govort pika sabina pač js vem kako je s tem sanja ma ogromn dnarja in si je komot kupila bajto na bledu

STRAŠLJIVA NAJSTNICA

kaj je s tabo narobe

SKRIVENČEN NAJSTNIK

kaj

STRAŠLJIVA NAJSTNICA

sanja ma tistih devet žensk v srednjih letih k si ne znajo narest smutija

SKRIVENČEN NAJSTNIK

vsak si zna narest smuti to je sam zmleta zelenjava

KRIS

A lahko brainstorm?

STRAŠLJIVA NAJSTNICA

youtuberke so tko new age natakarce
po socialnem in finančnem statusu

KRIS

Prosim

STRAŠLJIVA NAJSTNICA

pa sanja je definitivno prestara pač ona je tko 50 al kok

SKRIVENČEN NAJSTNIK

pika sabina sanja se enkrat na teden posname s šminko kodrlajsaste barve k jo sponzorira objavi
par slikc s šamponom k ga nikol ni uporabla in pol si lahko kupi počitnice na barbadosu al
kamorkol že grejo ljudje k se bojijo afrike

KRIS

Prosim pika sabina

SKRIVENČEN NAJSTNIK

da ne začnem o

STRAŠLJIVA NAJSTNICA

da ne bi

SKRIVENČEN NAJSTNIK

tiktoku

STRAŠLJIVA NAJSTNICA

aaaa

SKRIVENČEN NAJSTNIK

pač to je nova aristokracija

STRAŠLJIVA NAJSTNICA

dej utihn zakaj bi pol kdorkol sploh počel karkol družga zakaj se mi pol matramo s to slabo
animirano jeguljo

KRIS

Prosim pika sabina strah me je

SKRIVENČEN NAJSTNIK

pač...

nismo vsi dost pogumni

TRETJI PRIZOR

INT. OTROŠKA SOBA - VEČER

Sanja stoji pred majhno šolsko tablo, kjer se je zopet pojavila podoba rahitičnega slona. Podobo nežno pobriše, nato pa opazi, da je ostala drobna rožica, ki jo je prej vohljajal slonček. Za trenutek premišljuje, nato pa nariše nespecificiran graf s strmo naraščajočo črto. Rožica ostane. Sanja s stola vzame eleganten blazer in sede na stol, ki ni več gamerski, temveč ugleden in posloven. Pritisne na sprožilec.

SANJA

Hej hej!

Rada bi, amm, spregovorila o men ful pomembni temi, predvsem pa je ta tema ful ful pomembna za prihodnost ekonomije. Preden začnem - naroči se na Interpretacijo Sanje, če hočeš videt svet, kot ga vidi moderna ženska.

Bitkonji. Amm... bitkonji so postal ful velika stvar v zadnjih nekej letih, recimo desetih, in ubistvu jih je nardila japonska firma, oziroma sklepam da japonska, pač Satoshi Nakamoto, da bi lahko ljudje plačeval brez nekega vmesnika, vmesnik je neka tretja oseba, kot so npr. banke. To je digitalna valuta - se pravi na računalniku - in jih ne moreš dejansko sprintat, ne moreš jih držat al pa videt, ampak so tm in so ful ful vredni.

Amm... bitkonji nimajo lastnika. Niso od države, niso od neke skupine, niso od neke osebe. Bitkonje si lastimo mi. Uporabniki. Js. In mogoče tudi vi?? In potem pride na vrsto rudarjenje. Nove bitkonje *rudarijo* in potem ti *rudarji* dobijo mal bitkonjov, in te lahko potem prodajo drugim ljudem.

Okej tukej si poglejmo graf.

(na zaslonu se pojavi graf)

Tale... tale črtica je bitkonj. Vrednost bitkonjev. No in potem mam spodej letnice in grejo od 2016 do 2020 in vidite, kak so dejansko... kak velik denarja je to zdej. Tkoda... če hočete sodelovati v prihodnosti, če hočete biti v vrstah Elona Muska in Jeffa Bez... Bezosa in ostalih, je treba samo pomisliti na prihodnost, zbrati pogum in se vržiti v to.

Ker to... bitkonji... to je kot hobi. Namest, da date 200 evrov za eno kitaro al... lopar... al, kokrkol, vložite 200 evrov v kriptovalute. In potem mal spremljate ker i bitkonji kej naraščajo, in potem si vzamete en večer, mogoče si nalijete mal vinčka, pržgete Najine mostove in se vključte v vrsto za vložiti. To sm js nardila včerej, za PandaCoinz, čakala do dveh zjutrej in ns je blo 500.000 ampak sm pršla not! In pol mi je blo ful žou, da sm vložila sam 200 evrov. Tkoda še enkrat: js res predlagam, da si to vzamete kot hobi. Da si recimo rečete, oki, zdej bom pa vzel februarsko plačo k februar je bl kratek in jo bom vložil v bitkonje. In boste del prihodnosti, pač kok noro, a ni?

4506 komentarjev

UlaSimonica

Hojj, ful sm vesela, kr si si uzela cs pa to povedala iskreno. Ful velik pomen, da je en koncno iskreno spregovoru o tem, da pac ni cist use u rozicah, tko, da ful hvala ti.

Sara Bartol

men je bolj če ne govoriš

matjaž kokalj

A sem lahko tvoj prijatelj 😜

marija osojnik

Sanja kaj je bilo s tabo in tomažom zakaj sta se ločila

Janja Saksida

Ne

Mohamad Afiq

B.e.S.T f'u"l'l D.a.T.i.n.G h.o.T G.i.r.L's —L—o—V—e—S—e—X——👉..👍 Clickhere : 18cams.
xyz

!❤️👉今後は気をライブ配信の再編ありがとうございます！この日のライブ配信は、かなりりやばかったですね！1万人を超える人が見ていたもん（笑）やっぱり人參最高！まさかのカメラ切り忘れてやら1かしたのもドキドキでした、.❤️👉在整個人類歷史上，強者，富人和具有狡猾特質的人捕食部落，氏族，城鎮，城市和鄉村中的弱者，無“守和貧窮成員。然而，人類的生存意願迫使那些被拒絕，被剝奪或摧毀的基本需求的人們找到了一種生活方式，並繼續將其DNA融入不斷發展的人類社會。·說到食物，不要以為那些被拒絕的人只吃垃圾。相反，他們學會了在被忽視的肉類和蔬菜中尋找營養。他們學會了清潔，切塊，調味和慢燉慢燉的野菜和肉類，在食品市場上被忽略的部分家用蔬菜和肉類，並且學會了使用芳香的木煙（如山核桃，山核桃和豆科灌木 來調味g食物煮的時候1

1618596948

Špela Majer

Sanja me lahka followaš na tik toku

bobi7 tanevski

Greh te vodi u smrt , a smrt u pakao i ogneno ezero ! Zbog toga BOG (ISUS HRISTOS) Dosao u Telo , Ziveo Savrsen Zivot bez Niti Jedan Greh i ostvario pobjeda nad smrću u Fizicko telo za nas (Isaija 53) ! Moras da se Rodis ponovo od Voda i Duh , kako bi usao u Carstvo Nebesko ! Citajte BIBLIJA , Verujte u ISUSA HRISTA , Trazite da vi podari SVETI DUH u vase Telo , bjezite iz prokletu religiju (Idolopoklonstvo) i budite spremni za zadnja vremena

billy00p

Hvala za ta informativni nism vedo kr sploh niamm trga doma zelo dober videjo in zj mislim da mam raka ali ajc na levi jajci hvala sanja duo

Mačja Kraljica

Naredi video o Demonih!

I LOVE YOU!

A decorative horizontal border consisting of a continuous row of small, dark grey heart shapes.

DavidVrh0

Najbolj grda ženska na svetu

viktor haliti

Ne pijes vode

maligirl

zakaj se vaŝ to je nekaj za kar ti noben ne bo hvaleŝen

Aneja Neumeister

can yall let her be who she wants to be like sanja you do you!! <3

anja košir

Zivjo interpretacija sanje :) moram iskreno priznat da te sem pred provuciranjem iz strani denise dame poznala vendar te nisem ravno redno spremljala, potem pa sem v njenem videu sem veckrat opazila da te ta zenska provucira, naj povem da njene vidoe gledamo v primeru ko smo v druzbi in gledamo in se zgrazamo in drzimo za glavo kje je ta oseba zgubila stik z realnostjo, uglavnom ko sem opazila kako se brez razloga spravlja nate(pa ne samo nate, pljuva in zali kar vse povprek, slovence, itd-), sem doma presaltala na tvoj kanal in pogledala skoraj vse tvoje vidoe v enem veceru..kaj sem opazila, tvoji videi so vsi polni lepih, pozitivnih vibracij, izzarevas svojo toplo in prijazno osebnost, si posrecena, simpaticna, zanimiva in predvsem ni te strah biti ti, brez kakrsne koli igre pred kamero ali se truditi nekaj kar nisi. Kdo je denise, ni resnicna oseba, namrec pred kamrami igra in glumi po domace povedano, spominja me na Mirelo iz bigbrotherja al pa raje bolj Ursko Cepin, tam nekam bi jo uvrstila, njeni videi so brez vsebine, izmislijotine, kot drugo pa zenska siri negativno, sovrastvo, ljubosumje očitno nate, plehkost in površinskot, plus to pa se za viede niti malo ne potruđi, njeno ozadje je kot iz kaksne stare sobe kjer jo nekdo drži za ujetnico..Ti si Zakon! Odkar te je najbol površinska in plehka osebnost youtubea zacela pljuvati v svojih morecih videih si moja najljubša youtuberka, ti sledim in podpiram 1000%..Ostani to kar si, ponosna sem nate da si ostala na svojem nivoju in se nisi spustila tko nizko kot ona! Bravo

lana delrey

laze opereala si je rit for anyone who need facts text me on insta Lana_del_rey_forever__

Maid cafe v Los Angelesu. Pastelno rožnate stene se prelivajo v pastelno modra tla. Okrog mizic se premikajo mlada dekleta, oblečena v prikupne služkinje, in se ukvarjajo z večinsko moškimi obiskovalci.

Za mizo, najbližjo sredinskemu odru, sedita SANJA in MITJA. Sanja z na novo pobeljenimi lasmi se smehlja Mitji, ki je naročil »moe-moe« meni in zdaj navdušeno strmi v natakario, ki izvaja droben »moe-moe« ples. Sanja preneha s smehljanjem, v roko prime skodelico kave in mrko srkne.

*Drobni ples se zaključi, natarica se prikloni in odide.
Mitja zaploska in se raznežen obrne k Sanji.*

MITJA

Kok čudežno, a?

SANJA

Res ja.

MITJA

Prva izkušnja?

(Sanja pokima.)

Ej, js res... odkar sem odkril tele cafeje, mi je ful težko hodt nazaj v Slovenijo. Tko res... tko res tako posebno razumevanje človeka majo, se mi zdi.

(Tišina. Sanja skrbno pregleduje konice svojih las.)

Sori. Je bil uredi let ne?

SANJA

(Se nasmehne in vzravna.)

Super! Res tko ful ti hvala, tko neverjetno je tukej. Let je bil fin, edin otroc

MITJA

(Nagne kozarec k ustom, se skremži in kozarec odloži na mizo.)

Ja ej te sosednji otroc- ...

(Začudeno se ozre k sosednji mizi.)

A se ti ne zdi da so to isti otroc?

SANJA

Amm... kaj pa vem?

MITJA

Otroc so pa res satanovo seme a niso.

(Pomigne natararici in naroči v japonščini.)

Anyway, res me veseli, da si pršla z mano, pomoje bova kr super sodelovala. Boš vidla, tuki je čist drugo kt doma. Ful si manjša riba v ful večjem morju, nisi kr takoj najbogatejši v državi. Ampak k kej dosežeš je pa res noro. Drgač v ta lokal baje včasih pride Musk.

(Sanja sunkovito odkriža noge in se ozre po kafiču. K mizi se vrne natararica s pijačo.)

Mislm zdele ga pomoje ni, ampak a ga ne bi blo noro srečat? On je pa res idol, js bi tud mel rakete.

(Mitja nagne kozarec. Sanja opazuje natararice in skuša posneti njihovo držo.)

SANJA

Js bi ga ful spoznala. Tko res. Tko res se mi zdi najbl fascinantna oseba našga časa. Zanjga pa res absolutno nč ni pomembnejše od razvoja in inovacije in kar je naredu z bitkonji pa tesla k so kt ladje za na cesto pol pa to kokr si reku te rakete pa sploh pač men je to res tok fascinantno-

MITJA

Ženska prvič v vesolju.

»Houston, imamo problem.«

»Kaj je narobe?«

»Ah nič, ni pomembno...«

»Kaj se je zgodilo?«

»Nič...«

»A lahko, prosim, poveš?«

»Veš ti dobro, kaj je narobe.«

(Tišina.)

Ej bejba js morm samo prečekirat en sale k bojo zdele rezultati, bom takoj.

SANJA

Kaj bosta? A bi vročo čokolado?

TOMISLAV

A boš še dolgggg

SANJA

Mal še potrpta, pol gremo pa v mcdonalds a prou?

TOMAŽ

Js bi cheeseburger.

SANJA

A res? A je konc tvoje čudaške mcfish faze?

TOMAŽ

(Si zakrije obraz z rokami.)

Če je Jezus reku da rib ne boli če jih ješ.

SANJA

Faking babi.

(Pomigne natararici, ki pride bliže.)

Hello. Do you have hot chocolate?

(Natararica prikima.)

Two hot chocolate, please.

(Natararica odide. Sanja Tomislavu.)

A ti maš pa kr Tomijeve dinozavrske hlače? Sam pazi da jih ne boš-

(Sanja opazi, da se vrača Mitja, in se sunkovito obrne nazaj k mizi. Otroka se zakopljeta v vroči čokoladi in zadovoljno mlaskata.)

MITJA

(Smrkne in sede.)

Faking otroc, a? Nikol še nisem vidu otrok v maid cafeju, ker psihostarš-

SANJA

Kje pa pol mene vidš pr tvojmu podjetju?

MITJA

Ej js bi te ful meu za obraz te cele zadeve, pač res mormo počas pridobit tud vse tiste k niso lih 35-letniki v dragih supergah pa na električnih skuterjih. Ti maš že kr ornk bazo vzpostavleno tkoda js bi da začnemo kšno bl ženskam prijazno kampanjo za kriptovalute. Tko – js sm močna ženska in imam rada kriptoborzo. Ne vem. Nism lih-

TOMAŽ

Mamiiiiiii

MITJA

Mami?

(Prostor nenadoma utone v temo. Začne se vrteti disko luč, na oder stopi ena izmed natararic in izbruhne v čustveno nabito pesem. Mitja zaprepadeno strmi v Sanjo, ki zaprepadeno strmi v Mitjo. Tomaž in Tomislav zaprepadeno strmita v hlače.)

MITJA

(Majavo vstane, se približa Tomažu, nato Sanji.)

A se men samo zdi al midva nikol nisva uporabila kondomov? A? Sanja?

SANJA

(Se nasmehne.)

Sej si reku, da ti je ful bolj brez?

MITJA

Mislm, ja mi je, ampak sm nekak sklepou, da maš nek plan B, neke skrivne tabletko?

(Tišina. Razen čustveno nabite pesmi.)

Sanja?

(Tišina. Še vedno čustveno nabita pesem.)

O fak. Ofakofakofak ti že tko tri mesce nimaš menstre.

SANJA

A ni to dobra stvar? Sej ti ni blo všeč med menstro-

MITJA

Čigavi so te otroc?

SANJA

-in ti otroc so sam en tak stranski produkt, Tomo recimo sploh ne ve za Tomaža pa Tomislava in tud nism mela namena-

MITJA

(Se prime za glavo.)

Tomaž pa Tomislav?

SANJA

-in zdej je na poti Mitevž, ampak to nima veze-

MITJA

Sanja js res nism pripravljen bit oče js sm tko res zaznamovan iz svojga otroštva ker mojga fotra nikol nism mogu jemat resno ker je mel skos kr neke bolne fore kt neko obrambo pred čustvi in intimnostjo in tistimi neprijetnimi pogledi od tvojga otroka k te pogleda da ga zabavej in ti sam ne veš kaj za vruga hoče od tebe pač kaj lahko sploh počneš z njim- *(Tomaž začne spuščati nergave zvoke.)* -no tak je bil moj fotr in pol moja mama je bla pa sam psihopat k je cel lajf hotla da grem na bežigrad in pol k nism šou mi je rekla da sem kt mast na špehu te družine k jo je treba odrezat stran da lahko res uživaš v špehu in pol sm začel to svoje podjetje s temi neumnimi kriptovalutami- *(Tomaž stopi k Sanji in jo vleče za nogo.)* -k morm zdej sam še o njih cele dneve govort pa poslušat in pol si pršla ti in sm se končn mal zabavou ker z mojo ženo je vse tok pasivno agresivno ker se izogibam seksu da ne bi mela otrok in pol ti prideš in se ponosečiš in zdej bo še en mini mitevž z bolnimi šalami in pasivno agresivno ženo k ma vso pravico bit pasivno agresivna ker je njen mož čustveno debilen-

(Tomaž prime Mitjo za nogo in začne vleči. Mitja osupel utihne, besno opazuje Tomaža, nato pa mu prisoli zaušnico. Konec pesmi. Tomaž se opoteče, se spotakne ob stole, nato pa steče nazaj k mizi, kjer stoji prestrašen Tomislav. Mitja pobere svojo jakno in odvihra. Nato se vrne, stopi pred oder, se nežno prikloni nastopajoči, in ponovno odvihra.

Sanja obstoji v tišini.

Po radiu se zasliši novica, da je Elon Musk končno prehitel Jeffa Bezosa in je zdaj uradno najbogatejši Zemljan.)

SANJA

(Z mize vzame telefon in vtipka številko.)

Ej Mitja, sori za tole s Tomijem, sej to sta ubistvu od sestrične haha, pa sm te...

ČETRTE PRIZOR

INT. OTROŠKA SOBA – VEČER

Sanja sedi pred belo steno. Obrne se in se zazre v otroško risbo anatomsko precej iznakažene žirafe. Zazre se v kamero.

SANJA

Ojla interpretatorji! Dons bi rada mal govorila o Marsu in zakaj se mi zdi ključno, da ga koloniziramo.

Okej pač prvo kot prvo vsi vemo da je pač globalno segrevanje in ozonska greda in da bo ta svet kmal eksplodirou oziroma sonce oziroma neki bo šlo slej k prej narobe. In v tem primeru se zdi res... res ni pametn da ostajamo na enem propadajočem planetu. Sploh pa, zakaj bi mogli ljudje bit planetarno-monogamistična pasma? Zakaj ne bi poselil vseh planetov k jih lahko?

Poleg tega pa selitev na Mars res omogoča da končno začnemo od začetka kar se tiče arhitekture. Men se res zdi da ni nič gršiga od vasi in kvadratnih hiš k se skušajo zgnest čim bližji k cerkvi. To ni več realno, to ni... to je kot da si v petem stoletju pred Kristusom. Js mislm, da se je treba ful poglobit v te nove materiale, tko... steklo pa marmor pa kovine, to so materiali prihodnosti. In tud nova civilizacija z novimi civilisti na novem civiliziranem planetu omogoča da nardimo tako res dobro družbo, ne bo cerkve pa vojn pa ne vem ras ampak bo sam ful življenje v sožitju.

Pač mogoče veste ampak ta firma SpaceX pod vodstvom Elona Muska se ful ukvarja s tem in razvijajo posebno pet milijonov vredno ladjo Starship k bo bl kot avion kot raketa in bomo dejansko lahko potoval od planeta na planet tko kot iz ne vem Braziliije v Sibirijo. Tkoda njihov plan je zde najest res tako raketo za ponovno uporabo in pol k bo varno poslat folk gor se bomo vsi lepo vkrcal in koloniziral Mars.

Js osebno to ful komej čakam in na tej točki bi vam rada razkrila zakaj.

(Sanja vstane, odide iz sobe in se v sobo vrne z zavito štručko.)

Js sm... js sm tud mamica. In seveda je potem otrok takoj na drugem mestu.

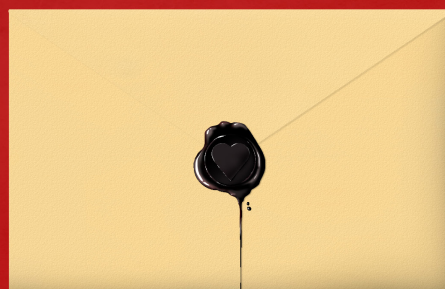
(Pogleda štručko in se nasmehne, nato pa jo dvigne pred kamero – iz mehkega ovitka se smehlja debel obraz dojenčka.)

Tole je Elonslav.

Komentiranje je izklopljeno.

KONEC

Dramakurbija

Manca Lipoglavšek
Helena Šukljan

DRAMATIS PERSONAE

HELENA

Študentka dramaturgije in scenskih umetnosti. Mančina sošolka.

MANCA

Študentka dramaturgije in scenskih umetnosti. Helenina sošolka.

PROSTOR

V zaodrju, v učilnici, na hodniku, na stopnišču ... v kateremkoli prostoru, ki ga lahko zasedejo tisti, ki nimajo prostora na odru.

ČAS

V času kontinuirane eksistencialne krize.

OPOMBA:

V izvedbi je vrstni red prizorov naključen in odvisen od izbora publike. Zapisani vrsti red je optimalna verzija (ali bolje, ena od možnih optimalnih verzij) poteka.

Helena in Manca se v vseh prizorih lahko tudi zamenjata.

Vsaka podobnost z resničnimi osebami in dogodki je naključna.

Hvala Maruši, Claudiju, Urši in Niku. Bili ste najini dramaturgi.

UVODNI PRIZOR

Učilnica ali drug improviziran prostor. Na hitro pripravljen za predstavo: mize potisnjene ob steno, stoli nametani ipd., na sredini izpraznjen prostor za »oder«. Na eni od miz ob odru so zloženi rekviziti. Po prostoru so nalepljeni križci, na katere se lahko usede publika: na stolih, na mizah, po tleh, po stenah, po stropu. Vse izgleda karseda amatersko. Na tabli je napis »Dramakurbija«. Nekje ob strani visita dve obleki, ena rdeča in ena črna. Nekje na za publiko vidnem mestu je trinajst ilustracij, vsaka predstavlja svoj prizor in vsaka je opremljena s svojo številko.

HELENA in MANCA v predpasnikih z joški sprejemata publiko kot hostesi. Helena na vratih pozdravlja in preverja prisotnost, Manca v prostoru usmerja ljudi na mesta in deli pijačo. Obe klepetata s publiko.

Ko vsi prispejo, Helena zapre in zaklene vrata. Manca natoči pijačo še njima.

Srečata se na sredi prostora. Dvigneta kozarce. Nazdravita z vsemi, nazdravita druga z drugo. Vsi pijejo.

MANCA

Dobrodošli.

HELENA

Lepo pozdravljeni.

MANCA

Hvala, da ste tukaj z nama.

HELENA

Ja. Hvala. Res nama veliko pomeni.

MANCA

Mislili sva, da ne bo nikogar.

HELENA

Ker ... no, sej ni važno. Hvala.

MANCA

Ja, hvala. Hvala.

HELENA

Lepo, da ste tu.

MANCA

Lepo, res lepo.

HELENA

Kako ste?

MANCA

Midve sva ... presenečeni.

HELENA

Pa še kar ne dojameva ...

MANCA

... da ste tu. V živo.

HELENA

Pa da sva dejansko midve tu.

MANCA

Ja, s to produkcijo.

HELENA

Ker ideja je bla fora ...

MANCA

Kot sto drugih stvari ...

HELENA

Tako sva sedeli v garderobi in ja, sva –

MANCA

Med vajami za našo produkcijo, *Kazimir in Karolina*.

HELENA

Med vajami, ja. Ali po vajah. Saj je vseeno. Pač sedeli sva tam in padla je ideja o najini b-produkciji.

MANCA

Zakaj?

HELENA

Zakaj?

MANCA

Boste zvedli sproti.

HELENA

Če ne, pa ... si domišljajte, zakaj.

MANCA

Mogoče vas to sploh ne zanima.

HELENA

Po treh letnikih dramaturgije misliš, da moraš met na vsak zakaj ...

MANCA

Nek zato.

HELENA

Tu ga prepuščava vam. Ta *zato*.

MANCA

Ne, da ga midve nimava. Mava ga.

HELENA

Seveda. Ampak ne bova ga eksplicitno izpostavili.

MANCA

Tako.

Tišina.

HELENA

Ja, nič. Predlagam, da kar začnemo.

MANCA

Začnimo, ja.

HELENA

Bolj malo boste v temi.

MANCA

Lejte, študirava dramaturgijo.

HELENA

Najine igralske sposobnosti niso na nivoju četrte stene.

MANCA

Na Kirbyjevi premici od nematričnega performansa (non-matrixed performing) do kompleksne igre (complex acting) se bova ustavili na drugi stopnji: simbolizirana matrica (symbolized matrix).

HELENA

Ne bova noben lik.

MANCA

Ne bo tle rampe pa četrte stene.

HELENA

Tudi luči ne bo.

MANCA

Al česarkoli drugega, kar ste si mogoče predstavljali.

HELENA

Midve bova. Variacija naju, bolj natančno.

Tišina.

MANCA

Aja, pred začetkom pa še navodila.

HELENA

Navodila, ker se bomo igrali skupaj.

MANCA

Se igrali.

HELENA

Igrali, ja ... taka dramaturška igrica. *Homo ludens* pa to.

MANCA

Malo sumiva, da izhaja iz najine nesamozavesti. Ker veste – pritisk je kar velik.

HELENA

Dramaturginji delata svojo produkcijo ... in če dramaturgija v njej ne bi stimala ...

MANCA

Bi blo kar sramotno, dejmo si priznat.

HELENA

Zato sva iznašli super rešitev.

MANCA

Če bo dramaturgija slaba ...

HELENA

... boste krivi vi.

MANCA

Ja, vi.

HELENA

Vi boste najini dramaturgi. Vi boste izbirali prizore. Vi boste vodili produkcijo.

MANCA

Res je, da bi morali kot dramaturginji poskrbet, da tale »naključna« dramaturgija vedno deluje.

HELENA

Ampak dejmo zanemarit podrobnosti.

MANCA

Ja, vsaj enkrat v življenju bova ponosno prevalili krivdo na druge.

HELENA

Verjetno prvič in zadnjič.

MANCA

Si pa ne bova jemali zaslug, če bo dramaturgija dobra. In se hvalili.

HELENA

Ne prvič in verjetno ne zadnjič.

MANCA

Verjetno.

HELENA

Kakorkoli ... preprosta igrica je. Vi izbirate številke. Vsaka ima svojo sliko in vsaka svoj prizor.

MANCA

In potem »odigrava« izbran prizor. Ni neke večje matematike tu zadaj. Zelo sva slabi v matematiki.

HELENA

Vi poveste – midve »odigrava«.

MANCA

Aja, pa ne bomo kot v šoli dvigovali rok al pa kaj. Kdor začuti, naj blekne.

HELENA

In to je to.

To je to.	MANCA
	HELENA
Še kakšno vprašanje?	
	<i>Počakata, če dobita odgovor.</i>
Ne?	MANCA
	HELENA
No, začnimo.	
	<i>Strmita v publiko, dokler nekdo ne izbere številke. Ko jo, si slečeta predpasnika z joški in ju odložita na stran ter se pripravita za naslednji prizor.</i>

1. PRIZOR: GLEDALIŠKA ZGODOVINA

	<i>Med prizorom Helena in Manca subtilno zrcalita poze in kretnje druga druge. Običajno jima to uspe tudi nenamerno.</i>
Midve se včasih ustrašiva, da sva ista oseba.	MANCA
	HELENA
Mislim, sej fajn, da so ustvarili koheziven letnik.	
Ampak včasih je kar scary.	MANCA
	HELENA
Že če pogledava najino gledališko zgodovino. Vzporednice so ... ma kar občutne.	
Obe sva se – kot večina ljudi (bolje rečeno večina otrok) – najprej srečali s poklicem igralca, ko imamo v mislih gledališče. Kar je dokaj logično.	MANCA

In tudi midve sva najprej igrale.	HELENA
Jaz sem že od majhnega zelo rada prirejala svoje »gledališke predstave« doma, za starše, in sem v to silila tudi sestrčno in kasneje sestri. Vedno sem sama nastopala in »režirala« in vse je moralo biti po moje; in čeprav nisem razumela gledaliških sredstev (ali kaj to sploh je), sem uporabljala vse od vnaprej pripravljenega teksta/scenarija do zavese in luči in glasbe ... Vsem sem težila s tem. In potem sem se čudila, da nisem imela prijateljev.	MANCA
V vrtcu (dve leti pred vstopom v šolo) smo pripravljali neko točko, s katero naj bi potem nastopili v Gledališču Koper. Ne spomnim se, ob kakšni priložnosti je to bilo. Iz kartona smo imeli narejeno barko, in moja naloga je bila samo to, da sem na sredini te barke in se sprehodim po odru. Mislim, da mi je niti držat ne bi bilo treba, ker v njej ne bi bila sama. Tik pred odhodom na oder sem se odločila, da ne bom šla. In trmarila in se nikakor pustila prepričati. V zadnjem trenutku so v kartonasto barko spravili drugo punco. To je moja prva odrska izkušnja, ki se ni zgodila.	HELENA
V tretjem razredu osnovne šole sem se potem tudi pridružila dramskemu krožku, ki iskreno ni bil ne vem kaj, sem pa vztrajala do sedmega razreda. V tem času sem odigrala velike, pomembne vloge, kot sta Dobra vila in Pika Nogavička.	MANCA
	HELENA
V četrtem razredu osnove šole sem se potem pridružila Gledališki šoli Talia, ki sem jo (z enoletnim odmorom) obiskovala do osmega razreda. V tem času sem odigrala velike, pomembne vloge, kot so Frizerka, Sluga Pepi, Cvetlica, Kretničar, Svetilničar, Romantičarka in Štrigonka.	MANCA
	HELENA
Tudi v srednji šoli sem še vedno imela stik z gledališčem. Obiskovala sem Teater CV, kjer sem odigrala še nekaj fantastičnih vlog: recimo Kazalec, Celio Peachum oziroma Cilko Breskvar, in samomorilko Luno. Poleg tega pa smo v zadnjem letniku srednje šole uprizorili moj dramski tekst. V predstavi sem igrala samo sebe in sem po mojem izpadla, kot da mislim, da vem vse in sem najbolj pomembna. Ampak v vlogi sem v tistem trenutku v resnici kar uživala in uživala sem tudi v pisanju teksta.	HELENA
Tudi v srednji šoli sem še vedno imela stik z gledališčem. Nisem obiskovala nobene gledališke šole, ampak vsako leto nastopala na slovesnosti ob slovenskem kulturnem prazniku, kjer sem fantastično odigrala <i>nekoga</i> iz Kozlovske sodbe, klovna, dvakrat pa sebe. Poleg tega pa sem v zadnjem letniku srednje šole napisala dramski tekst, ki smo ga potem uprizorili, in ja, tudi jaz sem igrala in bila prepričana, da se s to vlogo dokončno poslavljam od igre.	MANCA

Potem pa je prišel čas za vpis na fakultete.

HELENA

Potem je pa prišel ta čas.

MANCA

»Igralka ne bom.«

HELENA

»Nočem bit igralka.«

MANCA

In nobena od naju ni šla na sprejemce za igro.

HELENA

Jaz sem šla prej dvakrat poskušat na režijo.

MANCA

Jaz nikoli, ker mi je bilo v srednji šoli na dramskem krožku večkrat lepo rečeno, da mi to ne gre.

HELENA

In danes sva tu, kjer sva.

MANCA

Včasih se sicer vprašava ...

HELENA

Kaj bi bilo, če moj profesor slovenščine ne bi na govorilnih urah v drugem letniku gimnazije moji mami rekel, da me vidi bolj v ozadju (kar sem pač interpretirala, da nisem dovolj dobra za bit v osredju).

MANCA

Kaj bi bilo, če moja mentorica na dramskem krožku v drugem letniku gimnazije ne bi rekla, da sem za pisanje bolj talentirana kot za igranje.

HELENA

Kaj bi bilo, če bi bilo. Ampak na koncu koncev sva srečni s tem, kar imava.

MANCA

Tudi če včasih pomeni imet klon za sošolko.

OBE

Včasih.

2. PRIZOR: ZAKAJ

Helena in Manca hodita po prostoru in na stene, mize, stole, okna, ljudi lepita listke z razlogi, zakaj sta izbrali dramaturgijo za študij in poklic; malo za šalo, malo zares. Primeri listkov: »za keš«, »za slavo«, »ker se cenim«, »ker se sovražim«, »ker je Žanina seksi« ipd.

MANCA

Zakaj?

HELENA

Zakaj?

Obe ponavljata »zakaj«, dokler Manca ne reče ...

MANCA

Zakaj dramaturgija?

Tišina.

HELENA

Zakaj.

MANCA

Študiraš.

HELENA

Dramaturgijo.

Tišina.

MANCA

Mislím, jaz sem zelo vesela, da ti študiraš dramaturgijo.

HELENA

Ja, jaz tudi, da jo ti študiraš.

OBE

Ampak ...

HELENA

Zakaj?

Tišina.

MANCA

Helena, zakaj si se vpisala na dramaturgijo?

HELENA

Manca, zakaj si se vpisala na dramaturgijo?

Tišina.

MANCA

Zakaj dramaturgija?

HELENA

Ja, zakaj?

MANCA

Želim si, da bi vedela, če sem iskrena ...

HELENA

Dramaturgija ali študij dramaturgije. To sta zame dve zelo zelo zelo zelo različni stvari.

MANCA

Rada počnem večino stvari, ki so v delo dramaturginje zajete.

HELENA

... za študij dramaturgije sem se odločila, ko sem pregledala predmetnik ...

MANCA

Rada sem v gledališču ...

HELENA

... ko sem pregledala predmetnik in ugotovila, da je to točno to, kar bi rada študirala.

MANCA

... ampak ne maram biti v centru pozornosti ...

HELENA

... ker mi da od vseh smeri največ širine o gledališču in filmu skupaj.

MANCA

... ni mi v naravi, da bi bila avtoriteta.

HELENA

Ko končam dramaturgijo, lahko delam praktično karkoli hočem.

MANCA

Rada sem v gledališču, ampak mi ni blizu ne igra ne režija.

HELENA

Zakaj dramaturgija?

MANCA

Blizu mi pa je pisanje in raziskovanje ... Rada imam tekste in (dramsko ter teoretsko) pisanje in adaptacijo in analizo in teorijo in proces ustvarjanja predstave in predstave same.

HELENA

Zakaj?

MANCA

Zakaj dramaturgija?

HELENA

Ali sploh dramaturgija?

3. PRIZOR: ZALJUBLJENA DRAMATURGINJA

Helena in Manca eno od miz, potisnjenih ob steno, premakneta proti sredini prostora.

MANCA

Midve sva obe že od mladih nog zaljubljeni v gledališče.

HELENA

Kot institucijo, kot umetniško formo, v celo magijo gledališča.

MANCA

Pa tudi ... v gledališčnike.

HELENA

Igralce, režiserje ...

MANCA

Igralke, režiserke ...

HELENA

Celo dramaturge!

MANCA

Dramaturginje!

HELENA

Zaljubljava se v igralce, ko gledava predstave.

MANCA

Zaljubljava se v sodelavce, ko skupaj delamo predstavo.

HELENA

Vedno znova in znova se zaljubljava ...

MANCA

Ampak danes vam bova razkrili najini zgodbi prve gledališke ljubezni.

HELENA

In na tej točki sva med vajami dobili super idejo za izvedbo tega prizora.

MANCA

Ker je cela poanta v »razgaliti se«, bi bilo super, če bi bil v to vključen striptiz ...

HELENA

... če bi ta prizor izvajal kdo drug.

MANCA

Midve se seveda ne bova slačili. Ampak sva pa namesto tega dobili še boljšo in bolj dramaturško idejo, ki ji rečeva besedni striptiz.

HELENA

Uživajte.

Helena spleza na mizo.

MANCA

Helena je bila kot predpubertetnica zagledana v Jurija Zrneca.

HELENA

Mislím, da si lahko že tukaj sezujem čevlje.

MANCA

To je prva in tudi edina zvezdniška zaljubljenost v njenem življenju. Takrat je bila res obsedena z njim. Ko je šla prvič v Dramo, ga je tudi dejansko srečala. Tega ne bo nikoli pozabila. 1. junij 2010. Z gledališko šolo so šli gledat predstavo *Neron*.

HELENA

(poje)

Neron, Neron, Neron ekspres!

MANCA

Mislim, da mi ni treba razlagat, kako evforična je bila tisti dan. Ne spomni se veliko čakanja pred Dramo. Ve, da smo se fotografirali, in spomni se tega, da se je Samanta Kobal s kartami postavila direkt pred njo in rekla »Kdo bi bil rad v prvi vrsti.« Zdej, vedet morate, da Helena sicer ni »grebator« po naravi. Ampak takrat pa ... »JAZ! JAZ! JAZ!«

HELENA

Slečem si majico.

MANCA

In dala ji je karto. Parter, prva vrsta, četrti sedež, desno.

(Manca pokaže plastificirano karto publiki, nato jo da Heleni, da jo drži.)

V dvorani se spomni prestola na odru in vedela je, da na njem sedi Jurij, in vedela je, da ko se bo prestol obrnil, ga bo zagledala. Prestol se je obrnil in videla je Jurija in ... solze sreče.

HELENA

Hlače dol.

MANCA

Spomni se, da je potem, na priklonu, Jurij pomežiknil Samanti. Po predstavi sta dva fanta našla okno, skozi katero se je dalo videt Jurija. Seveda ni bila edina obsedena z njim. Helena me je zadnjič peljala na ekskurzijo do Drame, in ugotovili sva, da so tam, kjer je bilo to okno, parkirana kolesa, ne da se več videt igralcev. Tragično. No, in oni gledajo not in iz službenega vhoda je prišla neka gospa, ki jim je rekla, da če lahko nehajo gledat, ker motijo igralce. Nekateri so potem rekli Samanti, da naj reče, da pozna Jurija. In je rekla. Čez nekaj minut je skozi službeni vhod izstopil Jurij. Morate si zdaj to predstavljat: slow motion, ptički pojejo, angelski glasovi, lasje mu plapolajo v vetru, roza svetloba, *anime* rdeča lička ... skratka, najslabši rom-com vseh časov. Potem so se vsi nagnetli okrog njega, on jim je delil podpise ...

(Manca vzame Heleni plastificirano karto in pokaže, da je na hrbtni strani Jurijev podpis. Karto prilepi na steno.)

No, obstaja pa tudi ena čudovita fotografija tega trenutka ...

(Manca vzame Helenino fotografijo.)

Vidite, tako normalni ljudje reagirajo na Jurija Zrneca ... tako pa Helena pri trinajstih.

(Prilepi fotografijo na steno.)

HELENA

Modrc definitivno dol.

MANCA

Potem jih je peljal v Dramo, na veliki oder. Helenin prvi obisk v Drami je hkrati tudi prvič, ko je stala na odru ljubljanske Drame. Takrat je bila preveč navdušena za karkoli dojemati racionalno. Ko so zapustili stavbo, so se še skupinsko fotografirali.

HELENA

In to je bilo to.

MANCA

No no no, ne čisto. Na samem koncu, ko so že odhajali, je Helena zadnja šla proč, Jurij pa še ni šel nazaj noter. Ne spomni se, kako se je to zgodilo, ampak rekla mu je: »Pozdravite Sabino.« On pa je rekel: »Bom, hvala.« Kako neverjetno butasto. Sploh se ne poznata. In kaj bi rekel: pozdravlja te neka punčka.

HELENA

In gate dol.

MANCA

Nekaj je rekla, ker mu je hotela nekaj reči in to je priletelo iz njenih ust.

HELENA

Jurij Zrnec danes ... druga zgodba. Lani enkrat sem ga videla pri Joži in se prav spomnila na te čase pred enajstimi leti. Nasmehnila sem se in pomislila, da je bilo 1. junija 2010 lepo. Zelo lepo.

MANCA

Kako luškano ... kako naivno ... kako iskreno ... kako lepo.

Helena spleza dol z mize.

HELENA

Ne bomo se delali, da Manca ni imela svojega Jurij Zrnec momenta. Sicer ga ni nikoli srečala. Se pa zelo razločno spomni, kako je v približno enakem času kot predpubertetnica gledala ponovitve Naše male klinike in bila blazno pretirano navdušena vsakič, ko se je na teveju pojavil doktor Muc.

MANCA

Ampak to ni moja zgodba.

Manca spleza na mizo.

HELENA

Njena zgodba se začne leta 2014, prvi letnik gimnazije. Manca pri petnajstih. Lih jo je dobro začelo zanimat gledališče. S šolo so šli gledat Milerjevega in Žanininega *Hamleta* v Dramo. Najprej moram nekaj razložiti, da vam bo jasno ... odkar je Manca prvič prebrala *Hamleta*, je čisto preveč navezana na Ofelijo in je verjetno njen najljubši dramski lik sploh. Karkoli že pač to pove o njej.

MANCA

Čevlje dol.

HELENA

Skratka, sedela je tam v parterju Drame, gledala predstavo, gledala Polono Juh, kako oživlja njen najljubši lik, blazno uživala, in počasi se ji je nekaj posvetilo. Ni hotela biti ***kot*** Ofelija, kot jo je odigrala Polona Juh. Hotela je biti ***z*** Ofelijo, kot jo je odigrala Polona Juh. Ni se odrsko »zaljubila« v Mandičevega Hamleta, ampak v Polonino Ofelijo.

MANCA

Tale *jumpsuit* oziroma tutica, kot bi rekla Helena, gre dol.

HELENA

In ko je pogruntala to, se ji je posvetilo tudi, kakšna se ji je zdela NBG kot Gertruda. Zdela se ji je seksi.

MANCA

Modrc dol.

HELENA

Čas za eksistencialno krizo. In spraševanje same sebe, kaj zdaj to pomeni. In to je zgodba o tem, kako je ena predstava v Drami delno sprožila Mančino iskanje same sebe in odkrivanje njene biseksualnosti. Kasneje isto leto se je potem zaljubila v soigralko v dramskem krožku ... To je še ena prigoda gledališke zaljubljenosti ... In če ne bi bilo te predstave, si tega mogoče ne bi tako hitro priznala. No, Manca, bi povedala še, kdo ti jo je speljal?

MANCA

No ja ... speljal je močna beseda ... Ne bom povedala imena, ampak je dejstvo, da trenutno hodi na to akademijo ... pa naj povem še, da sta tudi njegov oče in ded vpletena v gledališče ... Mislim, da lahko dam zdaj pa res gate dol.

HELENA

No, Manca, zdej ko si gola, bi se mogoče rada komu zahvalila?

MANCA

Vsekakor. Hvala, Žanina Mirčevska. Hvala, Eduard Miler. Hvala, Polona Juh, in hvala, hvala, hvala, NBG.

HELENA

Kaj pa Shakespeare?

MANCA

Seveda, hvala tudi Shakespearu pa tudi tistemu tipčku, ki mu je Shakespeare *Hamleta* mogoče-ali-pa-tudi-ne ukradel, in seveda naslednjim nekaj stoletjem umetnikov, ki so Ofelijo slikali seksi.

Manca spleza dol z mize.

HELENA

A sva se zdaj dovolj osramotili?

MANCA

Pokazali dovolj ljubezni do gledališča?

HELENA

Ne! Nisva. Pozabili sva na en pomemben segment gledališča.

MANCA

Najpomembnejši segment!

HELENA

Na vas, draga publika!

MANCA

Morava vam priznati, da ... da vas ljubiva.

HELENA

Ljubiva!

MANCA

To je bila ljubezen na prvi pogled.

HELENA

In priznajte, priznajte, da ste tudi vi začutili iskrice, ko smo se prvič zagledali. Niste mogli skrit.

MANCA

Zato imava za vas ... ena taka pisemca.

HELENA

Ljubezenska pisemca.

Razdelita ljubezenska pisemca.

MANCA

A sva se zdaj dovolj osramotili?

HELENA

Pokazali dovolj ljubezni do gledališča?

MANCA

Ker obljubiva, da nimava radi samo gledališčnikov.

HELENA

Prava ljubezen najinega življenja je in bo gledališče.

4. PRIZOR: IDEALNA DRAMATURGINJA

HELENA

Aha, prizor *Idealna dramaturginja*.

Helena gre iskat »SSKJ«: naključno debelo knjigo, na kateri je nalepljen listek z napisom SSKJ.

MANCA

»joj, ja, se oprošča[va], v [tej dramaturginji] zajem[ava] tako [dramaturginjo] osebo [ženskega] spola kot tudi [dramaturga] osebo [moškega] spola, zakaj pristaja[va] na to, da je [ženski] spol generičen spol, je pa morda stvar nekega drugega druženja, morda neke druge gostije«¹

HELENA

Kaj je idealna dramaturginja, naju je prva v bistvu vprašala Barbara Hieng Samobor.

MANCA

No pressure, a ne.

HELENA

Ne ocenjujte moje zaposljivosti po kriterijih iz moje domače naloge, prosim hvala.

MANCA

Ko sva začeli pisat to nalogo zanjo, sva šli najprej pogledat v SSKJ, da vidiva, po čem točno naju sprašuje.

HELENA

»Idealna«. SSKJ – pomen 1

MANCA

ki se navdušuje za ideale in se ravna po njih, plemenita.

HELENA

SSKJ – pomen 2

1 simona semenič: zgodba o nekem slastnem truplu ali gostija ali kako so se roman abramovič, lik janša, štiriindvajsetletna julia kristeva, simona semenič in inicialki z. i. znašli v oblaku tobačnega dima

MANCA

ki ima zaželeno lastnost, kakovost v največji meri, odlična.

HELENA

SSKJ – pomen 3

MANCA

ki v resničnosti ne obstaja; izmišljena, namišljena.

HELENA

No, to smo iskali.

MANCA

Naslednji prizor!

Manca s treskom zapre in odvrže knjigo.

5. PRIZOR: kazimir in karolina

V ozadju igra skladba »Auf und auf voll Lebenslust« Franzla Langa.

MANCA

V procesu ustvarjanja Dramakurbije sva spisali cel prizor na temo najine prve dramaturške izkušnje pri produkciji III. semestra Kazimir in Karolina.

HELENA

Dolg, velik, obsežen, zajeten, do minute natančen prizor.

MANCA

Ampak sva se poslužili starodavnega dramaturškega orodja ...

HELENA

In sva ga črtali.

Strmita v publiko, medtem ko glasba igra v ozadju. Čakata, da izberejo naslednji prizor.

6. PRIZOR: SPREJETOST V LETNIKU

Helena in Manca vizualno razdelita »odrski« prostor na tretjine (na tleh narišeta dve črti). To delitev Helena konča pred tablo, Manca pa pri publiku.

MANCA

Do zdaj smo bili vsi lepo pomešani, prosto po Prešernu, vsak, kjer je hotel ... Ampak, moram vas obvestiti, da na akademiji to žal ni tako. Zato vas bom prosila, draga publika, da se razdelite in gre vsak na svoje mesto. Igralci in gledališki režiserji, prosim, če greste vsi tjale na desno ... vstanite in kar tjale, ja ... filmarji, tjale na levo ... dramaturgi pa, prosim, k nama v sredino. Vsi tisti, ki ne spadate v nobeno od teh kategorij, vi se postavite kamorkoli hočete, pojdite v katerokoli tretjino, vi niste nič krivi. Samo poskrbite, prosim, da bo v vsaki tretjini vsaj eden. Hvala!

Počakata, da se publika razporedi.

HELENA

Želja vsakega človeka je, da bi bil v neki družbi sprejet.

MANCA

Ne boste verjeli: tudi želja dramaturginj in dramaturgov.

HELENA

Šokantno.

MANCA

Se pa zelo hitro –

HELENA

– v prvem tednu prvega letnika hitro –

MANCA

naučimo, da ... moramo bit in da smo samozadostni.

HELENA

Da ne pripadamo nikomur.

MANCA

Ne igralcem in režiserjem.

HELENA

Ne filmarjem.

MANCA

Z obojimi pa smo neprestano v stiku, ker imamo skupne predmete.

HELENA

Ampak ... nihče nas ne vzame »za svoje«.

MANCA

In tu se pojavi vprašanje: zakaj bi si tega sploh želeli?

HELENA

In odgovor na to je samo še eno vprašanje: ste že kdaj videli, da bi bila dramaturgija samostojna in avtonomna?

MANCA

Razen tukaj.

HELENA

Ne. Ampak kljub vsemu je na akademiji v to prisiljena.

MANCA

Zato moramo dramaturginje držat skupaj. Konec.

HELENA

Sploh v prvem letniku, ko smo res samostojen mehurček in lahko samo gledamo, kako kolegi igralci in režiserji hodijo na igro, in pred skupnimi predavanji slišimo kakšno anekdoto z igre in se nam zdi, da ogromno zamujamo.

MANCA

Posledično so tudi žurke v prvem letniku bolj ... žalostne.

HELENA

Opozorilo: morda sva to samo midve. Zagotovo je ogromno drugih študentk in študentov dramaturgije, ki se že v prvem letniku super zabava in najde svojo družbo in se jim zdi to najino »pritoževanje« absolutno nesmiselno. Ampak tudi če sva edini – nisva, ampak če sva – bova to pač izpostavili. Ker je to najina produkcija.

MANCA

Primer za ilustracijo: zlatolaske v prvem letniku. Skupaj sva bili na zlatolaskah in ... ja. Bilo je v redu, ne pa za dol padet. Sploh se ne spomnim, s kom sva še govorili. Jaz sem šla pred Heleno. In iskreno nimam pojma, zakaj je ona še ostala. Ostala je namreč sama, s-a-m-a, sama. Ogromno ljudi okoli, ampak nikogar, s komer bi se res lahko pogovarjala, družila. Usedla se je na klopco na hodniku do Monte Carla in ne vem, nekaj štrcala po telefonu. In sedi tam, sliši žurko, ljudje se majo fajn, ona si pa govori: hotla si na akademijo, zdej si tu in sama. Na filozofiji si na žurkah uživala s sošolci. Tukaj pa ne gre. Smešno. Smešno!

HELENA

Potem pa pride drugi letnik ... in s tem sodelovanje pri produkciji ... in s tem večja vpletenost v letnik ... in s tem nova prijateljstva ...

MANCA

Ali pa tudi ne.

HELENA

V resnici si del letnika, ampak še vedno ne.

MANCA

Nekaj konkretnih primerov.

HELENA

Celodnevne vaje, vmes kosilo. Na začetku pavze se vsi pogovarjajo, kam grejo jest. Naju je kdo kdaj povabil?

MANCA

Ne.

HELENA

No, mogoče enkrat ali dvakrat ...

MANCA

Prav tako po vajah: velikokrat so se menili za pijačo, malokdaj sva bili povabljeni.

HELENA

Med vajami: pogovarjamo se o nekih zelo očitno dramaturških stvareh – in nisva pozvani k besedi.

MANCA

Nekdo ima žurko, rojstni dan, ali pa se pač samo menijo za druženje ... ne, nisva vabljeni.

HELENA

No, Diana naju je povabila, ko je praznovala rojstni dan.

MANCA

Ja, ampak res zelo pozno.

HELENA

Ja, po tem, ko naju je nekdo popoldan že vprašal, če zvečer prideva, in nisva vedeli, kam. In potem sva takoj izvedeli, kam. In potem sva si nekaj izmislili, zakaj ne prideva, ker nisva želeli biti osramočeni, ker nisva bili povabljeni.

MANCA

In podobno.

HELENA

Ampak! Sva midve kdaj povabili na kosilo?

MANCA

Ne – zakaj bi šli z nama, če so oni kolegi-igralci.

HELENA

Sva midve kdaj povabili na pijačo?

MANCA

Nisva.

HELENA

Se oglasiva, ko so v igri dramaturška vprašanja?

MANCA

Večinoma sva tiho.

HELENA

A midve kdaj predlagava, da bi se dobili in družili izven faksa.

MANCA

Absolutno ne.

HELENA

Potem?

MANCA

Potem?

HELENA

Ja, je najino »pritoževanje« neupravičeno, ne?

MANCA

Ampak dobro ... pustimo zdaj podrobnosti.

HELENA

Ker ... enkrat pa se je nekaj zgodilo. Po eni vaji ... no, že med vajo.

MANCA

Na tej točki bi prosila enega igralca ali režiserja, da mi poda tistele kozarčke ... In enega filmarja, da mi, prosim, poda flašo viskija.

Manca natoči dva kozarčka viskija.

HELENA

Enkrat smo bili sami zvečer na vaji (torej brez mentorjev) in smo šli predstavo sami čez. V mali gledališki smo imeli viski in nekateri sošolci so že pred in med vajo pili, jaz sem si rekla, da ne, da ne bom. Bom počakala do konca vaje, ker sem resna! No, nisem počakala do konca vaje. Tisti večer smo imeli po vaji vsi zelo dober občutek. Zdelo se nam je, da je bila vaja dobra. Odlična.

MANCA

Tega sicer nihče ni mogel potrdit, ker ni bilo v publiki nikogar ... ampak dejmo rečt, da je bila vaja odlična! Vrhunska.

HELENA

Po koncu vaje sva se že odpravljali domov, že oblečeni v bunde, ko se oglasi Jure.

MANCA

»Valda še ne gresta!«

HELENA

In to je bil moment, ko sva si rekli: zakaj bi šli? Res bi lahko ostali. In sva.

MANCA

Druženje je trajalo samo do polnoči, maksimalno polnoči in pol.

HELENA

In takrat ... takrat sva prvič imeli občutek, da mogoče spadava v ta letnik. Nikoli prej in zelo malokrat po tem dogodku sva se počutili tako sprejeto.

MANCA

Dajmo se zdaj malo oddaljit in z distance pogledat na ta lep večer.

HELENA

Ker sva dramaturginji in morava stvari racionalizirat.

MANCA

Kaj je glavni razlog, da sva se počutili lepo, sprejeto in del letnika.

HELENA

A je komu jasno?

Seveda bo nekdo odgovoril, ker je faking očitno. Če ne bo, imata pripravljeno alternativo.

MANCA

Ja, tako je, alkohol! Evo, za pravilni odgovor en mini gin (čeprav smo tisti večer pili nekaj bistveno slabšega). // Ne? Nihče? Dajte no, saj ni tako težko ... ... Alkohol! Alkohol je bil razlog!

HELENA

Kaj pa drugega kot naš preljubi prijatelj alkohol.

MANCA

In potem se je taka situacija še nekajkrat ponovila – ne čisto taka, ampak tako druženje ob ali z alkoholom.

HELENA

In na podlagi teh druženj sva nekaj ugotovili.

MANCA

Če zanemarimo vse pogoje, ki bi potencialno lahko pripomogli k temu, da je dramaturginja ali dramaturg bolj sprejet v letnik, kot je to sicer v navadi ... ti pogoji so recimo zveza z igralcem/igralko in/ali režiserjem/režiserko, veliko prijateljstvo s kom od njih, morda sorodstvo ... ali kakršno koli drugo poznanstvo, zveza, simpatija ...

HELENA

Če vse to zanemarimo, lahko grafično ponazorimo sprejetost dramaturgov znotraj celega letnika.

(Medtem ko Helena govori, Manca riše graf.)

Tukaj imamo graf. Horizontala prikazuje stopnjo opitosti, vertikala pa stopnjo sprejetosti dramaturga/dramaturginje v letnik. In zdaj, pogledjte, nič lažjega. Navaden graf linearne funkcije. Vidimo, da sprejetost v letniku raste sočasno s promili alkohola v krvi. Več, kot je alkohola, bolj je dramaturgija sprejeta v letnik. In takrat tudi poslušava hvalospeve, kako sva fajn in kako bi brez naju ne zmogli in koliko narediva in kako sva super in kako sva lepi in kako naju imajo radi. In takrat se počutiva ... takrat se počutiva ... lepo. Ker sva opaženi. Ker nekdo ceni najino delo. Ker sva sprejeti.

MANCA

Drugo jutro pa ...

HELENA

Alkohol izhlapi.

MANCA

Vaja se nadaljuje.

HELENA

Spet je pavza za kosilo.

MANCA

In spet naju nihče ne povabi zraven.

HELENA

In tudi midve nikomur nič ne rečeva.

MANCA

In zdaj nama je prav tako. Zdaj nama bi bilo čudno in neprijetno, če bi naju povabili zraven.

HELENA

Ker sva midve cel letnik. Cel letnik, ki rabi tisto uro zase, da lahko opra-

MANCA

Ne ne ne, opravljava pa že ne. Da se lahko pogovarja o implikacijah aktantskih modelov Anne Ubersfelt za feministično uprizoritveno teorijo skozi Kottovski pogled na šejkspirove feminizirane moške dramatis persone in jih komparirava z žižkovsko-lakanovsko psiho-družbeno-politično reinterpreteracijo antičnih klasik aristotelijanskega tipa in njihovega vpliva na modernistična in avantgardistična gibanja ter kajtgajst zgodnjega 20. stoletja.

Helena in Manca odstranita vizualno delitev prostora (črte na tleh).

HELENA

Lahko greste vsi nazaj na svoja mesta. Hvala vam.

7. PRIZOR: ODNOS DRAMATURGIJA – REŽIJA

MANCA

Danes vas bova nekaj naučili.

HELENA

Naučili vas bova boksat. No, boksarski udarec.

MANCA

To vedno prav pride.

HELENA

Poudarjava: ne spodbujava nasilja ... ampak paše pa.

MANCA

In če to že delate, delajte vsaj pravilno. Na tej točki se morava zahvalit najini konzultantki za gib, Urši Majcen, ki naju je to naučila na Borštniku 2020.

HELENA

Začnemo?

MANCA

Dajmo. Aja, draga publika, lahko delate z nama tudi vi ... če ste hoteli kdaj udarit sošolca, sodelavca, je to super prilika ... ni vam pa treba.

HELENA

Pa še to: če planirate udarec, dajte si prstane in tak nakit dol. Razen če hočete zadat maksimalno škodo, ampak potem morate vedet, da bo tudi vas bolj bolelo.

MANCA

Prva pomembna stvar je poza. Noge malo narazen, stopala v širini ramen, noge malo pokrčene, čvrste, kolena pripravljena na odskok ... ena noga malo nazaj, odzivna noga, da se lažje odrinemo. Potem je pa že kaj?

HELENA

Pest.

MANCA

Pest stisnemo, pazimo da se nam nohti ne zapičijo v dlan, priporočam postržene ... palec, seveda, zunaj pesti, pravokotno na členke.

HELENA

Zapestje imamo fiksirano, trdno, kot da ga nimamo. Pazimo, da se nam ne zgodi to
(z nasprotno dlanjo upogne zapestje nazaj)

ali to.
(Z nasprotno dlanjo upogne zapestje naprej.)

MANCA

Tudi komolec je fiksiran, nič ne delamo s komolcem, in v resnici rama tudi, tudi iz rame ne gre sila. Vse delamo iz bokov oziroma – iz riti.

HELENA

Iz riti. Manca, boš pokazala?

MANCA

Bom.

HELENA

Še za tiste, ki v takemle vadbenem okolju sprejemate udarec: dlani takole prekrížate, da naredite trikotnik, in jih date čim dlje naprej pred sebe. Pazite, da imate komolce trdne in da so pripravljeni nepremično sprejet silo, da se ne zgodi to.

(Z dlanmi v trikotniku se udari po čelu.)

MANCA

Na tem mestu se morava zahvaliti še konzultantu za varnost, Maksu Dakskoblerju, ki nama je – po tem, ko nama je razložil, da vse delava narobe – svetoval, naj dava roke ne tako pred obraz, ampak tako zraven.

HELENA

Žal za naju ta nasvet ni funkcioniral, ker –

MANCA

Ker sem v isti sekundi, ko sva to probali, Heleno skoraj udarila po nosu.

HELENA

No, bo Manca zdaj pokazala.

(Manca udari Heleno v dlani. Nekajkrat. Nato se obrneta proti publiki.)

MANCA

Evo. Zdaj veste, kako boksarsko udarit. Mogoče vam prav pride.

HELENA

No, naslov tega prizora pa je bil ...?

MANCA

Odnos dramaturgija – režija.

8. PRIZOR: KARAOKE MOMENT

MANCA

Včasih ...

HELENA

Samo včasih ...

MANCA

Včasih je ta včasih sicer bolj pogost ...

HELENA

Ampak včasih ...

MANCA

Te prime en tak moment ...

Začne se predvajati pesem »Samo ljubezen« tria Sestre. Glasba postopoma postaja vedno glasnejša.

HELENA

Ko bi pozabil na vse!

MANCA

Vse aktantske in druge modele!

HELENA

Vse Brechte, Shakespearje, Čehove, Simone, Jovanoviće ...

MANCA

Vse režiserke in režiserje!

HELENA

Igralce in igralke!

MANCA

Vse eseje, kritike, seminarske, članke ...

HELENA

Vse roke, ki se približujejo s svetlobno hitrostjo!

MANCA

Vse sestanke!

HELENA

Vse neprespane noči.

MANCA

Vse obupno slabo napisane dramske prizore.

HELENA

Vse vaje!

MANCA

Vse razčlembe!

HELENA

Vsa predavanja!

MANCA

Vse mentorje.

HELENA

Vse dramaturginje in dramaturge.

MANCA

Vse predstave, ki so bile kadarkoli odigrane.

HELENA

Vse filme, ki so bili kadarkoli posneti!

MANCA

Vse performanse, ki so bili kadarkoli izvedeni!

HELENA

Vse lutke, ki so bile kadarkoli izdelane!

MANCA

Vse radijske igre, ki so bile kadarkoli slišane!

HELENA

Vse tekste, ki so za vedno pozabljeni.

MANCA

Vse neodgovorjene maile.

HELENA

Vse zamujene priložnosti.

MANCA

Vse zamujene žurke!

HELENA

Ko bi pozabil na vse ...

MANCA

Ko pozabiš na vse!!

Začne se besedilo pesmi. Pojeta, »karaoke«. Odpojeta prvo kitico in prvi refren, nato se glasba ustavi.

HELENA

Tak trenutek te včasih prime.

MANCA

Včasih.

9. PRIZOR: TOP 3

HELENA

Že na začetku sva rekli, da se bomo igrali. In zdaj je čas za eno igrico, ki jo, predvidevava, vsi poznate / pictionary!

MANCA

Pictionary! Narisali bova 3 najbolj neprijetne momente, ki sva jih do danes doživeli v času študija dramaturgije.

HELENA

In zato jih seveda absolutno nikakor ne povezujeva z nama osebno, ampak samo s tem delom naju, ki pravi, da študirava DRAMATURGIJO.

MANCA

Tako. Helena bo začela, jaz jo bom štopala, mi vsi pa ugibajmo.

Helena riše na tablo, vsi ugibajo. Če ne ugane nihče drug, ugane Manca.

MANCA

Režiserjevo ignoriranje!

HELENA

Včasih se počutim nevidno. Ne tisto dobro nevidno, ampak tako, da me nihče ne opazi, upošteva, sliši ... Kot da me res ni, da ne obstajam. In ta moj občutek se je manifestiral večkrat ... z isto osebo. Ampak v enem obdobju je bilo to zelo zelo zelo očitno. Teden do premiere naše produkcije. Itak nimamo končano, panika, vse ... in v tem času se je eden izmed naših režiserjev očitno odločil, da ne obstajam. V tednu pred premiero ni spregovoril niti besede z mano. Pa ne da bi se kaj skregala ali karkoli, sploh nisem vedela, kaj je narobe, samo ni hotel govoriti z mano. Enkrat sem prišla na vajo. Druga. On je bil tam – prvi. In štimal lučke al glasbo al sceno al ... nekaj je pač moral počet. In vstopila sem v veliko gledališko, pozdravila. On pa nič. V redu, mogoče me ni slišal. Ampak ne. To se je nadaljevalo. Ko sem kasneje kaj vprašala – očitno njega – ignor. Ko sem kaj predlagala – ignor. Ko sem kaj kar tako rekla – ignor.

MANCA

Še danes mi ni jasno, kaj je bila takrat fora tega.

HELENA

No, ker je Manca zdaj uganila, bo ona risala.

Manca riše na tablo, vsi ugibajo. Če ne ugane nihče drug, ugane Helena.

HELENA

NBG v Traču!

MANCA

Dajmo se vrnit v oktober 2019, na Borštnika, ko je bila na sporedu predstava *Kraljica mati*, v kateri igra tudi NBG. Po predstavi je bila zunaj, pred Tračem, kjer so bili tudi njeni študenti, še kdo drug in midve. Ona nekaj govori, razlaga, kako se je Valič skoraj zadušil na predstavi, itak je v središču pozornosti. Ni važno ... midve greva kmalu proč. In se čez nekaj časa vrneva, pred Tračem samo ona, govori po telefonu. Prideva dol – v Trač – in tam za mizo takrat prvi letnik. Odločiva se, da prisedeva. Tam so bile še neke stvari, malo sva jih premaknili in se usedli poleg. Nekaj časa sediva, se že s kom pogovarjava, nakar ... trenutek najhujše groze. V Trač vstopi NBG. Naenkrat vse dobi smisel: seveda se bo vrnila, če je bila gor brez jakne, seveda so te stvari njene in seveda sva se usedli na njeno mesto. Groza, obup, fak fak fak fak. To sva malo potlačili. Naslednji prizor v najinem spominu je ... Zdaj bi pa prosili za prostovoljca, da nama bo odigral NBG ... Vi tamle, pridite, prosim, na oder ... usedite se na tale stol ... Helena, ti si bila tamle, jaz tukaj ... Tukajle si predstavljajte mizo, okrog nje prvi letnik, midve takole, in NBG – prosim, če prekrizate še noge – ne, v drugo smer – Helena, še malo bolj stran jo zavrti – ja, takole, s hrbtom proti nama, da krog ni sklenjen, ampak sva zelo očitno izključeni iz njega. Že to bi bilo dovolj hudo, ampak to še ni vse! Helena je na mizi pustila pijačo. In zdaj se je morala previdno, neopazno stegniti mimo NBG, tiho tiho počasi previdno je vzela svojo pijačo in potem sva počasi vstali in tiho, neopazno izginili ... se odtihotapili kot dva tatova v noči ... in odpujsali sva domov.

HELENA

Nikomur, res nikomur ne privoščiva take sramote, takega nelagodja, kot se nama je zgodilo takrat.

MANCA

No, Helena, očitno je tebi pripadla ta čast, da narišeš prvi, se pravi najbolj grozen trenutek.

Helena riše na tablo, vsi ugibajo. Če ne ugane nihče drug, ugane Manca.

MANCA

Zaljubljenost v AGRFT-jevca!

HELENA

Zaljubim se v AGRFT-jevca.

MANCA

Mislim, da je ok.

HELENA

Prvič me povabi domov.

MANCA

Vesela sem.

HELENA

Napeljuje na seks.

MANCA

Seksava.

HELENA

Še bolj sem vesela.

MANCA

Še bolj mislim, da je ok.

HELENA

Čez dan, dva vprašam, kako naprej.

MANCA

On ne bi nič resnega.

HELENA

Da se pa lahko še kdaj »podruživa« in »sprostiva napetosti«.

MANCA

Jok.

HELENA

Jaz se zlažem, da tudi ne bi nič resnega.

MANCA

In umiram.

HELENA

Od takrat ga ne vidim več.

MANCA

Samo sama umiram.

Helena in Manca splezata vsaka na svojo najbližjo mizo.

HELENA

AGRFT žurka.

MANCA

Jaz sem tam.

HELENA

In on je tam.

MANCA

In najraje bi umrla.

HELENA

Najraje se sploh ne bi rodila.

MANCA

In cel večer hodim do šanka po pijačo.

HELENA

Da bo vsaj malo lažje.

MANCA

Ampak ni.

HELENA

Srečava se.

MANCA

Objem.

HELENA

Umrem.

MANCA

Sigurno umrem.

HELENA

In delam se, da je vse ok.

MANCA

Delam se, da sem še živa.

HELENA

Ampak nisem.

OBE

(pojeta)

Pa tako lep dan je bil, preveč lep za smrt.

Skočita z mize. Čim pristaneta na tleh, se pobereta.

MANCA

Naslednji prizor!

10. PRIZOR: DRAMATURŠKA ASISTENCA

Manca se skrije v »zaodrju«. Helena pripravi prostor: na tablo napiše »Dramaturška asistenca«, postavi mizo na sredo prostora, pripravi rekvizite: na mizo da tri dramske tekste, pripravi robčke in telefon.

HELENA

Dobrodošli, dobrodošli na današnjem predavanju. Jaz sem Helena Šukljan, študentka dramaturgije, in vam bom danes predavala o dramaturški asistenci, o tem težavnem času, s katerim se moramo vsi soočiti. Predvideno je bilo, da bi današnjo uro opravili zunaj, da bi obiskali naravni habitat asistentke dramaturgije, ampak žal, saj vemo, zaradi okoliščin, to ni bilo mogoče, tako da bomo izvedli uro kar v učilnici. Ampak da ne bo tole preveč suhoparno, imam za vas eno presenečenje, in sicer: ... svežo, trenutno asistentko dramaturgije, pa jo bom prosila, da kar pride ... Pridi! Pridi!

(Iz zaodrja se prikaže Manca na vseh štirih z dolgim povodcem okrog vratu. Priplazi se do mize in skoči nanjo.)

Moram vas opozorit, da je dramaturška asistenca občutljiv čas in da so asistentke zato lahko ... občutljive, lahko celo nevarne. Ampak brez skrbi, ta je udomačena, ne bo vam nič naredila.

(Manca zarjovi.)

No, pa če jo imamo tukaj, nam bo kar pokazala par stvari ... sedi! Kako sediš na vaji, s tekstom v roki, in ne rečeš nič?

(Manca se usede in »razkomoti«. Vzame enega od tekstov z mize in bere. To traja.)

V redu. Vprašanje je, ali je to zadolžitev asistentke dramaturgije, lahko se o tem pogovorimo na koncu ure. No, seveda, treba je vedet, da je vsak proces drugačen. Nekateri režiserji, recimo, so poliglotti, in potem imajo asistentke dramaturgije posebne zadolžitve. No, pokaži, kako žongliraš?

(Manca žonglira s tremi teksti.)

Tukaj vidimo, kako asistentka žonglira s tremi prevodi, in, kaj še? Čakaj! Čakaj!

(Manca »čaka«: poklekne, iztegne jezik, gleda gor. Seksualno.)

Čaka na vprašanje, ki nikoli ne pride. Je to zadolžitev asistentke dramaturgije? Mogoče dobite to vprašanje na izpitu. Zdaj bi pa prosila za enega prostovoljca ... vi, prosim, ja, kar pridite gor, nič se bat, kar usedite se tamle na rob mize ... no pokaži zdaj asistentka, kako tolažiš?

MANCA

(tiho)

Vse bo ok, sej bo ok, ok bo ...

HELENA

Asistentka tolaži igralko, ki jo je zlobni režiser spravil v jok. Kaj ji ponujaš?

MANCA

(tiho)

... vse bo ok, sej homo črtali, ne skrbet, homo črtali ta prizor, pa ti ne bo treba tega, zajeban je, nisi ti kriva, sej bo ...

HELENA

Tako je, ponujaš dramaturški štrih! Kaj še? Na, na, robčke.

(Manca prostovoljcu ponudi robčke.)

Ponujaš ubogi igralki robčke. Tako je. V redu, hvala, lahko greste. Je to zadolžitev asistentke dramaturgije? Kdo bi vedel. Na asistentke res padejo marsikatero zadolžitve, predvsem pa morajo obvladat tehnologijo: če je treba kaj na hitro poguglat, najt, spiratizirat kak trideset let star francoski film, raznorazne take stvari. No, pa nam bo naša asistentka pokazala, kako dobro se znajde s temle.

(Helena izvleče telefon.)

Daj nam pokaži: kako pokličeš režiserjevega fizioterapevta?

MANCA

(vtipka številko v telefon, »kliče«)

Halo, dober dan –

HELENA

Ne ne ne! Kot smo že rekli, režiser je poliglot, tako da moraš obvladat tudi različne jezike ... ta fizioterapevt je iz Celja, tako da lepo prosim, v štajersščini.

MANCA

(v zelo slabem približku štajerskega narečja)

Zdravo, čujte, sem dobila fizioterapevta? Kličem v imenu Janusza Kice, čuj, naročen je pri vas v sredo ob treh ... no, ne bo mu ratalo, lahko, prosim, prestavite terapijo na naslednji teden? Vas pokličem v ponedeljek glede termina. Dogovorjena sma torej. Hvala!

HELENA

Dobro, dobro, bravo. No, glede na to, da imamo to unikatno priložnost, bi bilo res škoda, če je ne bi izkoristili, tako da nam bo zdaj še asistentka sama povedala, kako se ima.

(Manci.)

Glas! Daj glas!

MANCA

No ja, v bistvu ... Sovražim to glasbo, ne paše k sceni. Ta prizor ima več interpretacij in lahko bi vsaj razmislili o kaki drugi.

HELENA

Ne, ne ne ne, nisva se tko zmenili –

MANCA

(Vedno glasneje; odveže si povodec in pobegne v zaodrje. Helena ji sledi.)

Ne strinjam se s to črto. Ta luč bo dala gledalcem glavobol. Niste razmislili o vseh implikacijah tega odnosa med liki. Ne, to ne bo šlo tako ...

HELENA

Ne, pejd, bejž nazaj! Bejž! AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA!!!!

Obe izgineta v zaodrju. Nerazumljivo kričanje ena čez drugo.

MANCA

AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA!!!! TUDI DRAMATURGINJE SMO LJUDJE! TUDI DRAMATURGINJE SMO LJUDJE! TUDI DRAMATURGINJE SMO LJUDJE!

(Kričanje potihne, tišina, Manca joka.)

Ves čas posvetim predstavi. Tako zelo sem brez stika s faksom, da nimam več občutka, da študiram. Vaje, raziskave, razmišljanje. Režiser pohvali mojo zagnanost tako, da v šali vpraša, če imam kaj življenja izven tega procesa. Zasmem se, kot da je smešno. Zasmem se, kot da ga imam.

(Histeričen smeh.)

Sedim na vaji, zmačkana in s podočnjaki, in se delam, da sem spala kaj več kot dve uri. Entuziazem maskira obup. Čikpavze, kjer kadim samo zato, da imam kaj početi z rokami. Težko je tikati, ampak vikati je še težje. Prisiljen smeh na bedne šale, hitre kavice v odmorih in #girlsquad Instagram skupine. Dnevi tečejo in vse manj imam pojma, kaj delam tu. Režiser ima prav, nimam življenja izven predstave.

(Premor. Manca se počasi prikaže iz zaodrja. V roki drži en konec povodca.)

In imam srečo. Folk, tako se mam fajn.

(Manca se odpravi proti mizi. Na povodcu vodi Heleno; zdaj ima ona zavezan povodec okrog vratu in hodi po vseh štirih.)

Proces je odličen, ekipa je čudovita. Počutim se sprejeta, včasih se počutim uporabna. A nikoli, kot da delam dovolj. In vprašanje ostane. Kaj so zadolžitve asistentke dramaturgije?

(Manca spleza na mizo; Helena počepne pod mizo.)

Strmim v ekran, prazna stran z naslovom »Članek za gledališki list, spomni se naslova kasneje«. Rok pred tremi dnevi, v zapiskih nič, v osnutkih nič, v glavi nič.

(Pavza.)

A bom kdaj vedela, kaj je zares zadolžitev asistentke dramaturgije?

11. PRIZOR: OPRAVIČILO

Glasba: »Brainstorm« skupine Koala Voice. Helena in Manca vzameta vsaka svojo mapo, v kateri imata na velikih listih napisano svoje opravičilo vsem, ki sta jih – kot dramaturginji – razočarali. Počasi obračata strani, da lahko publika bere njuno opravičilo.

Helenino opravičilo:

Oprosti/te / Bojana in Silva, ker knjig nikoli ne vrnem pravočasno / Bralke in bralci Akademijskega lista, ker zamujamo (že 1 mesec) / Helenino telo, ker ne delam lepo s tabo / Lea, Kaja, Ylenia, Ana, Jan in Iva, ker zaradi vseh obveznosti (zadnja 2 meseca) ne morem biti najboljša prijateljica / Mak, Julita, Diana, Maks, Nejc, Jure, ker ne znam bit najboljša možna opora / Mama in očka in nona in teta in teta in stric in stric in 5 <3 za vse »LJ-vikende« in za vsa zamujena praznovanja / Oprosti Manca za vsakič, ko nisem (bila) dobra sošolka / Oprostite vsi, ki sem vas na svoji gledališki poti prizadela, razočarala, zapustila / Prof. Lukan, prof. Toporišič, prof. Milohnič, prof. Mirčevska, prof. Orel, za vse slabo napisane seminarske naloge in dramske prizore / Kolegice urednice in urednik, ker sem bila slaba so-urednica Akademijskega bloga / Žiga, ker pri Shakespearu nisem bila 100% / Maruša in Claudi, da sva vaju zvlekli v to ... in hvala <3

Mančino opravičilo:

Rada bi se opravičila / Najprej vam, draga publika, ki me morate gledat, čeprav ne znam igrat / Heleni, ker sem lena in se včasih preveč zanašam nate / Žanini, Milerju, Poloni Juh in NBG, ker vas tako nediskretno omenjam / Petri Pogorevc, če slučajno zveni, kot da so asistence pri tebi karkoli drugega kot super / Vsem, ki mislite, da vas ne maram, ker nimam socialnih veščin za normalen pogovor / Diani Koloini, ker najin pogovor še posebej ni stekel, ne v učilnici ne izven nje / Žigi Hrenu, ker nisem dovolj dobra dramaturginja zate / Teatru C. V., ker nisem ostala v dovolj pogostnem kontaktu / In vsem drugim, ki sem vas razočarala na svoji gledališki poti. / Za vse, kar sem zajebala. Tega je precej, tudi če se omejimo samo na gledališki kontekst. / Če koga nisem poimensko omenila, to ne pomeni, da ne razmišljam o vas ob treh zjutraj. / Zato, iz srca, žal mi je.

Ko obe končata, odvržeta mapi na tla. Glasba se ustavi.

12. PRIZOR: PRIHODNOST?

MANCA

Enkrat, ko končava faks ...

HELENA

Ko magistrirava ...

MANCA

Ko imava že dva papirja v roki ...

HELENA

Da sva ja sposobni opravljat to, kar naj bi bilo razumljeno pod pojmom »dramaturgija« ...

MANCA

Ko zapustiva to »varno gnezdo« ...

HELENA

Intermezzo: a ni zanimivo, kako nam v osnovni šoli govorijo, da pa v srednji ne bomo več varni in kako profesorjev ne bo zanimalo, če smo tam al ne. In potem prideš na srednjo in ugotoviš, da ni tako, ampak nam potem tam govorijo, da ko bomo pa prišli na faks, ne bo za nas nobene varnosti več in da bomo prepuščeni sami sebi in da profesorjev ne bo brigalo, če si tam al ne ... in potem prideš na AGRFT.

MANCA

Kjer niti slučajno ni tako.

HELENA

Ni. In zato samo čakaš to nevarnost, o kateri so ti govorili od šestega razreda dalje, in čakaš, da bo končno prišla, in zanima te, kaj to je in kako se boš soočil s tem krutim svetom.

MANCA

In nek plan imaš, ne?

HELENA

Kaj bova zdaj, ko bova vrženi iz te maternice v kruti svet.

MANCA

Nek plan imava.

HELENA

Kaj bova po magisteriju?

MANCA

Al pa doktoratu ...

HELENA

Kaj bova?

Helena in Manca počasi začneta teči. Tečeta vedno hitreje in hitreje.

MANCA

Nimam pojma. In to, da nimam pojma, me dela tesnobno.

HELENA

(posmehljivo)

Kaj sploh lahko delaš kot dramaturginja?

MANCA

(posmehljivo)

A je kaj denarja v tem?

	HELENA
<i>(posmehljivo)</i>	
A službo pa boš mela?	
	MANCA
Želim si, da bi me ljudje nehali konstantno to spraševati.	
	HELENA
A si si že kaj splanirala?	
	MANCA
Hahahahaha.	
	HELENA
Od konca drugega letnika srednje šole dalje sem imela svoje življenje (karierno) splanirano.	
	MANCA
Nasploh me ideja kariere v gledališču malo straši in mi daje en tak hecen občutek, da nisem dovolj dobra, da bi sploh probavala.	
	HELENA
Ni fora v planu.	
	MANCA
Je veliko več kot samo nek plan.	
	HELENA
V tistem trenutku, ko sem odprla kuverto, na kateri je bilo obkroženo »Ni opravil(a)« in spodaj avtogram Matjaža Zupančiča, so se vsi moji načrti sesuli.	
	MANCA
Niti slučajno ni fora v planu.	
	HELENA
Ampak v želji in delavnosti ...	
	MANCA
Mogoče.	

	HELENA
Pa v zvezah in poznanstvih?	
	MANCA
Verjetno.	
	HELENA
Predvsem pa v delavnosti.	
	MANCA
Upam.	
	HELENA
Kaj pa nek hipotetičen plan?	
	MANCA
Rada bi delala kot praktična dramaturginja. Rada bi našla režiserja, režiserko, s katerim, katero bi se super ujela in s katerim, katero bi potem delala.	
	HELENA
Moj cilj je, da najdem režiserja/režiserko, s katerim/katero se dobro ujamem in z njim/njo sodelujem celo življenje.	
	MANCA
Rada bi tudi pisala. Rada bi bila uspešna dramatesa! In zanima me tudi teoretska plat dramaturgije in raziskovanje in kritika. In zadnje čase, na moje veliko presenečenje, vedno bolj tudi gledališka pedagogika.	
	HELENA
V Kopru ustanovim off-sceno in v Koper vabim različne gledališčnike; v okviru tega mini gledališča pa bi se izvajala tudi izobraževanja za vse starosti – res bi rada delovala kot gledališka pedagoginja ... in ja, moja sanjska želja (ki je podobna fantaziji otroka, da bo imel farmo s konji) je ta, da bi mi nekoč nekje uspelo zgraditi tako institucijo, ki bi lahko konkurirala AGRFT-ju. Pa dramske tekste bi pisala, seveda. Poleti pa snemala filme.	
	MANCA
In vem, da tudi slučajno ne morem delati vsega. Ampak se pa tudi ne znam usmeriti.	
	HELENA
Ne še.	

MANCA

Mogoče nikoli ne.

HELENA

Mogoče res ne.

(Tečeta, dokler nekdo ne izbere naslednjega prizora.)

13.   **NAJ SE JEBEM**

Helena in Manca vzameta obleki, ki sta viseli ob strani – Helena rdečo, Manca črno – in ju odložita na tla. Nato se usedeta med publiko.

Po zvočnikih se predvaja naslednje besedilo.

oktober dvadvajset.

leto po začetku debakla.

obnovitvene, borštnik.

prvič sem se zavedla
kako sem zafukala

kot dramaturginja

kot kurba

kot ženska

zato naj se jebe ta kurčev kazimir in karolina

(kazimir še posebej
kako obupen lik)

naj se jebe naš odnos do žensk
ker ga ni faking bilo
ker nismo razmišljali ma za sekundo ne
ker je direkt iz leta dvaintrideset

in naj se jebeva midve pa najbolj
ker sva to pustili

ker nisva znali ali zmogli ali se potrudili
ker sva bili šibki

naj se jebemo dramakurbe
ki nismo ne eno ne drugo

naj se jebejo vsi nedofukani moški na tem svetu
ker se njim prodajamo

svet jih ne rabi

ženske jih ne rabimo

tipi so pičke
in s tem žalim svojo vagino
in to je vse

ampak kaj
ko na koncu dneva
še vedno poljubljam smrdljive noge akademije
in plešemo, kakor se žvižga

in žvižga se pač po moško

naj se jebe ta faks
ker privlači egoistične prasce

in megalomanske egocentrike
in folk, ki zna bit vse
razen oni sami

in smo vsi ene same maske
ki se snamejo šele, ko je prepozno

in smo vsi eni spački
in plešemo, plešemo, plešemo, ko predstava gori

naj se jebejo vsi
ki mislijo, da se tako lahko dela z ljudmi

naj se jebe gledališče
ker je tu pač tako

gledališčniki so pač vsepovsod slabi ljudje

naj se jebejo dramatik

naj se jebejo mentorji

naj se jebejo igralci
naj se jebe režija

ker so itak vsi moški

#tipisopičke

ampak ne ne, patriarhat ne obstaja

naj se jebe podrejanje
in pumpanje ega

in jebeš bit pridna punčka

naj bo pridna dramakurba kdor hoče, jaz ne

ker med pofukat in prefukat je premajhna razlika

naj se jebe impliciten seksizem

ampak lahko se jebem samo jaz in moj slab feminizem

ker ne prakticiram tega, kar se kurčim

ker ne, te obleke ne nosim zase

Helena vstane. Začne si slačiti svoj kostum in se preoblačiti v rdečo obleko.

niti ne teh tangic

niti ne te šminke

ampak ker so mi nedofukani moški dopovedali
da sem v tem huda

in če ženska ni huda, kaj pa sploh je?

ker če ne je prasica in frigidna in sponzoruša in cipa in kurba
in je ne bi dejtal

in se je treba za vsak ženski lik vprašat
kaj je pa ona naredila narobe
da si je zaslužila vse
da je zafukala vse

in kako ona fuka

ker to je edini relevanten aspekt karakterizacije

ekspliciten seksizem se lahko jebe najbolj od vsega

in lahko se jebemo vse, ki ga toleriramo

in naj se jebejo pomanjkljivi kostumi, iz katerih nama padajo joške in rit
in ki se slačijo sredi predstave

Manca vstane. Začne si slačiti svoj kostum in se preoblačiti v rdečo obleko.

in naj se jebe mejkap in dekolte in visoke pete in jebozovni modrci

in vsi nedofukani kreteni, ki niso vredni mojega truda

ki niso vredni mojega telesa

jebeš moje telo
ki ni nikoli dovolj vitko ali dovolj lepo ali dovolj fukabilno
in nikoli ni dovolj

in ne glede na to, kako se trudi
ima Marija predebele noge za to obleko
in Elli premajhno rit, da bi imela seksapil

o tem lahko vsak diskutira
kot o razkosani kravi v mesarjevi izložbi

ampak gospod mentor pravi, da sva v teh kostumih zelo seksi

zato sploh ni važno, da ne znava igrat

in cel svet se lahko jebe,
ker sva sploh slišali te komentarje

naj se jebejo vsi
zaradi katerih Helena joka
ko mora obleči obleko
v kateri se boji, da bo »debela«

zaradi katerih ima Manca brazgotine po zapestjih in stegnih in bokih

in vsi, zaradi katerih obe misliva, da morava stradati,
tudi če je to cela kultura

ker smo dramakurbe res kos mesa

zato jebeš vse skupaj

zato spet jemljem tablete z alkoholom

to se dogaja samo ob takih procesih

spet si prižigam čik

to je od stresa

ker jebeš zdravje

ker #dieyoung

ker to je romantično

ker #umetnost

(ampak mami, prisežem da ne kadim)

spet brezciljno tavam po tem ljubljanskem oktoberfestu
ker ne morem ne na vaje ne domov

spet se mi v zadnji sekundi prižge rdeča na semaforju

spet komaj čakam, da me ta vlakec zbije

ker naj se jebe prihodnost

in naj se jebe preteklost

in naj se jebe ta trenutek še prav posebej

in naj se jebe vse, kar pogrešam

in naj se jebe to, da je to moje življenje

in naj se jebe to, da to obožujem

da hočem spremembo izkušnje, ne spremembe sistema

da sem zaljubljena v režiserje in režiserke in igralkе in igralce, dramaturginje, dramaturge, dramakurbe vseh spolov, v akademijo in gledališče in dramo in mgl in mladinsko in glej in elektrarno in čehova in shakespeareja in brechta in aristotela

(vsi so imeli včasih ogaben odnos do žensk)

in ja, tudi kazmirja in karolino

(in kazimir, naj ti bo)

in naj se jebe samodestruktivnost

naj se jebe stres in cinizem

naj se jebejo paradoksi

naj se jebejo obrambni mehanizmi

in bolj kot vse, naj se jebem jaz

iskreno,

iz srca.

ZAKLJUČNI PRIZOR

Helena in Manca si oblečeta predpasnika z joški.

HELENA

Izbrali ste že vse prizore. Produkcija se torej zaključuje.

MANCA

V uvodu sva vam rekli, da si boste med produkcijo lahko sami ustvarili svoj odgovor na vprašanje, zakaj to počneva.

HELENA

Ne bova vas spraševali, kaj ste si mislili in kak odgovor ste si namaštali. To lahko obdržite zase.

MANCA

Trudili se bova, da se vsaj semiuspešno pretvarjava, da nama ni mar, kaj si mislite.

HELENA

Verjetno prvič in zadnjič.

MANCA

Mogoče sva se hoteli predstaviti.

HELENA

Jaz sem Helena Šukljan.

MANCA

Jaz sem Manca Lipoglavšek.

HELENA

Veste, to je ta moment »Jaz sem Barbara Novakovič«. Primer tega performansa, v katerem je Barbara Novakovič stopila na oder in rekla »Jaz sem Barbara Novakovič«, za njo pa je bil napis »Jaz nisem Barbara Novakovič«, naši profesorji radi uporabljajo za debato o reprezentaciji in odrski fikciji. Kako vse, kar kdo na odru izreče, na nek način postane neresnično, ker je gledališče in gledališče je inherentno iluzija.

MANCA

Ampak nisva tukaj zato, da vam razlagava, kaj vse kao veva.

HELENA

Kvečjemu glih obratno.

MANCA

V namen *Dramakurbije* sva tudi izprašali petdeset starejših kolegic in kolegov dramaturginj in dramaturgov o njihovih izkušnjah z dramaturgijo.

HELENA

Nekateri še vedno čakajo raziskovalno nalogo, ki sva jim jo obljubili kot sintezo njihovih odgovorov.

MANCA

Se opravičujeva tudi zaradi tega.

HELENA

Nič od teh odgovorov ni ostalo v produkciji. Kvečjemu v najini zavesti ...

MANCA

Enako kot vse druge gore teoretskega materiala, ki sva ga nabrali med pripravami.

HELENA

Že itak se bojiva, da sva o vsem skupaj preveč govorili.

MANCA

Mogoče sva bili malo literarni. Veliko teksta pa to. Se trudiva, da ne bi, ma si ne moreva pomagat.

HELENA

»v meni je morje žalosti / taka pač sem«²

MANCA

Radi citirava Simono Semenič.

HELENA

Ampak uporabljava pa tudi dramske trike, ne samo postdramskih.

MANCA

Prvo pravilo, ki se ga drživa, sva povzeli od – danes že omenjene – profesorice dramskega pisanja, Žanine Mirčevske.

HELENA

Namreč, da mora dober dramaturg ali dramatik vedno pozorno opazovati. Vsaka najmanjša podrobnost lahko pomeni veliko.

MANCA

Morda to pride prav tudi vam.

HELENA

Drugi trik pa sva se naučili iz kriminalk.

MANCA

Namreč, da je pravi morilec tisti, ki je videti najbolj nedolžen. Nekdo, ki je neviden. Ki ga nihče ne bi sumil. Kot služkinja. Ali izgubljeno revno mlado dekle. Ali dramaturginja.

HELENA

Tretji trik pa ...

MANCA

Slavni princip »Čehovove puške« najbrž poznate, ne?

HELENA

Da naj ne obesite puške na steno v prvem dejanju, če ne predvidite, da bo ustrelila v zadnjem.

MANCA

Se spomnite, kaj je bila prva stvar, ki sva jo naredili, ko sva vas sprejeli v učilnico?

HELENA

Preden sva za vami zaklenili vrata.

² simona semenič: *to jabolko, zlato*

MANCA

Ponudili sva vam pijačo.

HELENA

In vi ste jo sprejeli, ker vljudni gledalci na tovrstnih predstavah to pač naredijo.

MANCA

Ampak.

HELENA

Zamislite si.

MANCA

Kaj pa ...

HELENA

Če sva pijačo zastrupili?

Tišina.

MANCA

In puška je ustrelila.

HELENA

Mogoče je bil pa to ta »zakaj« te produkcije.

MANCA

Se izpovedati in nato odstraniti priče.

HELENA

In s tem najin družbeni samomor spremeniti v masovni umor.

MANCA

Mogoče.

HELENA

Ali pač ne.

MANCA

Mogoče pač ne.

HELENA

Kakorkoli, produkcija se zaključuje. Kmalu bova odklenili vrata.

MANCA

Ampak najprej pa ...

Nalijeta si vsaka svoj kozarec šampanjca.

HELENA

Bi nazdravili še enkrat z nama?

Nazdravita.

KONEC

ADEPT

Revija sodobnih gledaliških in filmskih ustvarjalcev

LETNIK VIII, številka 1, 2021/2022

ISSN: 2385-9164

Izdajatelj in založnik

UL AGRFT, zanj: red. prof. Tomaž Gubenšek, dekan

Glavna in odgovorna urednica

Manca Lipoglavšek

Uredniški odbor

Lucija Ostan Vejrup, Ula Talija Pollak, Jernej Potočan, Jure Srdinšek

Mentor

doc. dr. Blaž Lukan

Kreativna zasnova in oblikovanje

Jure Brglez

Lektorica

Darja Markoja

Tisk

DEMAT d.o.o.

300 izvodov

Vse pravice pridržane.